د هِجرت کِتاب ـ د تورات شریف دویم کِتاب

د بنی اِسرائیلو سره په مِصر کښې ظلم کېدل

۱ ۱ د یعقوب د زامنو نومونه دا دی چا چې خپل خپل خاندان د ځان سره کړو او مِصر ته لاړل، ۲ روبین، شمعون،
لیوی، یهوداه، ۳ یساکار، زبولون، بنیامین، ۴ دان، نفتالی، جاد او آشر. ۵ د یعقوب ټول زامن او نمسی په شمېر
کښې اویا کسان وُو. یوسف د مخکښې نه په مِصر کښې وو. ۶ یوسف د هغهٔ ټول ورونړه او هغه ټول نسل یو یو مړ کېدلو،
۷ خو د هغوئ د اولاد د بنی اِسرائیلو ډېر بچی پېدا شول او ډېر زیات او طاقتور شول او ټول مُلک د هغوئ نه ډک شو.
۸ بیا په مِصر یو نوے بادشاه راغلو چې هغهٔ ته د یوسف په حقله هیڅ معلومات نهٔ وُو. ۹ هغهٔ خپلو خلقو ته ووئیل،
"ګورئ، دا بنی اِسرائیل ډېر زیات او تکړه شول او دوئ زمونږ دپاره خطرناک دی. ۱۰ راځئ چې د دوئ سره یو چل وکړُو
ګنې دوئ به زیات شی او کهٔ زمونږ او د دوئ په مینځ کښې جنګ راشی نو دوئ به زمونږ خِلاف زمونږ دشمنان رایوځائ
کړی او کېدے شی چې د دې مُلک نه وتښتی. مونږ له داسې څهٔ کول په کار دی چې دوئ نور زیات نهٔ شی." ۱۱ نو
مِصریانو په بنی اِسرائیلو باندې مشران مقرر کړل چې په زور یې ترې نه کار اخستو. بنی اِسرائیلو د فِرعون دپاره د پتوم او
رعمسیس ښارونو نه ګودامونه جوړ کړل. ۱۲ خو چې هغوئ پرې څومره ظلم زیاتے کولو نو لا زیاتېدل او په مُلک کښې
هومره خورېدل. مِصریان د هغوئ نه یرېدل او د بنی اِسرائیلو سره یې کینه شروع کړه ۱۳-۱۴ او مِصریانو په دوئ باندې
ظلم زیاتے کولو او د دوئ ژوند یې تریخ کړو. هغوئ په دوئ باندې د خښتو، ختو او په خپلو پټو کښې کار کولو او په دوئ
باندې یې هیڅ رحم نهٔ کولو. ۱۵ بیا د مِصر بادشاه سِفره او فوعه، هغې دوه دایېنو ته ووئیل کومو به چې د عبرانیانو ښځو
مدد کولو، ۱۶ "چې کله تاسو د عبرانیانو ښځو د بچی د پېدا کېدو په وخت مدد کوئ او هغوئ د بچی د زېږېدو په ځائ
ناستې وینئ نو کهٔ هغه پېدا کېدونکے زوئ وی نو وې وژنئ، خو کهٔ هغه لور وی نو ژوندی یې پرېږدئ." ۱۷ خو دایېنې د
خُدائ پاک نه یرېدلې او د بادشاه حُکم یې ونهٔ منلو او هغوئ نران ماشومان ژوندی پرېښودل. ۱۸ نو بادشاه دایېنې
راوغوښتلې او د هغوئ نه یې تپوس وکړو، "تاسو ولې داسې کوئ؟ تاسو نران بچی ولې ژوندی پرېږدئ؟" ۱۹ هغوئ هغهٔ ته
ووئیل، "عبرانۍ ښځې د مِصریانو ښځو په شان نهٔ دی، د دوئ په آسانۍ سره بچی پېدا کیږی او هلته زمونږ د رسېدو نه
مخکښې د دوئ ماشومان پېدا شی." ۲۰-۲۱ دایېنې د خُدائ پاک نه یرېدلې نو خُدائ پاک د هغوئ سره ښهٔ وو او د هغوئ
کورونه یې ودان کړل. او بنی اِسرائیل زیاتېدل او طاقتور شول. ۲۲ په آخر کښې فِرعون خپلو ټولو خلقو له حُکم ورکړو
چې، "د عبرانیانو هر یو پېدا شوے بچے راوړئ او د نیل دریاب کښې یې وغورزوئ، خو جینکۍ به ژوندی پرېږدئ."

د حضرت موسیٰ پېدایښت

۲ ۱ په دې دوران کښې د لیوی قبیلې یو سړی په خپله قبیله کښې یوه ښځه وکړه، ۲ او د هغې نه د هغهٔ یو زوئ وشو.
هغې ولیدل چې دا ښهٔ ښکلے ماشوم وو، نو هغې دا درې میاشتې پټ وساتلو. ۳ خو چې کله هغې دا نور نهٔ شو پټولے،
هغې د لوخو نه جوړه شوې یوه ټوکرۍ راواخستله او په دې یې تارکول ولګول چې اوبهٔ په کښې دننه نهٔ ځی. هغې ماشوم په
دې کښې کښېنولو او دا یې بیا د دریاب په غاړه په لوخو کښې کېښوده. ۴ د ماشوم خور لږه لرې ولاړه وه او کتل یې
چې په هغهٔ به څهٔ کیږی. ۵ د فِرعون لور لامبلو له د دریاب غاړې له راغله، د هغې خِدمتګارې هم د دریاب په غاړه روانې
وې نو ناڅاپه هغې په لوخو کښې هغه ټوکرۍ ولیدله او یوه خِدمتګاره یې ورولېږله چې هغې ته یې را وړی. ۶ د فِرعون لور

ټوکرۍ کولاو کړه او يو ماشوم يې په کښې وليدو. هغۀ ژړل او د هغې ورباندې زړۀ وسوزېدلو. هغې ووئيل، ”دا ماشوم
عبرانے دے.“ (٧) بيا د هغۀ خور د فِرعون د لور نه تپوس وکړو، ”زۀ يو عبرانۍ ښځه راوغواړم څۀ چې دې ماشوم له سينه
ورکوی؟“ (٨) هغې ورته ووئيل، ”آو، لاړه شه.“ نو هغه جينۍ لاړه او د ماشوم خپله مور يې راوستله. (٩) شهزادګۍ دې
ښځې ته ووئيل، ”دا ماشوم واخله او زما دپاره سينه ورکوه او زۀ به تا له مزدوری درکوم.“ نو هغې ماشوم يوړو او هغۀ له
يې سينه ورکوله. (١٠) کله چې دا ماشوم لږ لوئ شو نو هغې دا ماشوم د بادشاه لور له ورکړو او د بادشاه لور ماشوم خپل
زوئ جوړ کړو. هغې د خپل ځان سره ووئيل، ”ما دا د اوبو نه راوچت کړے دے.“ نو موسیٰ نوم يې ورباندې کېښودو.

د حضرت موسیٰ میدیان ته تښتېدل

(١١) چې کله موسیٰ لوئ شو نو هغه خپلو خلقو عبرانیانو له لاړو او هغۀ وليدل چې د هغوئ نه سخت کار اخستلے شو.
هغۀ دا هم وليدل چې يو مِصری يو عبرانے وهلو، دا د موسیٰ د خپلو خلقو نه يو کس وو. (١٢) موسیٰ اخوا ديخوا وکتل او
چې کله هغۀ ته پته ولګېده چې هيڅ څوک يې هم نۀ ګوری، نو هغه مِصرے يې ووژلو او د هغۀ لاش يې په شګو کښې پټ
کړو. (١٣) بله ورځ هغه بهر لاړو او وې ليدل چې دوه عبرانيان په خپلو کښې په جګړه ؤو. هغۀ هغه يو ته وفرمائيل کوم چې
په غلطه وو، ”تۀ ولې خپل عبرانے ورور وهې؟“ (١٤) هغه سړی ورته ووئيل، ”تۀ چا په مونږ مشر کړے يې او په مونږ يې
قاضی جوړ کړے يې؟ تۀ ما هم وژنې څۀ لکه چې هغه مِصرے دې وژلے وو؟“ نو موسیٰ ووېرېدو او د خپل ځان سره يې
وفرمائيل، ”ښه نو لکه چې ما څۀ کړی دی د هغې خلقو ته پته لګېدلې ده.“ (١٥)-(١٦) چې کله فِرعون خبر شو چې څۀ شوی
ؤو، نو هغۀ د موسیٰ د وژلو کوشش وکړو، خو موسیٰ وتښتېدو او لاړو او د میدیان په مُلک کښې اوسېدو. يوه ورځ چې کله
موسیٰ د يو کوهی سره ناست وو، د میدیان د اِمام يترو اووۀ لوڼه راغلې، چې اوبۀ راوباسی او د خپل پلار ګډو او چېلو
دپاره ښانکونه ترې نه ډک کړی. (١٧) خو څۀ شپانو د يترو لوڼه وشړلې. نو موسیٰ د هغوئ د بچ کولو دپاره ورَغلو او د
هغوئ څاروو له يې اوبۀ ورکړې. (١٨) چې کله دوئ خپل پلار له راغلې، هغۀ ترې تپوس وکړو، ”تاسو ولې نن ډېر زر
راغلئ؟“ (١٩) هغوئ ورته ووئيل، ”يو مِصری مونږ د شپانو نه بچ کړُو او هغۀ مونږ له اوبۀ هم راوخېژولې او زمونږ څاروو له
يې ورکړې.“ (٢٠) هغۀ د خپلو لوڼو نه تپوس وکړو، ”هغه چرته دے؟ تاسو هغه سړے بهر ولې پرېښودو؟ لاړې شئ او هغه
راوغواړئ چې مونږ سره روټۍ وخوری.“ (٢١) نو موسیٰ هلته اوسېدو ته راضی شو او يترو هغۀ ته خپله لور صفوره وادۀ
کړه، (٢٢) د هغې نه يې يو زوئ وشو. موسیٰ د خپل ځان سره ووئيل، ”زۀ په دې مُلک کښې مسافر يم.“ نو په هغۀ يې
جيرسوم نوم کېښودو. (٢٣) ډېره موده پس چې د مِصر بادشاه مړ شو، خو بنی اِسرائيلو د غلامۍ په وجه فرياد کولو نو
هغوئ په چغو وژړل، ”خُدايه پاکه، زمونږ مدد وکړه.“ (٢٤) نو خُدائ پاک د دوئ ژړا واورېدله. هغۀ د هغوئ فرياد واورېدو
او د اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب سره يې خپل هغه لوظ راياد کړو. (٢٥) هغۀ د بنی اِسرائيلو تکليف وليدو او ورباندې خفه شو.

د خُدائ پاک حضرت موسیٰ غوښتل

٣ (١) د موسیٰ سخر يترو د ميديان اِمام وو. يوه ورځ چې کله موسیٰ د هغۀ ګډې او چېلۍ څرولې، هغۀ رمه د بيابان نه
واړوله او د خُدائ پاک غر سينا ته راغلو. (٢) هلته هغۀ ته د مالِک خُدائ هغه فرښته د اور لمبې په شان د بوټی د مينځ نه
راڅرګنده شوه. چې د موسیٰ پرې څنګه نظر پرېوتو نو په دې ليدو حېران شو چې په جاړه اور لګېدلے وو خو دا نۀ
سوزېدله. (٣) هغۀ د ځان سره وفرمائيل چې، ”عجيبه خبره ده. دا جاړه ولې نۀ سوزيږی؟ زۀ به نزدې ورشم چې وې
ګورم.“ (٤) چې کله مالِک خُدائ وليدل چې موسیٰ نزدې راروان وو، هغه د جاړې مينځ نه ورته آواز ورکړو او ورته يې

وفرمائيل، ”موسیٰ! موسیٰ!“ هغهٔ ورته وفرمائيل، ”جی زهٔ حاضر يم.“ (۵) خُدائ پاک ورته وفرمائيل، ”نور نزدې مهٔ راځه.
پېزار وباسه، ځکه چې تهٔ په پاکه زمکه ولاړ يې. (۶) زهٔ ستا د پلار نيکونو خُدائ پاک يم، د اِبراهيم، د اِسحاق او د يعقوب
خُدائ پاک يم.“ نو موسیٰ خپل مخ پټ کړو، ځکه چې هغه خُدائ پاک ته کتلو نه يرېدو. (۷) بيا مالِک خُدائ ورته
وفرمائيل، ”ما وليدل چې زما د خلقو سره په مِصر کښې څومره ظلم کيږی، ما د هغوئ فرياد اورېدلے دے چې هغوئ د
ظالمانو مشرانو نه خلاص شی. ما ته د هغوئ د ټولو تکليفونو پته ده، (۸) نو زهٔ لاندې راغلے يم چې هغوئ د مِصريانو نه
خلاص کړم او چې هغوئ د مِصر نه بهر يو بوځم، کولاو او زرخېز مُلک ته بوځم، چرته چې اوس کنعانيان، حِتيان، اموريان،
فرزيان، حِويان او يبوسيان اوسيږی. (۹) ګوره، ما د خپلو خلقو ژړا اورېدلې ده او زهٔ دا هم ګورم چې مِصريان په دوئ
ظلم کوی. (۱۰) اوس زهٔ تا فِرعون له لېږم نو تهٔ به زما خلق بنی اِسرائيل د مِصر نه بهر بوځې.“ (۱۱) خو موسیٰ خُدائ پاک
ته وفرمائيل، ”زهٔ څوک يم چې فِرعون له ورشم او بنی اِسرائيل د مِصر نه بهر بوځم؟“ (۱۲) خُدائ پاک ورته وفرمائيل، ”زهٔ
به ستا مل يم او چې تهٔ کله دا خلق د مِصر نه بهر بوځې، نو تهٔ به په دې غر دپاسه زما عبادت وکړې. هغه به د دې ثبوت
وی چې تهٔ ما لېږلے يې.“ (۱۳) خو موسیٰ ورته وفرمائيل، ”چې کله زهٔ بنی اِسرائيلو له ورشم او ورته ووايم، چې زهٔ ستاسو
د پلار نيکهٔ خُدائ پاک تاسو ته رالېږلے يم، هغوئ به زما نه تپوس وکړی چې د هغهٔ څهٔ نوم دے؟ نو زهٔ هغوئ ته څهٔ
ووايم؟“ (۱۴) خُدائ پاک ورته وفرمائيل، ”زهٔ هغه يم چې يم. تهٔ به خامخا هغوئ ته داسې ووائې چې، ’زهٔ هغه يم‘ تاسو ته
رالېږلے يم څوک چې په خپله خپل ځان ته ’زهٔ يم‘ وائی. (۱۵) بنی اِسرائيلو ته ووايه چې ما مالِک خُدائ د هغوئ د پلار
نيکهٔ خُدائ پاک د اِبراهيم، اِسحاق او د يعقوب خُدائ پاک، تهٔ هغوئ ته ورلېږلے يې. دا د هميشه دپاره زما نوم دے،
راتلونکی نسلونه به ما په دې نوم يادوی. (۱۶) لاړ شه او د بنی اِسرائيلو مشران په يو ځائ راغونډ کړه او هغوئ ته ووايه چې
زهٔ مالِک خُدائ، د هغوئ د پلار نيکهٔ خُدائ پاک، د اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب خُدائ پاک، تا ته راڅرګند شوم. هغوئ ته
ووايه چې زهٔ دوئ له راغلے يم او ما ليدلی دی چې مِصريانو د دوئ سره څهٔ کول. (۱۷) ما دا فيصله کړې ده چې زهٔ به
دوئ د مِصر نه بهر بوځم چې په کوم ځائ کښې په دوئ ظلم کيږی او زهٔ به دوئ هغه زرخېز مُلک ته بوځم، چې هغه د
کنعانيانو، حِتيانو، اموريانو، فرزيانو، حِويانو او د يبوسيانو مُلک دے. (۱۸) زما خلق به ستا خبره واوری. نو تهٔ د بنی
اِسرائيلو مشران د مِصر بادشاه له بوځه او هغهٔ ته ووايه چې، مالِک خُدائ د عبرانيانو خُدائ پاک، مونږ ته په خپله ځان
څرګند کړو. اوس تهٔ مونږ په صحرا کښې د درېو ورځو سفر ته پرېږده چې مالِک خُدائ، زمونږ خُدائ پاک ته قربانئ پېش
کړُو. (۱۹) ما ته پته ده چې د مِصر بادشاه به تاسو تلو ته پرې نهٔ ږدی ترڅو چې هغه مجبور کړے شوے نهٔ وی. (۲۰) خو زهٔ
به د خپل قُدرت نه کار واخلم او زهٔ به هلته د عجيبه عجيبه کارونو کولو په ذريعه مِصريانو له سزا ورکړم. او د هغې نه پس
به هغه تاسو تلو ته پرېږدی. (۲۱) زهٔ به په مِصريانو ستاسو قدر وکړم نو چې کله زما خلق ځی، دوئ به خالی لاسونه نهٔ ځی.
(۲۲) هره يوه بنی اِسرائيلی ښځه دې خپلو مِصريانو ګاونډيانو کره لاړه شی او هرې مِصری ښځې له چې د دوئ سره په کور
کښې اوسيږی نو جامې، د سرو زرو او سپينو زرو کالی دې ترې نه وغواړی. نو بنی اِسرائيليان به دا ځيزونه خپلو زامنو او
لوڼو ته ورواغوندی. او مِصريان به لوټ کړی.“

د خُدائ پاک حضرت موسیٰ له لوئ طاقت ورکول

۴ (۱) بيا موسیٰ مالِک خُدائ له جواب ورکړو، ”خو ګوره، کهٔ بنی اِسرائيل په ما يقين ونهٔ کړی او زما خبرې ته غوږ ونهٔ
نيسی نو زهٔ څهٔ وکړم کهٔ هغوئ ووائی چې تهٔ ما ته راڅرګند شوے نهٔ يې؟“ (۲) مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”دا ستا په
لاس کښې څهٔ دی؟“ هغهٔ ورته وفرمائيل، ”دا امسا ده.“ (۳) مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”دا په زمکه وغورزوه.“ چې کله

موسیٰ دا په زمکه وروغورزوله، نو يو مار ترې جوړ شو او موسیٰ ترې نه منډه کړه. ۴ نو بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائيل، "ورتيټ شه او د لکۍ نه يې کلک راونيسه." نو موسیٰ ورتيټ شو او راوې نيولو او بيا ترې نه امسا جوړه شوه.
۵ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، "هم داسې وکړه چې د بنی اِسرائيلو يقين راشی چې مالِک خُدائ د دوئ د پلار نيکهٔ خُدائ
پاک، د اِبراهيم، اِسحاق او د يعقوب خُدائ پاک تا ته راڅرګند شوے دے." ۶ مالِک خُدائ موسیٰ ته بيا وفرمائيل، "خپل
لاس څوغې ته دننه کړه." نو موسیٰ لاس دننه کړو. او چې کله هغهٔ لاس رابهر کړو، نو د هغهٔ لاس د څرمنې په بيمارۍ پټ
شوے وو، داسې سپين لکه واوره. ۷ بيا مالِک خُدائ وفرمائيل، "لاس په څوغه کښې بيا دننه کړه." نو هغهٔ لاس دننه کړو
او چې کله هغهٔ دا ځل رابهر کړو، نو هم هغه شان روغ جوړ شو لکه څنګه چې يې نور بدن وو. ۸ مالِک خُدائ ورته
وفرمائيل، "کهٔ هغوئ په تا يقين ونهٔ کړی يا د هغوئ په اولنۍ معجزه باندې يقين رانهٔ شی، نو په دې بله به د دوئ يقين راشی.
۹ کهٔ د دې دواړو معجزو باوجود هم هغوئ په تا يقين ونهٔ کړی او کهٔ هغوئ ستا د خبرې اورېدو نه اِنکار وکړی، نو لږې
اوبهٔ د نيل درياب نه راواخله او په اوچه زمکه يې توئ کړه. نو د اوبو نه به وينه جوړه شی." ۱۰ خو موسیٰ مالِک خُدائ ته
وفرمائيل، "اے زما مالِکه خُدايه، ما مهٔ لېږه. زهٔ صفا خبرې نهٔ شم کولے نه د مخکښې نه په خبرو کولو کښې ښهٔ وم او نه
تاسو سره د خبرو کولو نه پس تکړه يم او ژبه مې هم انښلی." ۱۱ مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، "بنی آدم له ژبه څوک
ورکوی؟ ګونګول او کنړول څوک کوی؟ نظر ورکول يا ړندول څوک کوی؟ دا زهٔ، مالِک خُدائ کوم. ۱۲ نو اوس لاړ شه. زهٔ
به ستا د خولې نه خبرې کوم او زهٔ به تا ته وښايم چې څهٔ به وائې." ۱۳ خو موسیٰ ورته وفرمائيل، "اے زما مالِکه خُدايه،
زهٔ تا ته سوال کوم چې بل څوک ورولېږه." ۱۴ نو په دې باندې مالِک خُدائ موسیٰ ته غصه شو او وې فرمائيل، "ستا
ورور هارون، ليوی خو شته دے، ما ته پته ده چې هغه په خبرو کولو کښې تکړه دے. ګوره، اوس هغه تا سره مِلاوېدو له
راروان دے او هغه به ستا په ليدو په زړهٔ کښې خوشحاله شی. ۱۵ تهٔ به هغهٔ ته هغه خبرې وښائې چې کومې به کوی. زهٔ به
ستاسو دواړو په خبرو کښې مدد وکړم او زهٔ به تاسو دواړو ته ووايم چې څهٔ به کوئ. ۱۶ هغه به ستا د خبرو وياند وی او
ستا په ځائ به خلقو ته خبرې کوی. نو تهٔ به د هغهٔ دپاره د خُدائ پاک په شان يې او ورته به ښائې چې څهٔ به وائی. ۱۷
خپل ځان سره دا امسا يوسه، چې د دې سره به تهٔ معجزې څرګندې کړې."

د حضرت موسیٰ مِصر ته واپس کېدل

۱۸ بيا موسیٰ واپس خپل سخر يترو له لاړو او هغهٔ ته يې وفرمائيل، "ما له اجازت راکړه چې واپس مِصر ته لاړ شم چې
وګورم چې زما خپلوان ژوندی دی او کهٔ نه." يترو موسیٰ ته ووئيل، "په خير لاړ شه." ۱۹ چې کله موسیٰ په ميديان کښې
وو مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، "مِصر ته واپس لاړ شه، ځکه چې کومو خلقو تهٔ وژلې هغه ټول مړهٔ دی." ۲۰ نو موسیٰ
خپله ښځه او زامن واخستل او په يو خر باندې يې سوارهٔ کړل او د دوئ سره مِصر ته روان شو، هغه امسا يې هم يوړه چې
خُدائ پاک ورته ښودلې وه. ۲۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته بيا وفرمائيل، "اوس چې تهٔ واپس مِصر ته روان يې، ګوره، چې د
فِرعون په مخکښې هغه ټولې معجزې څرګندې کړې د کومو چې ما طاقت درکړے دے. خو زهٔ به د هغهٔ زړهٔ سخت کړم او
هغه به زما خلق تلو ته پرې نهٔ ږدی. ۲۲ بيا تهٔ هغهٔ ته ووايه چې مالِک خُدائ فرمائی چې، بنی اِسرائيل ما ته د مشر زوئ په
شان دی. ۲۳ ما تا ته وفرمائيل چې زما زوئ پرېږده چې لاړ شی، چې هغه زما عبادت وکړی، خو تا اِنکار وکړو. نو زهٔ به
اوس ستا مشر زوئ ووژنم." ۲۴ د مِصر په لاره په يو سرائی کښې مالِک خُدائ موسیٰ له د دې دپاره راغلو چې هغه
ووژنی. ۲۵-۲۶ نو د هغهٔ ښځې، صفورې، يو تېرهٔ کاڼے راواخستلو، هغې خپل زوئ دې سره سنت کړو او د سنت تيکه يې
د موسیٰ پښو له وروړله. نو د سنت د وينې د رِواج په وجه هغې موسیٰ ته ووئيل، "تهٔ زما دپاره د وينې خاوند يې." نو مالِک
خُدائ د موسیٰ ژوند بچ کړو. ۲۷ بيا مالِک خُدائ هارون ته وفرمائيل، "د موسیٰ سره مِلاوېدو له صحرا ته لاړ شه." نو هغه

د هغهٔ سره د خُدائ پاک په غرهٔ کښې مِلاوېدو له لاړو، او چې کله هغه د هغهٔ سره مِلاو شو، نو هغه یې ښُکل کړو. (۲۸) بیا
موسیٰ هارون ته هغه هر څهٔ وفرمائیل څهٔ چې مالِک خُدائ د فرمائیلو دپاره لېږلے وو، هغهٔ د هغه معجزو په حقله هم هغهٔ ته
وفرمائیل د کومو چې مالِک خُدائ د کولو حُکم ورکړے وو. (۲۹) نو موسیٰ او هارون مِصر ته لاړل او د بنی اِسرائیلو ټول
مشران یې په یو ځائ راغونډ کړل. (۳۰) هارون هغوئ ته هر څهٔ وفرمائیل څهٔ چې مالِک خُدائ موسیٰ ته فرمائیلی وُو او د
خلقو په مخکښې یې هغه ټولې معجزې وکړې. (۳۱) نو د هغوئ یقین وشو، او چې کله هغوئ واورېدل چې مالِک خُدائ
هغوئ له راغلے وو او چې کوم ظلم په هغوئ کېدلو هغه یې لیدلے وو، نو دوئ سجده وکړه او د مالِک خُدائ عبادت یې
وکړو.

د حضرت موسیٰ او حضرت هارون د مِصر بادشاه په مخکښې ودرېدل

۵ (۱) د دې نه پس موسیٰ او هارون د فِرعون دربار ته لاړل او هغهٔ ته یې وفرمائیل، "مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ
پاک فرمائی چې، زما خلق تلو ته پرېږده چې دوئ زما د عزت دپاره په صحرا کښې اختر وکړی." (۲) خو فِرعون ترې
تپوس وکړو، "دا مالِک خُدائ څوک دے؟ زهٔ ولې د هغهٔ خبره ومنم او بنی اِسرائیل تلو ته پرېږدم؟ نهٔ زهٔ مالِک خُدائ پېژنم،
او نهٔ به بنی اِسرائیل تلو ته پرېږدم." (۳) موسیٰ او هارون ورته وفرمائیل، "د عبرانیانو خُدائ پاک مونږ ته په خپله راڅرګند
شوے دے. مونږ پرېږده چې په صحرا کښې درې ورځې سفر وکړُو چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک ته قربانۍ پېش
کړُو. کهٔ مونږ داسې ونهٔ کړل، نو هغه به مونږ په وبا یا په جنګ ووژنی." (۴) فِرعون موسیٰ او هارون ته ووئیل، "تاسو ولې
دا خلق د خپل کار نه وباسئ؟ پرېږدئ چې هم دغه کار کوی. (۵) ګورئ، تاسو خلق د مِصریانو نه ډېر زیات شوی یئ. او
اوس تاسو دا هم غواړئ چې دوئ کار بس کړی." (۶) هم په هغه ورځ فِرعون د دوئ سختو مِصریانو مشرانو او بنی
اِسرائیلو آفسرانو له حُکم ورکړو چې، (۷) "د خښتو جوړولو دپاره خلقو ته بوس ورکول بند کړئ. دوئ لېږئ چې په خپله
یې ځان له راغونډوی. (۸) او هم هغه هومره خَښتې ترې نه غواړئ چې څومره یې مخکښې جوړولې، تاسو پرې یوه هم مهٔ
کموئ. دوئ خو کار نهٔ کوی، نو ځکه دوئ هر وخت مِنتُونه کوی چې زهٔ دوئ پرېږدم چې لاړ شی او خپل خُدائ پاک ته
قربانۍ پېش کړی. (۹) په دې خلقو د مخکښې نه نور هم سخت کار کوئ او په داسې کار یې آخته کړئ چې د دې دروغو
خبرو اورېدو وخت هم ورسره نهٔ وی." (۱۰) د هغوئ نه سخت کار اخستونکی مشران او د دوئ آفسران بهر لاړل او بنی
اِسرائیلو ته یې ووئیل، "فِرعون وئیلی دی چې هغه به تاسو له نور بوس نهٔ درکوی. (۱۱) هغه وائی چې تاسو ځئ او چې چرته
هم تاسو د خپلو ځانونو دپاره بوس راپیدا کولے شئ نو پیدا یې کړئ، خو د خښتو د جوړولو په شمېر کښې به کمے نهٔ
راولئ." (۱۲) نو خلق د مِصر ټول مُلک کښې خوارهٔ شول چې بوس راجمع کړی. (۱۳) د هغوئ سختو مشرانو په دوئ زور
راوړلو چې هره ورځ به هم هغه هومره خَښتې جوړوی چې څومره یې مخکښې جوړولې چې کله هغوئ ته بوس مِلاوېدل.
(۱۴) د هغوئ سختو مِصریانو مشرانو بنی اِسرائیل آفسران وهل، کوم چې هغوئ د دې کار مشران مقرر کړی وُو. ورته یې
وئیل، "تاسو ولې هم هغه هومره خَښتې نهٔ جوړَوئ لکه چې څومره تاسو مخکښې جوړولې؟" (۱۵) نو د بنی اِسرائیلو آفسران
راغلل او فِرعون ته یې فریاد وکړو، "بادشاه سلامت، زمونږ سره داسې ولې کیږی؟ (۱۶) مونږ له بوس نهٔ راکوی، خو بیا هم
هغوئ د خښتو جوړولو حُکم راکوی او ګوره، مونږ وهلے هم شُو. خو دا ستا د خپلو خلقو غلطی ده." (۱۷) فِرعون ورته
ووئیل، "تاسو ناراسته یئ او کار کول نهٔ غواړئ، نو دا ځکه تاسو مِنت کوئ چې زهٔ تاسو تلو ته پرېږدم چې مالِک خُدائ ته
قربانۍ پېش کړئ. (۱۸) اوس واپس کار له لاړ شئ. تاسو له به هغوئ لږ بوس هم نهٔ درکوی، خو اوس به خامخا هم هغه
هومره خَښتې جوړَوئ." (۱۹) د بنی اِسرائیلو آفسرانو ته پته ولګېده چې دوئ په بد حالت کښې دی، چې کله هغوئ ته

ووئيلے شول چې دوئ به هره ورځ هم هغه هومره خَښتې جوړوی چې څومره يې مخکښې جوړولې. ۲۰ چې څنګه دوئ د فِرعون د دربار نه راووتل، نو دوئ د موسیٰ او هارون سره مِلاو شول، څکه چې هغوئ د دوئ اِنتظار کولو. ۲۱ دوئ موسیٰ او هارون ته ووئيل، "مالِک خُدائ دې په خپله ستاسو عدالت وکړی او سزا دې درکړی څکه چې تاسو د فِرعون او د هغۀ د درباريانو په زړُونو کښې نفرت پېدا کړے دے. تاسو هغۀ له زمونږ د قتل بهانه ورکړې ده."

د حضرت موسیٰ مالِک خُدائ ته شکايت کول

۲۲ بيا موسیٰ مالِک خُدائ ته واپس وګرځېدو او ورته يې وفرمائيل، "مالِکه خُدايه، تۀ د دې خلقو سره ولې بد سلوک کوې؟ تا زۀ ولې دلته رالېږلے يم؟ ۲۳ ما چې کله هم د فِرعون سره ستا په نوم خبرې کړې دی، نو هغۀ د دوئ سره بد سلوک کړے دے. او تا د خپلو خلقو مدد نۀ دے کړے."

۶ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، "اوس به تۀ وګورې چې زۀ د فِرعون سره څۀ کوم. زۀ به خپل زور سره هغه دې ته مجبور کړم چې زما خلق تلو ته پرېږدی، زۀ به د خپل لوئ طاقت نه کار واخلم چې فِرعون هغوئ د مُلک مصر نه وشړی."

د خُدائ پاک حضرت موسیٰ راغوښتل

۲ خُدائ پاک موسیٰ ته وفرمائيل، "زۀ مالِک خُدائ يم. ۳ زۀ د قادر خُدائ په توګه اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب ته راڅرګند شوم، خو ما خپل ځان په هغوئ باندې د خپل پاک نوم "مالِک خُدائ" په توګه ونۀ پېژندلو. ۴ ما د هغوئ سره د کنعان مُلک ورکولو لوظ هم وکړو، هغه مُلک په کوم کښې چې دوئ د مسافرو په شان اوسېدلی ؤو. ۵ اوس ما د بنی اِسرائيلو فرياد اورېدلے دے څکه چې مِصريان د دوئ نه د نوکرانو په شان کار اخلی. زۀ به د دوئ سره خپل لوظ پوره کوم. ۶ نو بنی اِسرائيلو ته ووايه چې زۀ هغوئ ته وايم چې زۀ مالِک خُدائ يم، زۀ به تاسو بچ کړم او زۀ به تاسو د مِصريانو د غلامۍ نه آزاد کړم. زۀ به د خپل لوئ طاقت نه کار واخلم او مِصريانو له به سخته سزا ورکړم او زۀ به تاسو خلاص کړم. ۷ زۀ به تاسو خپل خلق جوړ کړم او زۀ به ستاسو خُدائ پاک يم. تاسو ته به پته ولګی چې زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم چې کله زۀ تاسو په مِصر کښې د غلامۍ نه آزاد کړم. ۸ زۀ به تاسو هغه مُلک ته راولم چې د کوم ما اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب له د ورکولو پوخ لوظ کړے وو، دا مُلک به ستاسو ميراث وی. زۀ مالِک خُدائ يم." ۹ موسیٰ بنی اِسرائيلو ته دا وفرمائيل خو دوئ د هغۀ خبره وانۀورېدله، څکه چې د هغوئ د سختې غلامۍ په وجه دوئ همت بائيللے وو. ۱۰ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۱۱ "لاړ شه او د مِصر بادشاه فِرعون ته ووايه چې هغه دې بنی اِسرائيل د دې مُلک نه تلو ته پرېږدی." ۱۲ خو موسیٰ ورته وفرمائيل، "بنی اِسرائيل چې زما خبره نۀ اوری، نو فِرعون به يې څنګه واوری؟ زۀ خو په خبرو کولو کښې تکړه نۀ يم." ۱۳ مالِک خُدائ موسیٰ او هارون له حُکم ورکړو چې، "بنی اِسرائيلو او د مِصر بادشاه فِرعون ته ووايئ چې ما تاسو له حُکم درکړے دے چې بنی اِسرائيل د مِصر نه بهر بوځئ."

د حضرت موسیٰ او حضرت هارون نسب‌نامه

۱۴ د يعقوب د مشر زوئ، د روبين دا څلور زامن ؤو، حنوک، فلو، حصرون او کرمی، دا د هغه قبيلو پلار نيکۀ ؤو چې په

دې نومونو يادېږى. ۱۵ د شمعون دا شپږ زامن وُو، يموايل، يمين، اُهد، يکين، صحر او ساؤل د کنعانى ښځې زوئ، دا د
هغه قبيلو پلار نيکۀ وُو چې په دې نومونو يادېږى. ۱۶ د ليوى دا درې زامن وُو، جيرسون، قُهات او مرارى، دا د هغه قبيلو
پلار نيکۀ وُو چې په دې نومونو يادېږى. د ليوى ټول عُمر يو سل اووۀ دېرش کاله وو. ۱۷ د جيرسون دوه زامن وُو، لِبنى او
سِمعى او د هغوئ ډېر اولاد وو. ۱۸ د قُهات څلور زامن وُو، عُمرام، اِضهار، حبرون او عُزىايل. د قُهات ټول عُمر يو سل
درې دېرش کاله وو. ۱۹ د مرارى دوه زامن وُو، محلى او موشى. دا د ليويانو قبيلې او اولاد دے. ۲۰ عُمرام د خپل پلار،
خور يوکبد وادۀ کړه، چې د هغې نه يې هارون او موسىٰ پېدا شول. د عُمرام ټول عُمر يو سل اووۀ دېرش کاله وو. ۲۱ د
اِضهار درې زامن وُو، قورح، نفج او زِکرى. ۲۲ د عُزىايل هم درې زامن وُو، ميسائيل، الصفن او سترى. ۲۳ هارون د
عمىنداب لور اليسبع وادۀ کړه چې هغه د نحشون خور وه، د هغې نه يې ندب، ابيهُو، اِلىعزر او اِتمر پېدا شول. ۲۴ د قورح
درې زامن وُو، اسير، القنه او ابياسف، دوئ د قورح قبيلو پلار نيکۀ وُو. ۲۵ د هارون زوئ، اِلىعزر، د فوطئيل د لوڼو نه يوه
لور وادۀ کړه، چې د هغې نه يې فينحاس پېدا شو. دا د ليوى قبيلې د قومونو او کورَنو مشران وُو. ۲۶ هارون او موسىٰ هغه
کسان وُو چا ته چې مالِک خُدائ وفرمائيل چې، ”د بنى اِسرائيلو قبيلې د مِصر نه بهر بوځئ.“ ۲۷ دا هغه کسان وُو چا چې
د مِصر بادشاه فِرعون ته ووئيل چې بنى اِسرائيل د مِصر نه بهر تلو ته پرېږده.

د مالِک خُدائ حضرت موسىٰ او حضرت هارون له حُکم ورکول

۲۸ چې کله مالِک خُدائ د مِصر په مُلک کښې موسىٰ ته وفرمائيل چې، ۲۹ ”زۀ مالِک خُدائ يم. چې زۀ تا ته څۀ وايم
هغه هر څۀ د مِصر بادشاه فِرعون ته ووايه.“ ۳۰ خو موسىٰ مالِک خُدائ ته وفرمائيل، ”تا ته پته ده چې زۀ په خبرو کولو
کښې تکړه نۀ يم، نو فِرعون به زما خبره څنګه واورى؟“

۷ ۱ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”ګوره، زۀ تا فِرعون ته د خُدائ په شان جوړوم او ستا ورور هارون به ستا د
پېغمبر په توګه د هغۀ سره خبرې کوى. ۲ چې څنګه ما حُکم درکړے دے هارون ته هغه هر څۀ ووايه او هغه به فِرعون ته
ووائى چې بنى اِسرائيل د هغۀ د مُلک نه تلو ته پرېږدى. ۳-۴ خو زۀ به د فِرعون زړۀ سخت کړم. کۀ زۀ هر څومره زياتې
نښې او معجزې په مِصر کښې ښکاره کړم خو هغه به ستا خبره وانۀ ورى. بيا به زۀ د مِصريانو خِلاف د خپل لوئ طاقت
نه کار واخلم او دوئ له به سخته سزا ورکړم. او زۀ به د خپل قوم خلق، بنى اِسرائيل د مِصر مُلک نه وباسم. ۵ نو
مِصريانو ته به پته ولګى چې زۀ مالِک خُدائ يم، چې کله زۀ د دوئ خِلاف خپل لاس اوچت کړم نو بنى اِسرائيل د هغوئ د
مُلک نه بهر بوځم.“ ۶ موسىٰ او هارون هم هغسې وکړل، لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۷ په هغه وخت
چې کله دوئ فِرعون سره خبرې وکړې، موسىٰ د اتياو کالو وو او هارون د درې اتياو کالو وو.

د حضرت هارون امسا

۸ مالِک خُدائ موسىٰ او هارون ته وفرمائيل، ۹ ”کله چې فِرعون تاسو ته ووائى چې تاسو يوه معجزه ښکاره کړئ، نو
هارون ته ووايه چې خپله امسا راواخلى او د فِرعون په مخکښې يې وغورزوى، نو يو مار به ترې نه جوړ شى.“ ۱۰ نو
موسىٰ او هارون فِرعون له لاړل او هغه شان يې وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. هارون خپله امسا د فِرعون
او د هغۀ د درباريانو په مخکښې وغورزوله، نو يو مار ترې نه جوړ شو. ۱۱ نو فِرعون هم خپل د غيب عِلم لرونکى خلق او
جادوګران راوغوښتل او هغوئ هم د جادو په ذريعه هم هغه شان وکړل. ۱۲ هغوئ خپلې امساګانې وغورزولې او د

امساګانو نه ماران جوړ شول. خو د هارون امسا د هغوئ امساګانې تېرې کړې. ۱۳ خو د فِرعون زړۀ تر اوسه پورې
سخت وو. لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلى وُو، هغۀ به د موسىٰ او هارون خبره نۀ اورېدله.

په مِصر اول افت: د نيل درياب د اوبو نه وينه جوړېدل

۱۴ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، "د فِرعون زړۀ سخت دے، هغه خلق تلو ته نۀ پرېږدى. ۱۵ په سحر کښې فِرعون
له لاړ شه چې کله هغه د نيل درياب ته کوزېږى. د خپل ځان سره هغه امسا هم يوسه چې مار ترې نه جوړ شوے وو او د
درياب په غاړه هغۀ ته ودرېږه. ۱۶ بيا فِرعون ته ووايه چې مالِک خُدائ د عبرانيانو خُدائ پاک، زۀ رالېږلے يم چې تا ته
ووايم چې د هغۀ خلق تلو ته پرېږده چې دوئ په صحرا کښې د هغۀ عبادت وکړى. خو ګوره، تا تر اوسه پورې دا خبره ونۀ
منله. ۱۷ نو اوس، بادشاه سلامت، مالِک خُدائ به يو داسې کار وکړى چې تا ته پته ولګى چې هغه په رښتيا مالِک خُدائ
دے. ګوره، زما په لاس کښې چې کومه امسا ده زۀ د درياب اوبۀ په دې وهم او د اوبو نه به وينه جوړه شى. ۱۸ کبان به
مړۀ شى او د درياب اوبۀ به دومره سخت بوئ شروع کړى چې مِصريان به ترې اوبۀ نۀ شى څښلے." ۱۹ مالِک خُدائ
موسىٰ ته وفرمائيل، "هارون ته ووايه چې خپله امسا راواخلى او د مِصر ټولو اوبو په طرف يعنې دريابونو، نِهرونو او ډنډونو
دپاسه ونيسى. نو د اوبو نه به وينه جوړه شى او د مِصر په ټوله زمکه به وينه وى، داسې د لرګى په لوښو او د ختې په منګو
کښې به هم وى." ۲۰ نو موسىٰ او هارون هم هغسې وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو. د فِرعون او د هغۀ
درباريانو په مخکښې، هارون خپله امسا اوچته کړه او د درياب اوبۀ يې پرې ووهلې او د درياب د ټولو اوبو نه وينه جوړه
شوه. ۲۱ په درياب کښې کبان مړۀ شول او دومره سخا بوئ يې کولو چې مِصريانو د درياب نه اوبۀ نۀ شوې څښلے. او
د مِصر په ټول مُلک کښې وينه وه. ۲۲ بيا د فِرعون جادوګرانو د خپل جادو په ذريعه هم دغه شان وکړل او د فِرعون زړۀ
هم هغه شان سخت وو. لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلى وُو، هغۀ د موسىٰ او هارون د خبرې اورېدو نه اِنکار وکړو.
۲۳ فِرعون راوګرځېدو او خپل محل ته لاړو، دا خبره يې زړۀ ته ښکته نۀ کړه. ۲۴ ټولو مِصريانو د څښلو د اوبو دپاره د
درياب غاړه وکنستله، ځکه چې هغوئ د درياب اوبۀ نۀ شوې څښلے. ۲۵ چې مالِک خُدائ په درياب افت راوستلے وو
نو اووۀ ورځې د هغې نه پس تېرې شوې.

په مِصر دويم افت: چيندخې

۸ ۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، "فِرعون له ورشه او هغۀ ته ووايه چې مالِک خُدائ فرمائى، زما خلق تلو ته
پرېږده چې دوئ زما عبادت وکړى. ۲ کۀ تا اِنکار وکړو، نو زۀ به ستا په ټول مُلک داسې افت راولم چې په چيندخو به يې
پټ کړم. ۳ د نيل درياب به د بےشمېره چيندخو نه ډک وى. دا به ستا محل، ستا د څملاستو کوټې او کټ ته، ستا د
درباريانو او د خلقو کورونو ته او ستاسو تنورونو او د اوړو ښانکونو ته به هم دروخېژى. ۴ چيندخې به په تا، ستا په
خلقو او ستا په ټولو درباريانو دروخېژى." ۵ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، "هارون ته ووايه چې خپله امسا د
دريابونو، نِهرونو او ډنډونو دپاسه ونيسه او چيندخې به د مِصر په مُلک وروخېژوى." ۶ نو هارون دا د ټولو اوبو دپاسه
ونيوله او چيندخې راوختلې او ټول مُلک يې پټ کړو. ۷ خو جادوګرانو د جادو نه کار واخستلو او دوئ هم چيندخې
جوړې کړې او د مِصر مُلک ته يې راوړې. ۸ نو فِرعون موسىٰ او هارون راوغوښتل او ورته يې ووئيل، "مالِک خُدائ ته
سوال وکړئ چې دا چيندخې لرې کړى، نو زۀ به ستاسو خلق تلو ته پرېږدم، نو چې دوئ به مالِک خُدائ ته قربانى پېش
کړى." ۹ موسىٰ ورته وفرمائيل، "بادشاه سلامت، تۀ صِرف وخت مقرر کړه چې زۀ ستا، ستا درباريانو او ستا د خلقو

دپاره سوال وکړم، چې ته او ستاسو کورونه د چيندخو نه خلاص شی او د نيل درياب نه بغير به هيچرته هم پاتې نۀ شی.“
١٠ فِرعون ورته ووئيل، ”سبا زما دپاره سوال وکړه.“ موسىٰ ورته وفرمائيل، ”زۀ به هم دغسې وکړم لکه څنګه چې تا ووئيل نو بيا به تا ته پته ولګی چې د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک په شان بل هيڅ څوک هم نشته. ١١ ته، ستا درباريان او ستا خلق به د چيندخو نه خلاص شی او د نيل درياب نه غير به هيچرته هم پاتې نۀ شی.“ ١٢ بيا موسىٰ او هارون د فِرعون د دربار نه لاړل. چې کله موسىٰ مالِک خُدائ ته سوال وکړو چې هغه چيندخې لرې کړی کومې چې هغۀ په فِرعون راوستې وې، ١٣ نو مالِک خُدائ هم هغه شان وکړل چې څنګه موسىٰ فرمائيلی وُو او په کورونو، صحنونو او په پټو کښې چيندخې مړې شوې. ١٤ مِصريانو دا راغونډې کړې او لوئ ډېرى يې ترې جوړ کړل او ټول مُلک سخا بوئ کولو. ١٥ فِرعون چې کله دا وليدل چې خبر شو، نو هغۀ بيا خپل زړۀ سخت کړو، لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلی وُو، چې فِرعون به د موسىٰ او هارون خبره نۀ اوری.

په مِصر دريم افت: ماشی

١٦ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”هارون ته ووايه چې زمکه په خپله امسا ووهه، نو د ټول مِصر د مُلک خاورې نه به ماشی جوړ شی.“ ١٧ نو هارون زمکه په خپله امسا ووهله او د مِصر د مُلک د ټولې خاورې نه ماشی جوړ شول، چې ټول خلق او څناور يې پېټ کړل. ١٨ جادوګرانو هم زمکه ووهله چې د خپل جادو نه کار واخلی چې ماشی راولی، خو دوئ ناکام شول. نو ماشی په بنيادمو او څناورو پورې انښتی وُو، ١٩ بيا جادوګرانو فِرعون ته ووئيل، ”دا د خُدائ پاک کار دے.“ خو د فِرعون زړۀ سخت وو، لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلی وُو، چې فِرعون به د موسىٰ او هارون خبره نۀ اوری.

په مِصر څلورم افت: مچان

٢٠ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”سبا سحر وختی لاړ شه او د فِرعون سره مِلاو شه چې کله هغه درياب ته ځی، نو هغۀ ته ووايه چې مالِک خُدائ فرمائی، زما خلق تلو ته پرېږده چې دوئ زما عبادت وکړی. ٢١ کۀ ته زما خلق تلو ته پرې نۀ ږدې، نو زۀ به په تا، ستا په دربارِيانو او ستا په خلقو بې‌شمېره مچان نازل کړم، د مِصريانو کورونه به د مچانو نه ډک وی او زمکه به وربانډې پټه وی. ٢٢ خو په هغه ورځ به زۀ د جشن علاقه بچ کړم، چرته چې زما خلق اوسيږی، نو هلته به مچان بېخی نۀ وی. زۀ چې داسې وکړم نو تا ته به پته ولګی چې زۀ مالِک خُدائ، په دې مُلک کښې حاضر يم. ٢٣ او زۀ به د خپلو خلقو او ستا د خلقو په مينځ کښې فرق راولم. دا نښه به سبا څرګنده شی.“ ٢٤ مالِک خُدائ هم داسې وکړل او بې‌شمېره مچان د فِرعون محل ته او د هغۀ د دربارِيانو کورونو ته راننوتل. د بې‌شمېره مچانو په وجه د مِصر ټول مُلک وران شو. ٢٥ نو فِرعون موسىٰ او هارون راوغوښتل او ورته يې ووئيل، ”لاړ شئ او هم په دې مُلک کښې خپل خُدائ پاک ته قربانی پېش کړئ.“ ٢٦ خو موسىٰ ورته وفرمائيل، ”داسې کول به ټيک نۀ وی، چې کوم څناور مونږ قربانی کوُو او مونږ يې مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته پېش کوُو د هغې په وجه به مِصريان نفرت کوی. کۀ د دې څناورو د حلالولو په وجه مِصريان زمونږ نه نفرت وکړی نو چې چرته هغوئ مونږ ووينی، نو مونږ به سنګسار کړی. ٢٧ مونږ به خامخا په صحرا کښې درې ورځې سفر کوُو چې مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته په صحرا کښې قربانی پېش کړُو، لکه څنګه چې هغۀ مونږ له حُکم راکړے دے.“ ٢٨ نو فِرعون ووئيل، ”زۀ به تاسو تلو ته پرېږدم چې مالِک خُدائ، خپل خُدائ پاک ته په صحرا کښې قربانی پېش کړئ، خو تاسو ډېر لرې مۀ ځئ. زما دپاره سوال وکړه.“ ٢٩ موسىٰ ورته وفرمائيل، ”چې څنګه زۀ لاړ

شم، نو زۀ به مالِک خُدائ ته سوال وکړم چې سبا ستا، ستا د درباریانو او ستا د خلقو نه مچان لاړ شی. خو چې بیا تۀ مونږ له دوکه رانۀ کړې او چې خلق د تلو نه ایسار نۀ کړې چې مالِک خُدائ ته قربانۍ وکړی.“ ﴿۳۰﴾ موسیٰ د فِرعون د دربار نه لاړو او مالِک خُدائ ته یې سوال وکړو، ﴿۳۱﴾ نو مالِک خُدائ د موسیٰ سوال قبول کړو. مچان د فِرعون، د هغۀ د درباریانو او د هغۀ د خلقو نه لاړل، یو مچ هم پاتې نۀ شو. ﴿۳۲﴾ خو دا ځل هم فِرعون زړۀ سخت کړو او بیا یې خلق تلو ته نۀ پرېښودل.

په مِصر پینځم افت: د څناورو مړۀ کېدل

۹ ﴿۱﴾ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”فِرعون له لاړ شه او ورته ووایه چې مالِک خُدائ، د عبرانیانو خُدائ پاک فرمائی، چې زما خلق تلو ته پرېږده چې زما عبادت وکړی. ﴿۲﴾ خو کۀ تۀ اِنکار کوې او هغوئ بیا هم تلو ته نۀ پرېږدې، ﴿۳﴾ نو ګوره، زۀ به ستا په ټولو څناورو، ستا په آسونو، خرونو، اوښانو، څاروو، ګډو او چېلو سخته بیماری درولېږم. ﴿۴﴾ زۀ به د بنی اِسرائیلو او د مِصریانو د څاروو په مینځ کښې فرق راولم او د بنی اِسرائیلو یو څارویے به هم نۀ مری. ﴿۵﴾ ما مالِک خُدائ سبا وخت د دې کار کولو دپاره مقرر کړے دے.“ ﴿۶﴾ بله ورځ مالِک خُدائ هم هغسې وکړل لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائیلی وُو. د مِصریانو ټول څاروی مړۀ شول، خو د بنی اِسرائیلو یو څارویے هم مړ نۀ شو. ﴿۷﴾ فِرعون تپوس وکړو چې څۀ شوی وُو او هغۀ ته ووئیلے شول چې د بنی اِسرائیلو یو څارویے هم مړ نۀ شو. خو د هغۀ زړۀ سخت وو او هغۀ به خلق تلو ته نۀ پرېښودل.

په مِصر شپږم افت: دانې

﴿۸﴾ بیا مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائیل، ”د بټۍ نه یو څو لَپې ایرې راواخلئ، دا به موسیٰ د فِرعون په مخکښې د آسمان طرف ته لړه کړی. ﴿۹﴾ دا به د دوړې په شان د مِصر په ټول مُلک کښې خورې شی او په هر ځائ کښې به دا دانې په خلقو او څناورو راوخېژی.“ ﴿۱۰﴾ نو هغوئ ایرې راواخستلې او د فِرعون په مخکښې ودرېدل، موسیٰ دا د آسمان طرف ته لړه کړې، نو په خلقو او څناورو باندې دانې راوختلې او سخا شوې. ﴿۱۱﴾ جادوګران د دې قابل نۀ وُو چې د موسیٰ په مخکښې ولاړ وے، ځکه چې د نورو ټولو مِصریانو په شان دوئ هم په دانو پټ وُو. ﴿۱۲﴾ خو مالِک خُدائ د فِرعون زړۀ سخت کړو، لکه څنګه چې هغۀ فرمائیلی وُو، چې فِرعون به د موسیٰ او هارون خبره نۀ اوری.

په مِصر اوؤم افت:ږلۍ

﴿۱۳﴾ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”سحر وختی پاڅه او د فِرعون په مخکښې ودرېږه او هغۀ ته ووایه چې مالِک خُدائ، د عبرانیانو خُدائ پاک فرمائی، چې زما خلق تلو ته پرېږده چې دوئ زما عبادت وکړی. ﴿۱۴﴾ دا ځل به زۀ نۀ صِرف ستا درباریانو او ستا خلقو له سزا ورکوم، بلکې دغه شان تا له به هم سزا درکوم، نو تا ته به پته ولګی چې په ټوله دُنیا کښې زما په شان بل هیڅ څوک هم نشته. ﴿۱۵﴾ کۀ ما خپل لاس اوچت کړے وے او تۀ او ستا خلق مې په بیمارو وهلے وے، نو تاسو به د دُنیا نه ورک شوی وئ. ﴿۱۶﴾ خو ما تۀ د دې دپاره بادشاه کړې چې خپل طاقت ستا په ذریعه څرګند کړم او چې زما نوم په ټوله دُنیا کښې خور شی. ﴿۱۷﴾ خو تر اوسه پورې تۀ خپل ځان ته لوئ ګورې او زما خلق تلو ته نۀ پرېږدې. ﴿۱۸﴾ ګوره، سبا دا وخت به زۀږلۍ وورووم، چې داسې ږلۍ به کله د مِصر په تاریخ کښې هم نۀ وی شوې. ﴿۱۹﴾ اوس خپل څاروی

راولئ او چې په پټو کښې ستاسو نور څۀ هم وی هغه محفوظ ځائ ته راوړئ.ږلۍ به په بهر پاتې خلقو او ځناورو باندې
وورېږی او ټول به مړۀ شی." (٢٠) د فِرعون کوم درباريان چې د مالِک خُدائ د خبرې نه يرېدل نو هغوئ خپل نوکران او
څاروی په منډه باندې کورونو ته بوتلل. (٢١) خو چا چې د مالِک خُدائ خبرو ته غوږ ونۀ نيولو نو هغوئ خپل نوکران او
څاروی بهر په پټو کښې پرېښودل. (٢٢) بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، "خپل لاس کښې امسا آسمان ته پورته کړه، نو
د مِصر په ټول مُلک، خلقو، ځناورو او په پټو کښې په ټولو بوټو به ږلۍ وورېږی." (٢٣)-(٢٤) نو موسیٰ خپله امسا آسمان ته
پورته کړه او مالِک خُدائ تندر او ږلۍ راولېږله او برېښنا زمکه ووهله. مالِک خُدائ د ږلۍ يو لوئ طوفان او آسمانی بجلی
راولېږله. د مِصر په ټول تاريخ کښې هم داسې خراب طوفان کله هم نۀ وو تېر شوے. (٢٥) د مِصر په مُلک کښې بهر ټول
ځناور او خلق ږلۍ ووهل. ږلۍ په پټو کښې ټول بوټی وغورزول او ټولې ونې يې ماتې کړلې. (٢٦) خو صِرف د جشن په علاقه
کښې، چرته چې بنی اِسرائيل اوسېدل، هلته لږه ږلۍ هم نۀ وه ورېدلې. (٢٧) فِرعون موسیٰ او هارون راوغوښتل او ورته يې
وفرمائيل، "دا ځل زما نه ګناه شوې ده، مالِک خُدائ صادق دے او زۀ او زما خلق بدعمله يُو. (٢٨) مالِک خُدائ ته سوال
وکړه. نور مونږ دې ږلۍ او تندرونو ته نۀ شُو تينګېدے. زۀ به تاسو تلو ته پرېږدم، تاسو به دلته نور نۀ ايسارېږئ." (٢٩)
موسیٰ هغۀ ته وفرمائيل، "زۀ چې څنګه د ښار نه لاړ شم، نو زۀ به د دُعا دپاره خپل لاسونه مالِک خُدائ ته پورته کړم. نو
تندر به بس شی او نوره ږلۍ به نۀ ورېږی، نو داسې به تا ته پته ولګی چې زمکه د مالِک خُدائ ده. (٣٠) خو ما ته پته ده چې
تۀ او ستا درباريان اوس هم د مالِک خُدائ، خُدائ پاک نه نۀ يرېږئ." (٣١) سنڼ او اوربشې تباه شول، ځکه چې اوربشې
پخې وې او د سنڼو بوټی غوټۍ شوی وُو. (٣٢) خو د غنمو فصل خراب نۀ شو، ځکه چې دا وروستو پخيږی. (٣٣) موسیٰ د
فِرعون نه لاړو او د ښار نه بهر ووتلو او خپل لاسونه يې مالِک خُدائ ته پورته کړل. تندرونه، ږلۍ او باران هر څۀ ودرېدل.
(٣٤) چې کله فِرعون ته پته ولګېده چې طوفان ختم شو، نو هغۀ بيا ګناه وکړه. هغۀ او د هغۀ درباريانو خپل زړونه سخت
کړل (٣٥) او لکه چې څنګه مالِک خُدائ د موسیٰ په ذريعه مخکښې فرمائيلی وُو، فِرعون بنی اِسرائيل تلو ته نۀ پرېښودل.

په مِصر اتم افت: د قحطۍ مُلخان

١٠ (١) بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، "فِرعون له لاړ شه. ما د هغۀ او د هغۀ د درباريانو زړونه سخت کړی دی،
چې زۀ په دوئ کښې خپلې دا معجزې ښکاره کړم (٢) او چې تاسو خپلو زامنو او نمسو ته وئيلے شئ چې کله ما
معجزې ښکاره کړې نو ما د مِصريانو نه څنګه کم عقل جوړ کړل. تاسو ټولو ته به پته ولګی چې زۀ مالِک خُدائ يم." (٣)
نو موسیٰ او هارون فِرعون له لاړل او هغۀ ته يې وفرمائيل، "مالِک خُدائ، د عبرانيانو خُدائ پاک فرمائی چې، تۀ به تر کومې
پورې زما د منلو نه اِنکار کوې؟ زما خلق تلو ته پرېږده، چې هغوئ زما عبادت وکړی. (٤) کۀ تۀ هم دغه شان اِنکار کوې،
نو ګوره، سبا به زۀ ستا مُلک ته د قحطۍ مُلخان درولېږم. (٥) دا به دومره زيات وی چې د زمکې مخ به پټ کړی او هيڅ
څوک به هم زمکه نۀ شی کتلے. دا به هغه هر څۀ وخوری کوم چې ږلۍ نۀ دی تباه کړی، دغه شان هغه ونې به هم وخوری
چې بيا راشنې کيږی. (٦) د قحطۍ مُولخانو نه به ستاسو کورونه، ستا د ټولو درباريانو او ستا د ټولو خلقو کورونه ډک
شی. دا به د هغه هر څۀ نه بدتر وی چې کوم ستا پلار نيکۀ په تاريخ کښې ليدلی دی." بيا موسیٰ راوګرځېدو او د فِرعون نه
لاړو. (٧) د فِرعون درباريانو هغۀ ته ووئيل، "دا سړے به تر کومې پورې مونږ له تکليف راکوی؟ دا خلق تلو ته پرېږده، نو
چې دوئ د مالِک خُدائ، خپل خُدائ پاک عبادت وکړی. تا ته پته نۀ لګی چې مِصر تباه شو؟" (٨) نو موسیٰ او هارون
واپس فِرعون له راوستے شول، نو هغۀ دوئ ته ووئيل، "تاسو لاړ شئ او د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک عبادت وکړئ.
خو څوک څوک به ځی؟" (٩) نو موسیٰ ورته وفرمائيل، "مونږ به ټول سره د خپلو ځوانانو او زړو ځُو. مونږ به د ځان سره

خپل زامن، لونړه، ګډې، چېلۍ او خپل څاروی هم بوځُو، ځکه چې مونږ به د مالِک خُدائ په درناوی کښې اختر کوُو.“ (۱۰)
فِرعون ووئیل، ”زما دې په مالِک خُدائ قسم وی چې زۀ به تاسو هیڅکله نۀ پرېږدم چې خپلې ښځې او بچی هم بوځئ.
ګورئ، تاسو د څۀ غلط کار منصوبه جوړَوئ. (۱۱) نه، هیڅکله هم نه. کۀ تاسو د مالِک خُدائ عبادت کول غواړئ نو صِرف
سړی تلے شی.“ نو موسیٰ او هارون د فِرعون د دربار نه وشړلے شول. (۱۲) بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”خپل
لاس اوږد کړه چې د مِصر په مُلک د قحطی مُلخان راشی. چې د قحطی مُلخان راشی نو هر یو شین بوټے به وخوری، هر
هغه څیز چې د ږلۍ نه بچ پاتې وی.“ (۱۳) نو موسیٰ خپله امسا اوږده کړه او مالِک خُدائ د نمرخاتۀ طرف نه په هغه مُلک
باد راولېږلو چې په هغه ټوله شپه او ټوله ورځ وچلېدو. چې کله سحر شو نو دې باد د قحطی مُلخان راوړی وُو. (۱۴) د
قحطی دې مُولخانو د مِصر ټول مُلک نیولے وو. دا د قحطی د مُولخانو د ټولو نه غټ لښکر وو چې نۀ د دې نه مخکښې
لیدلے شوے وو او نۀ به بیا کله ولیدلے شی. (۱۵) دوئ د زمکې ټول مخ پټ کړو چې د دوئ په وجه مُلک تک تور شو،
دوئ هغه هر څۀ وخوړل کوم چې د ږلۍ نه پاتې وُو، سره د هغه مېوې چې په ونو کښې وې. د مِصر ټول مُلک په ونو او
بوټو کښې هیڅ یو شین څیز پاتې نۀ شو. (۱۶) نو فِرعون سمدستی موسیٰ او هارون راوغوښتل او ورته یې ووئیل، ”ما د
مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ پاک او ستاسو خِلاف ګناه کړې ده. (۱۷) نو اوس دا یو ځل زما ګناه معاف کړه او مالِک
خُدائ خپل خُدائ پاک ته سوال وکړه چې دا د مرګ افت زما نه لرې کړی.“ (۱۸) موسیٰ د فِرعون نه لاړو او مالِک خُدائ
ته یې سوال وکړو. (۱۹) او مالِک خُدائ هغه د نمرخاتۀ باد په یو زوروَر نمرپرېواتۀ باد بدل کړو، چې ټول د قحطی مُلخان یې
اوچت کړل او بحرِقُلزم ته یې یوړل. د مِصر په مُلک کښې یو د قحطی مُلخ هم پاتې نۀ شو. (۲۰) خو مالِک خُدائ د فِرعون
زړۀ سخت کړو او بنی اِسرائیل یې تلو ته نۀ پرېښودل.

په مِصر نهم افت: توره تیارۀ

(۲۱) بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”خپل لاس آسمان طرف ته اوږد کړه، نو د مِصر په ټول مُلک به تیارۀ راشی،
داسې تکه توره تیارۀ چې چا ته به هیڅ هم نۀ ښکاری.“ (۲۲) موسیٰ خپل لاس آسمان طرف ته اوچت کړو او درې ورځې په
ټول مِصر تکه توره تیارۀ وه. (۲۳) مِصریانو تر درېو ورځو پورې یو بل نۀ شُو لیدلے او هیڅ څوک هم د خپل خپل ځائ نه
ونۀ خوځېدل، خو چې په کوم ځائ کښې بنی اِسرائیل اوسېدل هلته رڼا وه. (۲۴) فِرعون موسیٰ راوغوښتلو او ورته یې
ووئیل، ”تاسو لاړ شئ چې د مالِک خُدائ عبادت وکړئ، هم دغه شان ستاسو ښځې او بچی هم درسره تلے شی. خو ستاسو
ګډې، چېلۍ او څاروی به خامخا دلته پاتې کېږی.“ (۲۵) خو موسیٰ ورته وفرمائیل، ”تۀ به مونږ له څاروی راکوې چې مونږ
یې د قربانیانو او سوزېدونکې نذرانې په توګه مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته پېش کړُو. (۲۶) مونږ به خپل څاروی د ځان
سره بوځُو، یو څاروے به هم نۀ پاتې کېږی. مونږ به په خپله څاروی خوښوو چې دې سره د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک
عبادت وکړُو. چې مونږ هلته رسېدلی نۀ یُو مونږ ته پته نۀ لګی چې د کومو څاروو قربانی هغۀ ته پېش کړُو.“ (۲۷) مالِک
خُدائ د فِرعون زړۀ سخت کړو او دوئ یې تلو ته پرې نۀ ښودل. (۲۸) هغۀ موسیٰ ته ووئیل، ”د مخې نه مې ورک شه. نور
چې زما وړاندې رانۀ شې. په کومه ورځ چې زما مخې ته راغلې نو مړ به شې.“ (۲۹) موسیٰ ورته وفرمائیل، ”ټیک ده، تا ښۀ
ووئیل، تۀ به بیا ما کله هم ونۀ وینې.“

په مِصر لسم افت: مرګ

۱۱ (۱) بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”زۀ به د مِصر په فِرعون او د هغۀ په خلقو یو آخری افت راولم. د هغې نه

پس به هغه تاسو د دې ځائ نه تلو ته پرېږدی. په رښتيا سره، هغه به تاسو ټول د دې ځائ نه وباسی. ۲ خلقو ته ووايه چې هر يو سړے د خپل ګاونډی نه او هره يوه ښځه به د خپلې ګاونډۍ نه د سپينو زرو او سرو زرو کالی وغواړی.“ ۳ مالِک خُدائ بنی اِسرائيل د مِصريانو په نظر کښې درانهٔ کړی دی. د دې نه علاوه، په خپله موسیٰ هم د مِصر په مُلک کښې د فِرعون د درباريانو او د ټولو خلقو په مخکښې يو عزتمند سړے ګڼلے شو. ۴ موسیٰ بيا فِرعون ته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ فرمائی چې تقريباً په نيمه شپه به زهٔ د مِصر نه تېر شم، ۵ د مِصر په مُلک کښې هر يو مشر زوئ به مړ شی، د فِرعون د مشر زوئ نه واخله کوم چې په تخت کښېنی د وينځې تر هغه مشر زوئ پورې کوم چې مېچنې ته ناست وی، او د څاروو ټول وړومبی پېدا شوی بچی به هم مړهٔ شی. ۶ د مِصر په ټول مُلک کښې به داسې په زوره ژړا وی، چې نهٔ به مخکښې کله شوې وی او نهٔ به وشی. ۷ خو چې چرته بنی اِسرائيل اوسيږی نو هلته به خبر وی، دوئ او د دوئ په څاروو پسې به يو سپے قدر هم ونهٔ غپيږی. نو تا ته به پته ولګی چې زهٔ، مالِک خُدائ د مِصريانو او بنی اِسرائيلو په مينځ کښې فرق راولم.“ ۸ موسیٰ خپله خبره د دې وئيلو سره ختمه کړه، ”ستا ټول درباريان به ما له راشی او زما په مخکښې به ټيټ شی او دوئ به زما مِنت وکړی چې خپل ټول خلق روان کړه او لاړ شه. د دې نه پس به زهٔ لاړ شم.“ نو موسیٰ د قهره تک سور وو چې د فِرعون نه لاړو. ۹ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”فِرعون به ستا خبره ځکه وانهٔ وری، چې زهٔ د مِصر په مُلک کښې نورې معجزې هم وکړم.“ ۱۰ موسیٰ او هارون د فِرعون په مخکښې دا ټولې معجزې وکړې، خو مالِک خُدائ به د فِرعون زړهٔ سختولو او هغهٔ به بنی اِسرائيل د هغهٔ د مُلک نه تلو ته نهٔ پرېښودل.

د فسحې اختر

۱۲ ۱ مالِک خُدائ د مِصر په مُلک کښې موسیٰ او هارون ته وفرمائيل، ۲ ”دا مياشت به ستاسو دپاره د کال اولنۍ مياشت وی. ۳ د بنی اِسرائيلو ټول قوم ته دا ووايئ چې، د دې مياشتې په لسمه ورځ به هر سړے د خپل خاندان دپاره يو ګډُورے يا د چېلۍ بچے راولی. ۴ او که چرې د چا په خاندان کښې د ټول څاروی خوړلو والا کسان کم وی، نو هغه دې د خپل ګاونډی سره چې د هغهٔ د کور په خوا کښې اوسيږی، په شريکه د کسانو د شمېر په مطابق ګډُورے يا د چېلۍ بچے راولی او هر يو کس ته دې د خوراک په مطابق حِصه مِلاو شی. ۵ تاسو به يو ګډُورے يا د چېلۍ بچے خوښ کړئ، خو دا دې خامخا د يو کال نر وی چې هيڅ عيب په کښې نهٔ وی. ۶ نو د دې مياشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام، د بنی اِسرائيلو ټول قوم به دا څاروی حلال کړی. ۷ خلق دې د هغه وينې نه لږه وينه واخلی او د دروازو په چوکاټونو او پاسنۍ درشل باندې دې ولګوی، د کورونو په هغه چوکاټونو چرته چې هغوئ دا څاروی خوری. ۸ په هغه شپه دې غوښه په اور وريته کړے شی او د ترخو بوټو او د پتيرې روټۍ سره دې وخوړلے شی. ۹ د دې څاروی نه څهٔ کچه او يا يشېدلې څيز مهٔ خورئ، بلکې دا ټول وريت کړئ او سره د سر، پښو او دننی ټولو اندامونه يې وخورئ. ۱۰ تر سحره پورې په دې کښې هيڅ هم باقی مهٔ پرېږدئ، خو که پاتې شی نو هغه وسوزوئ. ۱۱ دا به تاسو زر زر خورئ، ځکه چې تاسو به د سفر دپاره ملا تړئ، ستاسو په پښو به پېزار وی او ستاسو په لاسونو کښې به امساګانې وی. دا زما يعنې د مالِک خُدائ په درناوی کښې د فسحې اختر دے. ۱۲ په هغه شپه به زهٔ د مِصر مُلک نه تېرېږم او هر وړومبے پېدا شوے نر انسان او حيوان به ووژنم او د مِصر ټولو معبودانو له به سزا ورکړم، زهٔ مالِک خُدائ يم. ۱۳ په چوکاټونو د وينې نښه به ما ته هغه کورونه په نښه کوی چې تاسو په کښې اوسيږئ. چې کله زهٔ مِصريان هلاکوم او زهٔ دې وينې ته ګورم، نو د څهٔ نقصان رسولو نه بغير به ستاسو نه تېر شم. ۱۴ تاسو به دې ورځ خامخا اختر کوئ چې تاسو ته هغه څهٔ دريادېږی چې ما مالِک خُدائ څهٔ کړی دی. دغه اختر به راتلونکی وختونو کښې هميشه دپاره کوئ.“

د پتيرې روټۍ اختر

(١٥) مالِک خُدائ وفرمائيل، ”تاسو به اووۀ ورځې خمبيره شوې پخه روټۍ نۀ خورئ، صِرف پتيره روټۍ به خورئ. په
وړومبۍ ورځ به تاسو د خپلو کورونو نه ټوله خمبيره لرې کړئ، ځکه چې کۀ په دې اووۀ ورځو کښې څوک خمبيره شوې
پخه روټۍ وخوری، نو هغه کس به د بنی اِسرائيلو نه نۀ شی ګڼلے. (١٦) په وړومبۍ ورځ او بيا په اوومه ورځ به تاسو زما د
عبادت دپاره يو ځائ کېږئ. په دغه ورځو کښې به بل يو کار هم نۀ کوئ خو د ځان دپاره صِرف خوراک تيارولے شئ. (١٧)
د پتيرې روټۍ اختر کوئ، ځکه چې دا هغه ورځ ده چې ما تاسو د مِصر نه قبيله په قبيله راوويستلئ. تاسو به په راتلونکی
وختونو کښې هميشه په دې ورځ اختر کوئ. (١٨) د وړومبۍ مياشتې د څوارلسمې ورځې د ماښام نه واخله د يوويشتمې
ورځې تر ماښامه پورې، خمبيره شوې روټۍ مۀ خورئ. (١٩)-(٢٠) چې اووۀ ورځې ستاسو په کورونو کښې خمبيره پيدا نۀ
شی، کۀ څوک هم خمبيره روټۍ وخوری کۀ هغه د دې مُلک وی يا مسافر وی، نو هغه کس به نور د بنی اِسرائيلو نه نۀ شی
ګڼلے.“

د فسحې اختر په اول ځل کول

(٢١) موسیٰ د بنی اِسرائيلو ټول مشران راوغوښتل او هغوئ ته يې وفرمائيل، ”په تاسو کښې دې هر يو کس يو ګډُورے يا د
چېلۍ بچے خوښ کړی او حلال يې کړئ، نو چې ستاسو خاندان د فسحې اختر وکړی. (٢٢) د ويلنې يوه ګېډۍ راواخلئ، دا
د وينې په لوښی کښې ډُوبه کړئ او دا وينه د خپلو کورونو د دروازو په چوکاټونو او په پاسنو دُرشلو باندې ولګوئ. په تاسو
کښې دې يو کس هم د خپل کور نه تر سحره پورې نۀ وځی. (٢٣) چې کله مالِک خُدائ د مِصر نه تېرېږی او مِصريان
هلاکوی، نو هغه به د دروازو په چوکاټونو او پاسنو دُرشلو باندې هغه وينه وګوری او د مرګ فرښته به ستاسو کورونو ته
پرې نۀ ږدی چې راننوځی او تاسو ووژنی. (٢٤) تاسو او ستاسو اولاد به خامخا هميشه دپاره دا اصُول منئ. (٢٥) چې کله
تاسو هغه مُلک ته ورننوځئ چې مالِک خُدائ د هغې درکولو وعده کړې ده، نو تاسو دا اختر هر کال کوئ. (٢٦) چې ستاسو
اولاد ستاسو نه تپوس کوی چې، د دې اختر څۀ مطلب دے؟ (٢٧) تاسو به ورته وايئ چې دا د مالِک خُدائ په درناوی کښې
د فسحې اختر قربانی ده، ځکه چې هغه په مِصر کښې د بنی اِسرائيلو د کورونو دپاسه تېر شو. هغۀ مِصريان هلاک کړل،
خو مونږ يې بچ کړُو.“ بنی اِسرائيلو خپل سرونه ټيټ کړل او د مالِک خُدائ عبادت يې وکړو. (٢٨) بيا بنی اِسرائيل لاړل او
هغه شان يې وکړل چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ او هارون له حُکم ورکړے وو.

د آخری افت رارسېدل

(٢٩) په نيمه شپه کښې مالِک خُدائ د مِصر په مُلک کښې ټول وړومبی پيدا شوی زامن ووژل، د فِرعون د زوئ نه واخله
کوم چې په تخت کښېناستو، د هغه قېدی د زوئ پورې چې په قېدخانې کښې وو، د څاروو ټول وړومبی پيدا شوی بچی هم
ووژلے شول. (٣٠) په هغه شپه فِرعون، د هغۀ درباريان او نور ټول مِصريان راوېښ شول. په ټول مِصر کښې په چغو چغو
ژړا کېدله، ځکه چې يو کور هم داسې نۀ وو چې مړے په کښې نۀ وو شوے. (٣١) هم په هغه شپه بادشاه موسیٰ او هارون
راوغوښتل او ورته يې ووئيل، ”تاسو دواړه او ټول بنی اِسرائيل پاځئ. زما د مُلک نه ووځئ، لکه څنګه چې تاسو وئيل، نو لاړ
شئ او د مالِک خُدائ عبادت وکړئ. (٣٢) خپلې ګډې، چېلۍ او څاروی د ځان سره بوځئ او لاړ شئ. او زما د برکت دپاره
هم دُعا وکړئ.“ (٣٣) مِصريانو په بنی اِسرائيلو زور راوړو چې زر زر د هغه مُلک نه ووځی، دوئ ووئيل، ”کۀ تاسو لاړ نۀ

شئ نو مونږ به ټول مړهٔ شُو.“ ۳۴ نو خلقو د پتيرې پېړو ښانکونه ډک کړل او په ځادرو کښې يې وتړل او د ځان سره يې
يوړل. ۳۵ بنی اِسرائيلو هم هغسې کړی وُو چې څنګه موسیٰ ورته فرمائيلی وُو او د مِصريانو نه يې د سرو زرو او سپينو
زرو کالی او جامې غوښتلی وُو. ۳۶ مالِک خُدائ په مِصريانو د دې خلقو قدر وکړو او چې دوئ څهٔ غوښتل هغوئ
ورکړل. نو داسې بنی اِسرائيلو د مِصريانو دولت لوټ کړو.

د بنی اِسرائيلو د مِصر نه تلل

۳۷ بنی اِسرائيلو د رعمسيس نه سُکات پورې پېدل مزل وکړو. د ښځو او ماشومانو نه بغير دا تقريباً شپږ لاکه سړی وُو.
۳۸ سره د ډېرو ګډو، چېلو او څاروو، نور هم ډېر خلق ورسره لاړل. ۳۹ دوئ د هغه پېړو نه پتيره روټۍ پخې کړې چې
کومې يې د مِصر نه ځان سره راوړې وې، ځکه چې دوئ د مِصر نه ناڅاپی ويستلے شوی وُو چې دومره وخت ورته مِلاو
نهٔ شو چې د ځان دپاره خمبيره روټۍ يا نور خوراک تيار کړی. ۴۰ بنی اِسرائيل په مِصر کښې څلور سوه دېرش کاله
اوسېدل. ۴۱ هم په هغه ورځ څلور سوه دېرش کاله پوره شول، چې د مالِک خُدائ د خلقو ټولې قبيلې د مِصر نه ووتلې.
۴۲ دا هغه شپه وه چې د مالِک خُدائ په دوئ نظر وو چې کله يې دوئ د مِصر نه راوويستل، نو دغه شپه به د هميشه دپاره
مالِک خُدائ ته وقف وی نو ټول بنی اِسرائيل به په هم دې وجه په راتلونکی وخت کښې په دې شپه بېدار اوسيږی.

د فسحې اختر په حقله اصُول

۴۳ مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائيل، ”دا د فسحې د اختر اصُول دی. د بل مُلک يو کس به هم د فسحې اختر
خوراک نهٔ خوری، ۴۴ خو چې کوم غلام تاسو په بيعه اخستے وی دا خوراک خوړلے شی خو تاسو به مخکښې هغه
سنت کوئ. ۴۵ مسافر يا مزدور به دا نهٔ شی خوړلے. ۴۶ دا ټول خوراک به په هغه کور کښې خوړلے شی چې په کوم
کښې دا تيار شوے وی، چې غوښه بهر راونهٔ باسئ او چې يو هډُوکے هم مات نهٔ کړئ. ۴۷ د بنی اِسرائيلو ټول قوم به دا
اختر کوی، ۴۸ خو چې کوم سړے سنت شوے نهٔ وی هغه به دا نهٔ خوری. کهٔ په تاسو کښې د بل مُلک څوک اوسيږی او
د مالِک خُدائ په درناوی کښې د فسحې اختر کول غواړی، نو اول به خامخا د هغهٔ د کور ټول نران سنت کولے شی. بيا به
هغه د يو پېدائشی بنی اِسرائيلی په شان ګڼلے شی او په دې اختر کښې تاسو سره برخه اخستے شی. ۴۹ د هغه مُلک او د
بل مُلک خلقو دپاره به يو شان قانون وی کوم چې ستاسو سره اوسيږی.“ ۵۰ ټولو بنی اِسرائيلو فرمانبرداری وکړه او هم
هغه شان يې وکړل چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ او هارون له حُکم ورکړے وو. ۵۱ هم په هغه ورځ مالِک خُدائ د بنی
اِسرائيلو قبيلې د مِصر د مُلک نه راوويستلې.

د اول پېدا شوو نرانو وقف کول

۱۳ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۲ ”ټول وړومبی پېدا شوی نران ما ته وقف کړه. د هرې بنی اِسرائيلی
ښځې مشر ماشوم او هر يو وړومبے نر څاروے زما دے.“

د پتيرې روټۍ اختر

۳ موسیٰ خلقو ته وفرمائيل، ”دا ورځ ياده ساتئ، په کومه ورځ چې تاسو د مِصر نه راووتلئ، چرته چې تاسو غلامان وئ،

دا هغه ورځ ده چې مالِک خُدائ تاسو د خپل لوئ طاقت سره راوويستلئ، خمبيره روټئ به نۀ خورئ. ۴ د وړومبئ
مياشتې په دې ورځ چې د ابيب مياشت ده تاسو د مِصر نه روان يئ. ۵ مالِک خُدائ ستاسو د پلار نيکۀ سره پوخ لوظ
کړے دے چې تاسو له به د کنعانيانو، حِتيانو، اموريانو، حِويانو او د يبوسيانو مُلک درکوى. چې کله تاسو هغه زرخېز مُلک
ته بوځى، نو د کال په وړومبئ مياشت کښې دا اختر کوئ. ۶ اووۀ ورځې به تاسو پتيره روټئ خورئ او په اوومه ورځ د
مالِک خُدائ د درناوى دپاره اختر وکړئ. ۷ اووۀ ورځې به تاسو خمبيره روټئ نۀ خورئ، چې خمبيره روټئ هيچرته هم
ستاسو په مُلک کښې پېدا نۀ شى. ۸ چې کله اختر شروع کېږى، خپلو زامنو ته ووايئ چې دا هر څۀ تاسو ځکه کوئ چې
کله تاسو د مِصر نه تلئ نو مالِک خُدائ ستاسو دپاره څۀ کړى وُو. ۹ چې کله تاسو دا اختر کوئ نو دا به تاسو ته هغه
څۀ داسې درياداوى لکه چې يوه نښه تاسو په خپل لاس يا تندى تړلې وى، نو د دې دپاره چې د مالِک خُدائ کلام ستاسو په
ژبه وى، ځکه چې مالِک خُدائ د خپل لوئ طاقت سره تاسو د مِصر نه راوويستلئ. ۱۰ نو تاسو هر کال دا اختر په خپل
مقرر وخت کوئ.

وړومبى پېدا شوى نران

۱۱ مالِک خُدائ به تاسو د کنعانيانو مُلک ته راولى، د کوم چې هغۀ ستاسو پلار نيکۀ له د وړکولو پوخ لوظ کړے دے. چې
کله هغه مُلک تاسو له درکړى، ۱۲ نو تاسو خامخا هر وړومبے پېدا شوے نر مالِک خُدائ ته پېش کوئ. ستاسو هر يو
وړومبے پېدا شوے نر څاروے به د مالِک خُدائ وى، ۱۳ خو تاسو به د هغۀ نه هر يو نر خر واپس اخلئ او د هغۀ په بدل
کښې به يو ګډُورے پېش کوئ. خو کۀ تاسو هغه خر واپس اخستل نۀ غواړئ، نو څټ يې مات کړئ. تاسو به هر يو خپل
وړومبے پېدا شوے نر بچے په بدل کښې خامخا واپس اخلئ. ۱۴ په راتلونکى وخت کښې چې کله ستاسو زامن تپوس
کوى چې د دې رسمونو څۀ مطلب دے، نو تاسو به ورته وايئ چې مالِک خُدائ په خپل لوئ طاقت سره مونږ د مِصر نه
راوويستلو، چې هلته مونږ غلامان وُو. ۱۵ چې کله د مِصر فِرعون خپل زړۀ سخت کړو او مونږ يې تلو ته نۀ پرېښودلو، نو
مالِک خُدائ د مِصر په مُلک کښې هر يو وړومبے پېدا شوے نر انسان او حېوان ووژلو. نو دا ځکه مونږ هر يو نر څاروے
مالِک خُدائ ته قربانى کوُو او خپل وړومبى پېدا شوى زامن په بدل کښې واپس اخلو. ۱۶ دا اختر به يو يادګار وى، داسې
لکه چې مونږ يوه نښه په خپل لاس يا تندى باندې تړلې وى، دا به مونږ ته هغه څۀ رايادوى چې مالِک خُدائ په خپل لوئ
طاقت سره مونږ د مِصر نه راوويستلو.“

د وريځې ستن او د اور ستن

۱۷ چې کله د مِصر فِرعون خلق تلو ته پرېښودل، نو خُدائ پاک دوئ په هغه لار بوتلل نۀ کومه چې د درياب په غاړه د
فلستيانو علاقې ته تلې وه، اګر چې دا لار لنډه وه. خُدائ پاک وفرمائيل، ”زۀ دا نۀ غواړم چې دا خلق پښېمانه شى او مِصر
ته راواپس شى چې هغوئ ته دا پته ولګى چې په هغوئ جنګ راروان دے.“ ۱۸ نو هغۀ دا خلق د صحرا په کږه وږه لار د
بحرِقُلزم په طرف بوتلل. بنى اِسرائيلو د جنګ دپاره قطارونه جوړ کړى وُو. ۱۹ موسىٰ د يوسف هډُوکى د خپل ځان سره
يوړل، لکه څنګه چې يوسف د بنى اِسرائيلو نه د دې د وړلو پوخ لوظ اخستے وو. يوسف فرمائيلى وُو، ”خُدائ پاک به په
رښتيا سره ستاسو مدد له راشى، نو بيا تاسو خامخا زما هډُوکى د دې ځائ نه د خپل ځان سره يوسئ.“ ۲۰ بنى اِسرائيل د
سُکات نه لاړل او د صحرا په غاړه ايتام کښې يې خېمې ولګولې. ۲۱ د ورځې به مالِک خُدائ د وريځې په ستن کښې د لار
ښودلو دپاره د دوئ نه مخکښې تلو او د شپې د اور په ستن کښې مخکښې تلو چې دوئ ته رڼا وى او چې دوئ د شپې،

ورځې مزل کوی. ۲۲ د ورځې به هر وخت د وريځې ستن د خلقو نه مخکښې وه او د شپې به د اور ستن د هغوئ نه مخکښې وه.

د بحرِقُلزم نه پورې وتل

۱۴ ۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۲ ”بنی اِسرائيلو ته ووايه چې واپس راوګرځی او فیهخيروت ته مخامخ، د مجدال او د درياب په مينځ کښې بعلصفون ته نزدې خېمې ولګوی. ۳ د فِرعون به دا خيال وی چې بنی اِسرائيل په مُلک کښې سرګردانه ګرځی او په صحرا کښې راګېر دی. ۴ زهٔ به د فِرعون زړهٔ سخت کړم او هغه به په دوئ پسې وی، خو زهٔ به د فِرعون او د هغهٔ په ټول لښکر فتح ومومم نو داسې به زما عزت وشی، او مِصريانو ته به پته ولګی چې زهٔ مالِک خُدائ يم.“ نو بنی اِسرائيلو فرمانبرداری وکړه. ۵ چې کله فِرعون خبر شو چې بنی اِسرائيل تښتېدلی دی، نو هغهٔ او د هغهٔ درباريانو خپلې ارادې بدلې کړې او وې وئيل، ”مونږ دا څهٔ کړی دی؟ مونږ بنی اِسرائيل تښتېدلو ته پرېښودل، زمونږ غلامان زمونږ د لاس نه لاړل.“ ۶ نو فِرعون خپلې جنګی ګاډۍ تيارې کړې او خپل لښکر يې د ځان سره روان کړو. ۷ هغه د خپلو ټولو جنګی ګاډو سره روان شو، شپږ سوه په کښې ښې ښې جنګی ګاډۍ وې چې آفسران ورسره ؤو. ۸ مالِک خُدائ د فِرعون زړهٔ سخت کړو او هغه په بنی اِسرائيلو پسې روان شو نو بنی اِسرائيل زړَور روان ؤو. ۹ د مِصريانو لښکر، سره د ټولو آسونو، جنګی ګاډو او په آسونو سوارهٔ کسان په دوئ پسې ؤو او هلته ور ورسېدل چرته يې د درياب سره فیهخيروت او بعلصفون ته نزدې خېمې لګولې وې. ۱۰ چې څنګه فِرعون ورلنډ شو، نو بنی اِسرائيلو وکتل، او وې ليدل چې مِصريان په دوئ پسې راروان ؤو. بنی اِسرائيل ډېر سخت وېرېدل او مالِک خُدائ ته يې فرياد وکړو. ۱۱ دوئ موسىٰ ته ووئيل، ”په مِصر کښې اديرې نهٔ وې څهٔ چې تا دې صحرا ته د مړ کېدو دپاره راوستلی يُو؟ ګوره، دا تا څهٔ کړی دی چې مونږ دې د مِصر نه راوويستلو. ۱۲ مونږ تا ته مخکښې په مِصر کښې نهٔ ؤو وئيلی چې داسې به کيږی؟ مونږ تا ته وئيلی ؤو چې مونږ پرېږده چې د مِصريانو غلامی کوُو. چې په دې صحرا کښې د مړهٔ کېدو نه به ښهٔ وی چې مونږ د مِصريانو غلامی کولے.“ ۱۳ موسىٰ ورته په جواب کښې وفرمائيل، ”يرېږئ مه. کلک شئ،او تاسو به وګورئ چې مالِک خُدائ ستاسو د بچ کولو دپاره نن څهٔ کوی، ځکه چې نن تاسو کوم مِصريان وينئ هغوئ به هيڅکله هم بيا ونهٔ وينئ. ۱۴ مالِک خُدائ به ستاسو دپاره جګړه وکړی، تاسو غلی کښېنئ.“ ۱۵ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”تهٔ ولې ما ته ژاړې؟ بنی اِسرائيلو ته ووايه چې وړاندې لاړ شی. ۱۶ خپله امسا پورته کړه او د درياب دپاسه يې ونيسه. اوبهٔ به په مينځ ببلې شی او بنی اِسرائيل به د درياب په مينځ کښې په اوچه زمکه پورې وځی. ۱۷ زهٔ به د مِصريانو زړونه دومره سخت کړم چې هغوئ به په تاسو پسې درشی، نو په فِرعون، د هغهٔ په لښکر، جنګی ګاډو او د هغهٔ په آسونو سوارو کسانو فتح موندلو په وجه به زما عزت وشی. ۱۸ چې کله زهٔ هغوئ له ماتے ورکړم، نو مِصريانو ته به پته ولګی چې زهٔ مالِک خُدائ يم.“ ۱۹ د مالِک خُدائ فرښته، کومه چې د بنی اِسرائيلو د لښکر نه مخکښې روانه وه، اوس د دوئ شاته لاړه. د وريځې ستن هم حرکت وکړو تر دې پورې ۲۰ چې د مِصريانو او بنی اِسرائيلو په مينځ کښې شوه. وريځې به مِصريانو ته تيارهٔ جوړوله، خو د بنی اِسرائيلو لښکر ته به يې رڼا راوستله، نو دا لښکرې په ټوله شپه کښې يو بل ته نزدې نهٔ شوې راتلے. ۲۱ نو موسىٰ د درياب دپاسه خپل لاس اوږد کړو او مالِک خُدائ د نمرخاتهٔ په زورَوره هوا درياب وروستو بوتلو. هوا ټوله شپه وچلېدله او درياب يې په اوچه زمکه بدل کړو. اوبهٔ په مينځ ببلې شوې، ۲۲ او بنی اِسرائيل په اوچه زمکه د درياب نه پورې وتل، د دوئ ښی او ګس طرف ته د اوبو دېوالونه ؤو. ۲۳ مِصريان وريسې ؤو او د خپلو ټولو آسونو، جنګی ګاډو او په آسونو سوارو کسانو سره په دوئ پسې درياب ته ورکوز شول. ۲۴ د سحر د رڼا نه مخکښې مالِک خُدائ د اور او وريځې ستن نه

لاندې د مِصريانو لښکر ته وکتل او هغوئ يې د وارخطايئ په وجه تښتېدو ته جوړ کړل. ۲۵ مالِک خُدائ د هغوئ د جنګی
ګاډو پايې ونښلولې، نو چې هغه په سختئ سره چلېدلې. مِصريانو ووئيل، "مالِک خُدائ زمونږ خِلاف د بنی اِسرائيلو دپاره
جګړه کوی. راځئ چې د بنی اِسرائيلو نه وتښتُو." ۲۶ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، "خپل لاس د درياب دپاسه اوږد
کړه، نو اوبۀ به په مِصريانو، د هغوئ په جنګی ګاډو او په آسونو سوارو کسانو واپس راشی." ۲۷ نو موسیٰ خپل لاس د
درياب دپاسه اوږد کړو او د سحر د رڼا په وخت اوبۀ خپل صحيح ځائ له واپس راغلې. مِصريانو د اوبو نه د تښتېدو
کوشش وکړو، خو مالِک خُدائ هغوئ د درياب مينځ ته ورګزار کړل. ۲۸ اوبۀ واپس راغلې او جنګی ګاډی، په آسونو
سوارۀ کسان او د مِصريانو ټول لښکر اوبو ډُوب کړو کوم چې د درياب پورې په بنی اِسرائيلو پسې ؤُو، او يو هم پکښې بچ
پاتې نۀ شو. ۲۹ خو بنی اِسرائيل په اوچه زمکه د درياب نه پورې وتل او د دوئ ښی او ګس طرف ته د اوبو دېوالونه ؤُو.
۳۰ نو، په هغه ورځ مالِک خُدائ بنی اِسرائيل د مِصريانو د زور نه بچ کړل او بنی اِسرائيلو هغوئ وليدل چې د درياب په
غاړه مړۀ پراتۀ ؤُو. ۳۱ چې کله بنی اِسرائيلو د مالِک خُدائ هغه لوئ قُدرت وليدو کوم چې هغۀ د مِصريانو خِلاف ښودلے
وو، نو دوئ د مالِک خُدائ نه وېرېدل، او په مالِک خُدائ او د هغۀ په خِدمت کوونکی موسیٰ يې ايمان راوړو.

د حضرت موسیٰ حمدوثناء وئيل

۱۵ ۱ بيا موسیٰ او بنی اِسرائيلو مالِک خُدائ ته دا حمدوثناء ووئيله، "زۀ به مالِک خُدائ دپاره حمدوثناء ووايم، ځکه
چې هغۀ د جلال نه ډکه فتح موندلې ده، هغۀ آسونه او په آسونو سوارۀ کسان درياب ته غورزولی دی. ۲ مالِک خُدائ زما
طاقت دے او زما حمدوثناء د هغۀ دپاره ده، او هغه ذات دے چې زۀ يې بچ کړے يم، هغه زما خُدائ پاک دے او زۀ به د
هغۀ ثناء وايم، هغه زما د پلار خُدائ پاک دے او زۀ به د هغۀ لوئی بيان کړم. ۳ مالِک خُدائ د جنګيالی په شان دے، د
هغۀ نوم مالِک خُدائ دے. ۴ هغۀ درياب کښې د فِرعون جنګی ګاډی او لښکر ډُوب کړو د هغۀ ښۀ ښۀ مشران په
بحرِقُلزم کښې ډُوب شول. ۵ ژور درياب هغوئ ډُوب کړل، هغوئ د کاڼی په شان لاندې ببخ ته لاړل. ۶ مالِکه خُدايه،
ستا په ښی لاس کښې د جلال نه ډک طاقت شته، مالِکه خُدايه، ستا ښے لاس دشمنان ټوټې ټوټې کوی. ۷ د خپل لوئ
جلال سره تا خپل دشمنان د پښو لاندې کړل، تا د اور په شان خپل قهر ورولېږلو او هغوئ دې د بوسو په شان وسوزول.
۸ تا درياب پو کړو او اوبۀ اوچتې راغونډې شوې، سېلابونه د دېوال په شان نېغ ودرېدل، او د درياب په ببخ کښې اوبۀ
کلکې شوې. ۹ دشمن لافې وهلې، چې زۀ به په هغوئ پسې يم او زۀ به ورورسېږم، زۀ به د هغوئ غنيمت ووېشم او خپل
ځان به په دې ښۀ موړ کړم. زۀ به خپله تُوره راوباسم او زۀ به هغوئ تباه کړم. ۱۰ خو تا پوکے ورکړو او درياب هغوئ
ډُوب کړل، مِصريان په زورَورو اوبو کښې د سيکې په شان ډُوب شول. ۱۱ اے مالِکه خُدايه، ستا په شان نور معبودان
څوک دی؟ ستا په شان څوک دے چې ټولو نه لوئ او مقدس دے؟ ستا جلال د يرې نه ډک دے، ځکه چې داسې عجيبه
عجيبه کارونه کوې. ۱۲ تا خپل ښے لاس اوږد کړو، نو زمکې زمونږ دشمنان ژوندی تېر کړل. ۱۳ تۀ په خپله وعده ولاړ
يې او تا هغه خلقو ته لار ښودله کوم چې تا بچ کړی دی، تۀ به په خپل طاقت سره هغوئ، تر خپل مقدس ځائ پورې
ورسوې. ۱۴ قومونو واورېدل او په لړزان شول، فلستيان په دردونو آخته شول. ۱۵ د ادوم مشران وېرېدل، د موآب
مشران په لړزان آخته شول، د کنعان ټولو اوسېدونکو خپله حوصله بائيلله. ۱۶ سخته يره او هيبت په هغوئ باندې پرېوتو،
هغوئ ستا د لاس طاقت وليدو او هغوئ د تيږې په شان غلی شول، تر دې پورې مالِکه خُدايه، چې ستا قوم تېر شولو، چې
هغه خلق تېر شول کوم چې تا بچ کول. ۱۷ تۀ به خپل خلق دننه راولې او هغوئ به په خپل غرۀ آبادوې، هغه ځائ اے
مالِکه خُدايه، چې تا د خپل ځان دپاره خوښ کړے دے، هغه پاک ځائ ته، اے مالِکه خُدايه، چې تا په خپله ودان کړے

دے. ⑱ مالِک خُدائ به تل تر تله بادشاهي کوی.“

د بي‌بي مريم حمدوثناء وئيل

⑲ چې کله د فِرعون آسونه، د هغهٔ جنگی گاډی او د هغهٔ په آسونو سوارهٔ کسان درياب ته ورکوز شول، مالِک خُدائ د
درياب اوبهٔ واپس په هغوئ باندې راوستلې، خو بنی اِسرائيل د درياب په مينځ کښې په اوچه زمکه تېر شول. ⑳ بيا د
هارون خور مريم، کومه چې پېغمبره وه، هغې خپل تمبل راواخستلو، او ټولې ښځې د خپلو تمبلونو سره په گډېدو په هغې
پسې لاړلې. ㉑ نو مريم هغوئ ته دا حمدوثناء ووئيله، ”مالِک خُدائ ته حمدوثناء ووايئ، ځکه چې هغهٔ لويه فتح موندلې ده،
هغهٔ آسونه او په آسونو سوارهٔ کسان درياب ته غورزولی دی.“

ترخې اوبهٔ

㉒ بيا موسیٰ بنی اِسرائيلو له حُکم ورکړو چې د بحرِقُلزم نه روان شی، نو دوئ د شور صحرا ته لاړل. دوئ په صحرا کښې
درې ورځې مزل وکړو خو اوبهٔ يې ونهٔ موندلې. ㉓ چې کله دوئ ماره ته راغلل، نو دوئ د ماره اوبهٔ نهٔ شوې څښلے ځکه
چې د دې ځائ اوبهٔ ترخې وې. نو د دې ځائ نوم ماره اېښودلے شوے وو. ㉔ نو خلق موسیٰ ته وغورېدل او ورته يې
ووئيل، ”مونږ به څهٔ څښو؟“ ㉕ موسیٰ مالِک خُدائ ته سوال وکړو، نو مالِک خُدائ هغهٔ ته د لرگی يوه ټُکړه وښودله، هغهٔ
دا اوبو ته وغورزوله او اوبهٔ خوږې شوې. مالِک خُدائ هلته د هغوئ دپاره حُکمونه او يو قانون جوړ کړو او هلته يې په
هغوئ آزمېښت وکړو. ㉖ ورته يې وفرمائيل، ”کهٔ تاسو د مالِک خُدائ، د خپل خُدائ پاک خبره په غور سره واورئ او
هغه څهٔ کوئ کوم چې د هغهٔ په نظر کښې صحيح دی او د هغهٔ قانون ته پام کوئ او د هغهٔ ټول حُکمونه پوره کوئ، نو زهٔ به
په تاسو داسې هيڅ بيماری نهٔ راولم چې کومې ما په مِصريانو راوستلې وې، ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ يم او زهٔ شفا
درکوونکے يم.“ ㉗ بيا دوئ ايليم ته راغلل، چې هلته د اوبو دولس چينې او د کجورو اويا ونې وې، او هلته هغوئ د اوبو
په خوا خېمې ولگولې.

من او مړزان

١٦ ① د بنی اِسرائيلو ټول قوم د ايليم نه په سفر روان شو او د دوېمې مياشتې په پينځلسمه ورځ دوئ د صين بيابان ته
راغلل، دا د هغوئ د مِصر نه د راوتلو نه پس وُو، کوم چې د ايليم او سينا په مينځ کښې دے. ② هلته په بيابان کښې دوئ
ټول د موسیٰ او هارون خِلاف وغورېدل ③ او بنی اِسرائيلو هغوئ ته ووئيل، ”کاش چې مونږ مالِک خُدائ د مِصر په مُلک
کښې وژلی وے. هلته د غوښې لوښو ته کښيناستے خو شُو کنه چې مونږ په مړه خېټه روټۍ خوړلے. تاسو مونږ دلته دې
بيابان ته د دې دپاره راوستلی يُو چې دا ټول خلق د لوږې نه ووژنئ.“ ④ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”گوره، اوس به
زهٔ ستاسو ټولو دپاره د آسمان نه يو خوراک د باران په شان وروم. دا خلق دې هره ورځ بهر ځی او د ځان دپاره دې هم
هغه هومره راټولوی چې بس يې وی. نو داسې به زهٔ دوئ معلوم کړم چې زما په کلام عمل کوی او کهٔ نه. ⑤ خو په شپږمه
ورځ به دوئ د هغې يو په دوه راوړی چې څومره هره ورځ راټولوی او پخوی يې.“ ⑥ نو موسیٰ او هارون ټولو بنی اِسرائيلو
ته وفرمائيل، ”تاسو ته به نن ماښام پته ولگی چې هغه مالِک خُدائ وو چا چې د مِصر نه راوويستلئ. ⑦ په سحر کښې به
تاسو د مالِک خُدائ جلال ووينئ. مالِک خُدائ د خپل ځان خِلاف ستاسو غورېدل اورېدلی دی. مونږ هيڅ نهٔ يُو چې تاسو

زمونږ خِلاف غورېږئ.“ ۸ بيا موسىٰ وفرمائيل، ”هغه به مالِک خُدائ وى چې په ماښام کښې تاسو له د خوړلو دپاره
غوښه درکړى او په سحر کښې په مړه خېټه روټۍ درکړى، ځکه چې مالِک خُدائ د خپل ځان خِلاف ستاسو غورېدل
اورېدلى دى. مونږ هيڅ هم نۀ يُو چې تاسو زمونږ خِلاف غورېږئ، دا په حقيقت کښې تاسو د مالِک خُدائ خِلاف غورېږئ.“
۹ موسىٰ هارون ته وفرمائيل، ”د بنى اِسرائيلو ټول قوم ته ووايه چې راشى او د مالِک خُدائ په حضور کښې ودرېږى،
ځکه چې مالِک خُدائ د دوئ غورېدل اورېدلى دى.“ ۱۰ چې هارون څنګه د بنى اِسرائيلو ټول قوم ته دا خبره وکړه او چې
هغوئ بيابان ته وکتل، ناڅاپى د مالِک خُدائ جلال په وريځو کښې راښکاره شو. ۱۱ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۱۲
”ما د بنى اِسرائيلو غورېدل اورېدلى دى. هغوئ ته ووايه چې په ماښام کښې به هغوئ ته د خوړلو دپاره غوښه مِلاو شى او
سحر کښې به په روټۍ ماړۀ شى. نو هغوئ ته به پته ولګى چې زۀ مالِک خُدائ، د هغوئ خُدائ پاک يم.“ ۱۳ په ماښام کښې
د مړزانو يو لوئ سېل راغلو او چرته چې خېمې وې هلته کښېناستو او په سحر کښې د خېمو ګېرچاپېره پرخه ورېدلې وه.
۱۴ چې کله پرخه اوچه شوه، نو د بيابان مخ په وړو وړو سپينو ځيزونو باندې پټ شولو. ۱۵ چې کله بنى اِسرائيلو دا
وليدل، نو هغوئ نۀ پېژندل چې دا څۀ شے دے او د يو بل نه يې تپوسونه کول، ”دا څۀ دى؟“ موسىٰ دوئ ته وفرمائيل، ”دا
هغه روټۍ ده چې مالِک خُدائ تاسو له د خوړلو دپاره درکړې ده. ۱۶ مالِک خُدائ حُکم کړے دے چې ستاسو هر يو کس
به دومره راټولوى چې څومره خوړلے شى، تقريباً دوه کلو د خپل خاندان د هر يو کس دپاره.“ ۱۷ بنى اِسرائيلو هم دغه
شان وکړل، چا ډېره او چا لږه راټوله کړه. ۱۸ چې کله دوئ اندازه واخستله، چا چې ډېره راټوله کړې وه د هغۀ سره ډېره
زياته نۀ وه او چا چې لږه راټوله کړې وه د هغۀ سره کمه نۀ وه. هر يو کس د خپل ضرورت په مطابق راټوله کړې وه. ۱۹
موسىٰ دوئ ته وفرمائيل، ”تر سحره پورې به هيڅ څوک هم په دې کښې څۀ نۀ پرېږدى.“ ۲۰ خو بعضې کسانو د موسىٰ
خبره وانۀ ورېدله او لږه يې ترې نه پرېښوده. او بل سحر په کښې چينجى شوى وُو او سخا بوئ ترې نه تلو، نو موسىٰ دوئ
ته په قهر شو. ۲۱ هر سحر هر يو کس به د خپل ضرورت په مطابق راټولوله، او چې نمر به ګرم شو، نو څۀ هم چې په
زمکه پاتې وُو نو هغه به ويلى شول. ۲۲ په شپږمه ورځ دوئ يو په دوه روټۍ راټوله کړه، څلور کلو د هر يو کس دپاره. د
قوم ټول مشران راغلل او موسىٰ ته يې د دې په حقله ووئيل، ۲۳ نو هغۀ دوئ ته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ حُکم کړے دے
چې سبا د سبت مقدسه د آرام ورځ ده کومه چې مالِک خُدائ ته وقف ده، چې تاسو څۀ پخول غواړئ هغه نن پاخۀ کړئ او
چې څۀ يشول غواړئ نو وې يشوئ. چې څۀ پاتې شى نو هغه د سبا دپاره پرېږدئ.“ ۲۴ چې څنګه موسىٰ حُکم کړے وو،
چې څۀ پاتې وه نو هغه يې د بلې ورځې پورې پرېښودله، او دا سخا نۀ شوه او نۀ په کښې چينجى وشول. ۲۵ موسىٰ
وفرمائيل، ”دا نن وخورئ، ځکه چې نن د سبت يعنې د آرام ورځ ده، دا ورځ مالِک خُدائ ته وقف شوې ده او تاسو به بهر
په زمکه هيڅ هم ونۀ مومئ. ۲۶ تاسو به شپږ ورځې خوراک راټولوئ، خو اوومه ورځ د سبت ورځ ده، هيڅ خوراک به په
کښې نۀ وى چې تاسو يې راټول کړئ.“ ۲۷ په اوومه ورځ څۀ خلق د خوراک راټولولو دپاره بهر لاړل، خو هغوئ هيڅ هم
ونۀ موندل. ۲۸ نو مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”تر کومې پورې به تاسو زما حُکمونه او شريعت ماتوئ؟ ۲۹ ياد ساتئ
چې ما مالِک خُدائ، تاسو له د سبت ورځ درکړې ده، نو په شپږمه ورځ به زۀ د هميشه دپاره تاسو له د دوو ورځو خوراک
هم درکوم. په اوومه ورځ هر يو کس چې چرته هم وى هلته به ايسارېږى او د خپل کور نه به بهر نۀ وځى.“ ۳۰ نو هغوئ په
اوومه ورځ آرام وکړو. ۳۱ د بنى اِسرائيلو قوم په دې خوراک من نوم کېښودو. دا د دنيا د تخم په شان واړۀ وُو او رنګ يې
سپين وو او خوند يې داسې وو لکه روټۍ چې په شاتو کښې پخه شوې وى. ۳۲ موسىٰ وفرمائيل، ”مالِک خُدائ حُکم کړے
دے چې تاسو څۀ من د خپلو نسلونو دپاره وساتئ، نو هغوئ به دا روټۍ وګورى کومه چې هغۀ مونږ له په بيابان کښې د
خوړلو دپاره راکړې ده کله چې هغۀ مونږ د مِصر مُلک نه راوويستلو.“ ۳۳ موسىٰ هارون ته وفرمائيل، ”يو لوښے واخله او
د دوه کلو برابر من په کښې واچوه او د مالِک خُدائ په حضور کښې يې کېږده چې زمونږ د راتلونکو نسلونو دپاره وساتلے
شى.“ ۳۴ چې څنګه مالِک خُدائ موسىٰ له حُکم ورکړے وو، هارون هغه د لوظ صندوق کښې د کاڼى تختو ته مخامخ

کېښودو، چې بچ وساتلے شی. ۳۵ بنی اِسرائيلو څلوېښت کاله من خوړل، تر دې پورې چې هغوئ د کنعان مُلک ته
ورسېدل او هلته دېره شول. ۳۶ (په هغه ورځو کښې به اومر او ايفه د څيزونو تَللو دپاره استعمالېدل لکه څنګه چې نن سبا
کلو يا من استعمالېږی، يو اومر د ايفه لسمه حِصه ده لکه څنګه چې کلو د من څلوېښتمه يا پنځوسمه حِصه ده.)

د ګټ نه اوبۀ راوتل

۱۷ ۱ د بنی اِسرائيلو ټول قوم د صين بيابان نه په سفر روان شولو او د مالِک خُدائ په حُکم يې د يو ځائ نه بل ځائ
ته کډه وړله. دوئ په رفيديم کښې خېمې ولګولې، خو هلته د دې خلقو دپاره د څښلو اوبۀ نۀ وې. ۲ نو په دې وجه خلق د
موسیٰ سره په جګړه شول او وې وئيل، "مونږ له د څښلو اوبۀ راکړه." موسیٰ دوئ ته وفرمائيل، "تاسو ولې ما سره په
جګړه يئ؟ تاسو ولې مالِک خُدائ په آزمېښت کښې اچوئ؟" ۳ خو خلق ډېر تږی وُو او موسیٰ ته وغورېدل. دوئ ووئيل،
"تا مونږ ولې د مِصر نه راوويستلو؟ د دې دپاره چې مونږ، زمونږ بچی او زمونږ څاروی د تندې نه ووژنې؟" ۴ نو موسیٰ
مالِک خُدائ ته مِنت زاری وکړه او وې فرمائيل، "زۀ دې خلقو سره څۀ وکړم؟ دوئ خو زما سنګسارولو ته تيار دی." ۵
مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، "د ځان سره د بنی اِسرائيلو يو څو مشران روان کړه او د خلقو په وړاندې ځه. د ځان
سره هغه امسا هم يوسه په کومه چې تا د نيل درياب وهلے وو. ۶ او ګوره، زۀ به په سينا کښې په يو ګټ باندې ستا په
وړاندې ولاړ يم. تۀ هغه ګټ په امسا ووهه او د هغه ګټ نه به د خلقو دپاره د څښلو اوبۀ راوځی." نو موسیٰ د بنی اِسرائيلو د
مشرانو په مخکښې هم دغه شان وکړل. ۷ نو هغۀ په دغه ځائ مسه (يعنې آزمېښت) او مريبه (يعنې جګړه) نوم کېښودو،
ځکه چې بنی اِسرائيل په جګړه شول او مالِک خُدائ يې په آزمېښت کښې واچولو چې وې وئيل، "مالِک خُدائ زمونږ مل
دے کۀ نۀ دے؟"

د عماليقيانو سره جنګ کېدل

۸ بيا عماليقيان راغلل او په رفيديم کښې يې په بنی اِسرائيلو باندې حمله وکړه. ۹ موسیٰ يشوَع ته وفرمائيل، "يو څو
سړی خوښ کړه او لاړ شه، سبا د عماليقيانو سره جنګ وکړه. زۀ به د غرۀ په سر ودرېږم او د خُدائ پاک طاقت لرونکې
امسا به زما په لاس کښې وی." ۱۰ يشوَع هم هغه شان وکړل چې څنګه ورته موسیٰ فرمائيلی وُو او عماليقيانو سره يې
جنګ وکړو او موسیٰ، هارون او حُور د غرۀ سر ته لاړل. ۱۱ تر کومې پورې چې موسیٰ لاسونه پورته نيولی وُو، اِسرائيليان
په ګټه کښې وُو، خو چې کله هغۀ لاسونه لاندې کړل، نو عماليقيان په ګټه کښې شول. ۱۲ چې کله د موسیٰ لاسونه ستړی
شول، نو هارون او حُور ورله د کښېناستو دپاره يو کاڼے راوړو او هغوئ د هغۀ يو څنګ او بل څنګ ته ولاړ وُو او د هغۀ
لاسونه يې پورته نيولی وُو او د نمرپرېواتو پورې د هغۀ لاسونه نېغ وُو. ۱۳ نو داسې يشوَع عماليقيانو له پوره شکست
ورکړو. ۱۴ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، "دا فتح د ياد ساتلو دپاره د ځان سره وليکه. يشوَع ته دا واوروه چې زۀ به
عماليقيان مکمل تباه کړم." ۱۵ موسیٰ يوه قربانګاه جوړه کړه او په هغې يې "مالِک خُدائ زما د فتحې جنډا ده" نوم
کېښودو. ۱۶ نو ځکه هغۀ وفرمائيل، "د مالِک خُدائ جنډا اوچته ونيسئ. مالِک خُدائ به د هميشه دپاره د عماليقيانو
خِلاف جنګ جاری ساتی."

د يترو حضرت موسىٰ سره مِلاوېدل

۱۸ ۱ د موسىٰ سخر يترو، څوک چې د ميديان اِمام وو، هغهٔ د هغه هر څهٔ په حقله واورېدل چې خُدائ پاک د موسىٰ
او د خپلو خلقو بنى اِسرائيلو دپاره کړى وُو او چې مالِک خُدائ هغوئ څنګه د مِصر نه راويستلى وُو. ۲ نو يترو موسىٰ
له راغلو، د موسىٰ ښځه صفوره يې هم د ځان سره راوستله، کومه چې موسىٰ د خپلې سخرانې کره پرېښې وه، ۳ او
ورسره د هغې دوه زامن جيرسوم او اِلىعزر هم وُو. موسىٰ فرمائيلى وُو، ”زهٔ په پردى مُلک کښې مسافر يم.“ نو ځکه هغهٔ په
يو زوئ جيرسوم نوم کېښودو. ۴ هغهٔ دا هم فرمائيلى وُو، ”زما د پلار خُدائ پاک زما مل وو او زهٔ يې د مِصر د فِرعون نه
بچ کړم چې هغهٔ زهٔ وژلم.“ نو ځکه هغهٔ په بل زوئ اِلىعزر نوم کېښودو. ۵ يترو د موسىٰ د ښځې او د هغې د دوو زامنو
سره بيابان ته راغلو چرته چې موسىٰ د خُدائ پاک غرهٔ ته نزدې اوسېدو. ۶ هغهٔ موسىٰ له خبر ورولېږلو چې، ”زهٔ ستا د
ښځې او د دوو زامنو سره درروان يم.“ ۷ نو موسىٰ هغهٔ سره مِلاوېدو دپاره بهر لاړو، د هغهٔ په مخکښې د عزت نه ټيټ
شو او ښُکل يې کړو. هغوئ د يو بل د خبر خېريت پوښتنه وکړه او بيا د موسىٰ خېمې ته دننه راغلل. ۸ موسىٰ يترو ته
هغه هر څهٔ وفرمائيل کوم چې مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو په خاطر په فِرعون او د مِصر په خلقو کړى وُو. هغهٔ ته يې د هغه
تکليفونو په حقله هم وفرمائيل کوم چې په لاره کښې دوئ ته پېښ شوى وُو او دا هم چې مالِک خُدائ دوئ څنګه بچ کړى
وُو. ۹ چې کله يترو دا هر څهٔ واورېدل، نو هغه ډېر خوشحاله شو ۱۰ او وې وئيل، ”د مالِک خُدائ ثناء دې وى، چې هغهٔ
تاسو د فِرعون او د مِصر د خلقو نه بچ کړئ. د مالِک خُدائ ثناء دې وى، چې هغهٔ خپل خلق د غلامئ نه بچ کړل. ۱۱
اوس ما ته پته ولګېده چې مالِک خُدائ د نورو ټولو معبودانو نه لوئ دے، ځکه چې هغهٔ خپل خلق د مِصريانو نه بچ کړل
کله چې مِصريانو دوئ ته سپک کتل.“ ۱۲ بيا يترو يوه پوره سوزېدونکې قربانى پېش کړه او ورسره يې نورې قربانئ هم
راوړلې چې د خُدائ پاک په حضور کښې يې پېش کړى، هارون او د بنى اِسرائيلو نور ټول مشران د يترو سره د خُدائ پاک
حضور ته لاړل، چې د عبادت په شکل کښې د قربانئ دغه روټئ وخورى.

د قاضيانو مقرر کېدل

۱۳ په بله ورځ موسىٰ د خلقو لانجې فېصله کولو ته کښېناستو او د سحر نه تر ماښامه پورې خلق ترې نه راتاو وُو. ۱۴
چې کله يترو هغه هر څهٔ وليدل کوم چې موسىٰ کول، نو هغهٔ ترې تپوس وکړو، ”دا څهٔ دى چې تهٔ يې د خلقو دپاره کوې؟ تهٔ
دا کار يواځې ولې کوې، چې د سحر نه تر ماښامه پورې خلق د مشورې دپاره درنه راتاو وى؟“ ۱۵ موسىٰ خپل سخر ته
وفرمائيل، ”زهٔ به خامخا داسې کوم ځکه چې خلق د خُدائ پاک رضا معلومولو دپاره ما له راځى. ۱۶ چې کله د دوو
کسانو په مينځ کښې لانجه وى، نو هغوئ ما له راشى او زهٔ بيا دا ګورم چې کوم يو په حقه دے او کوم په ناحقه دے او زهٔ
دوئ ته د خُدائ پاک حُکمونه او شريعت ښايم.“ ۱۷ يترو ورته ووئيل، ”تهٔ دا کار په صحيح طريقه نهٔ کوې. ۱۸ تهٔ او دا
خلق به ځانونه ستړى کړئ. دا کار ستا دپاره ډېر مشکل دے، تهٔ دا کار يواځې نهٔ شې کولے. ۱۹ زما خبره واوره زهٔ به تا
له يوه ښهٔ مشوره درکړم او خُدائ پاک به ستا مل وى. ستا دپاره به دا ښهٔ وى چې تهٔ د خلقو لانجې راوړې او د خُدائ پاک
په حضور کښې يې پېش کوې. ۲۰ تهٔ به دوئ ته د خُدائ پاک حُکمونه او شريعت ښائې او تهٔ به دوئ ته د ژوند د تېرولو
طريقه او هغه څهٔ ښائې چې دوئ به يې کوى. ۲۱ د دې نه علاوه، تهٔ يو څو قابل کسان هم خوښ کړه او هغوئ په لسو،
پنځوسو، سوونو او زرګونو کسانو باندې مشران مقرر کړه. هغوئ دې داسې سړى وى چې د خُدائ پاک نه يرېږى، چې
اعتبارى وى او رشوت خوارهٔ نهٔ وى. ۲۲ هغوئ دې هميشه د قاضيانو په شان د خلقو خِدمت کوى. هغوئ به ټولې سختې
لانجې تا له راوړى، خو ورې لانجې به هغوئ په خپله فېصله کوى، نو ستا دپاره به آسانى جوړه شى او بوج به درنه کم شى.

۲۳ کۀ تۀ هم هغه شان کوې چې څنګه خُدائ پاک حُکم درکړے دے، نو تۀ به دومره زيات سترے کېږې هم نه او ټول
خلق به په خېر سره خپل خپل کور ته ځى.“ ۲۴ موسىٰ د يترو مشوره ومنله ۲۵ نو هغۀ د ټولو بنى اِسرائيلو نه قابل خلق
خوښ کړل. او هغوئ يې په لسو، پنځوسو، سوونو او زرګونو کسانو مشران مقرر کړل. ۲۶ هغوئ به په پخه توګه د
قاضيانو په شان د خلقو خِدمت کولو، هغوئ به ټولې سختې لانجې موسىٰ له راوړې خو وړې لانجې به هغوئ په خپله فېصله
کولې. ۲۷ بيا موسىٰ يترو رُخصت کړو او يترو خپل مُلک ته واپس لاړو.

د بنى اِسرائيلو سينا غرۀ ته رسېدل

۱-۲ بنى اِسرائيل د رفيديم نه روان شول او چې کله دوئ د مِصر نه راوتلى ؤو، د هغې نه پس د درېمې مياشتې په اوله
ورځ د سينا بيابان ته راغلل. دوئ هلته د سينا د غرۀ په لمن کښې خېمې ولګولې، ۳ او موسىٰ خُدائ پاک له غرۀ ته
وروختلو. مالِک خُدائ د غرۀ نه هغۀ ته آواز وکړو او ورته يې وفرمائيل چې، ”بنى اِسرائيلو يعنې د يعقوب اولاد ته داسې
ووايه. ۴ ”تاسو په خپله هغه څۀ وليدل چې ما د مِصريانو سره وکړل او تاسو مې داسې بوتلئ لکه چې باز خپل بچى په
وزرو کښې اوړى او دلته مې خپل ځان له راوستلئ. ۵ اوس، کۀ تاسو زما فرمانبردارى وکړئ او زما په لوظ باندې ټينګ
ودرېږئ، نو بيا به تاسو په ټولو خلقو کښې زما خپل خاص خلق يئ، هسې خو ټوله زمکه زما ده. ۶ تاسو به زما دپاره
مقدسه ډله يئ او د اِمامانو په توګه به زما خِدمت کوئ.“ موسىٰ، تۀ به دا خبره بنى اِسرائيلو ته ورسوې.“ ۷ نو موسىٰ کوز
شو او د قوم مشران يې راغونډ کړل او کوم حُکم چې مالِک خُدائ هغۀ ته کړے وو هغه ټولې خبرې يې هغوئ ته بيان کړې.
۸ نو ټولو خلقو په يوه خولۀ جواب ورکړو، ”مالِک خُدائ چې څۀ هم فرمائيلى دى مونږ به هم هغه شان کوُو.“ بيا موسىٰ
واپس د هغوئ جواب مالِک خُدائ ته ورسولو. ۹ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”زۀ به په تکه توره ورېځ کښې تا له
راشم، چې کومې خبرې زۀ تا سره کوم نو خلق به زما خبرې واورى نو داسې به هغوئ د هميشه دپاره په تا يقين کوى.“ چې
خلقو کوم جواب ورکړے وو نو موسىٰ هغه مالِک خُدائ ته ووئيلو، ۱۰ او مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”خلقو له
ورشه او هغوئ ته ووايه چې هغوئ دې نن او سبا خپل ځانونه د عبادت دپاره پاک کړى. هغوئ دې خامخا خپلې جامې
ووينځى ۱۱ او په درېمه ورځ دې تيار اوسېږى. په هغه ورځ به زۀ د ټولو خلقو په موجودګۍ کښې د سينا غرۀ ته راکوز شم.
۱۲ د غرۀ نه ګېرچاپېره حدونه مقرر کړه چې خلق به ترې نه نۀ راوړى او هغوئ ته ووايه چې نۀ غرۀ ته راوخېژى او نۀ يې
لمنې ته ورنزدې شى. خو کۀ څوک غرۀ ته ورشى، نو هغه به خامخا ووژلے شى، ۱۳ هيڅ څوک به هم نۀ ورځى، خو کۀ
څوک ورشى نو هغه به سنګسارولے شى يا به په غشو ويشتلے شى. هغه کۀ انسان وى يا حېوان وى خامخا به وژلے شى.
خو چې کله بيګل په اوږد آواز وغږولے شى، نو بيا به خلق غرۀ ته راوخېژى.“ ۱۴ بيا موسىٰ د غرۀ نه راکوز شو او خلقو
ته يې وفرمائيل چې د عبادت دپاره خپل ځانونه پاک کړئ. نو هغوئ خپلې جامې ووينځلې، ۱۵ او موسىٰ هغوئ ته
وفرمائيل، ”د درېمې ورځې دپاره ځانونه تيار کړئ او په دې دوران کښې د ښځو سره مۀ څملئ.“ ۱۶ د درېمې ورځې په
سحر تندرونه او برېښناګانې شوې، په غرۀ باندې تکه توره ورېځ راښکاره شوه او د بيګل اوچت آواز واورېدلے شو. او د
خېمو په ځائ کښې چې څومره خلق ؤُ هغوئ ټول د يرې نه په لړزان شول. ۱۷ موسىٰ هغه خلق د خېمو د ځائ نه د
خُدائ پاک حضور ته بوتلل او هغوئ د غرۀ په لمن کښې ودرېدل. ۱۸ د سينا ټول غر د ورېځ په شان په لوګى کښې پټ
وو، ځکه چې مالِک خُدائ په دې باندې په اور کښې راکوز شوے وو. دا لوګے د بټۍ د لوګى په شان بره ختلو او ټول غر
سخت ولړزېدلو. ۱۹ د بيګل آواز نور هم اوږدېدلو او زياتېدلو. موسىٰ خبرې کولې او خُدائ پاک هغۀ له د تندر د آواز په
شان جواب ورکولو. ۲۰ مالِک خُدائ د سينا د غرۀ سر ته راکوز شو او موسىٰ يې د غرۀ سر ته راوغوښتلو. نو موسىٰ

وروختلو (٢١) او مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، "ښکته لاړ شه او خلقو له خبردارے ورکړه چې زما کتلو دپاره د حدونو
نه راوا نۀ وړی، خو کۀ چرې راوختل، نو ډېر کسان به د هغوئ نه مړۀ شی. (٢٢) کۀ اِمامان هم ما ته نزدې راځی نو هغوئ
دې هم ځان پاک کړی، ګنې زۀ مالِک خُدائ به هغوئ له سزا ورکړم." (٢٣) موسیٰ مالِک خُدائ ته وفرمائیل، "خلق د سینا
غرۀ ته نۀ شی راختلے، ځکه چې تا مونږ له خبردارے راکړے دے چې د دې نه ګېرچاپېره حدونه مقرر کړُو او غر مقدس
وګڼو." (٢٤) مالِک خُدائ هغۀ ته وفرمائیل، "ښکته لاړ شه او هارون هم د ځان سره راوخېژوه. خو چې اِمامان او خلق ما ته
د راتلو دپاره د حدونو نه راوا نۀ وړی، ګنې زۀ، مالِک خُدائ به هغوئ له سزا ورکړم." (٢٥) نو بیا موسیٰ خلقو له ورکوز شو
او چې مالِک خُدائ څۀ فرمائیلی وُو هغه یې ورته وفرمائیل.

د شریعت لس حُکمونه

٢٠ (١) بیا خُدائ پاک کلام وکړو او هغه ټولې خبرې دا دی، (٢) "زۀ مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ پاک یم چا چې تاسو
د مِصر د مُلک نه راوویستلئ، کوم چې د غلامۍ مُلک وو. (٣) زما نه غېر د نورو معبودانو عبادت مۀ کوئ. (٤) د خپلو
ځانونو دپاره بُتان مۀ جوړَوئ، د داسې یو څیز په شکل هم نه چې هغه پاس په آسمان کښې وی یا په زمکه وی یا کۀ هغه د
زمکې لاندې په اوبو کښې وی. (٥) یو بُت ته هم چې سجده ونۀ لګوئ او نۀ یې عبادت وکړئ، ځکه چې زۀ مالِک خُدائ،
ستاسو خُدائ پاک یو غېرتی خُدائ یم. زۀ هغه خلقو او د هغو اولادونو له د دریم او څلورم نسل پورې سزا ورکوم څوک
چې زما نه کرکه کوی. (٦) خو زۀ د هغه خلقو زرګونو نسلونو ته خپله نۀ بدلېدونکې مینه ښایم څوک چې زما سره مینه
لری او زما حُکمونه منی. (٧) زما نوم د غلطو مقصدونو دپاره مۀ استعمالوئ، ځکه چې زۀ، مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ
پاک به هغه چا له سزا ورکوم څوک چې زما نوم بېفائدې اخلی. (٨) د سبت ورځ یاده لرئ او دا مقدسه ګڼئ. (٩) په
شپږو ورځو کښې تاسو خپل کار روزګار کوئ، (١٠) خو اوومه ورځ د آرام ورځ ده چې ما ته وقف ده. په هغه ورځ به هیڅ
څوک کار روزګار نۀ کوی، نۀ تاسو، نۀ ستاسو بچی، نۀ ستاسو غلامان، نۀ ستاسو څاروی او نۀ هغه مسافر کوم چې تاسو
سره اوسیږی. (١١) په شپږو ورځو کښې ما یعنې مالِک خُدائ زمکه، آسمان، سمندر او په دې کښې چې هر څۀ هم دی جوړ
کړل، خو په اوومه ورځ یې څۀ ونۀ کړل. نو دا ځکه ما مالِک خُدائ د سبت ورځې له برکت ورکړو او مقدسه مې کړه. (١٢)
د خپل مور او پلار عزت کوئ، نو تاسو به په هغه مُلک کښې یو اوږد عمر تېر کړئ کوم چې زۀ درکوم. (١٣) قتل مۀ کوئ.
(١٤) زنا مۀ کوئ. (١٥) غلا مۀ کوئ. (١٦) د چا خِلاف د دروغو ګواهی مۀ ورکوئ. (١٧) د خپل ګاونډی د کور خواهش مۀ
کوئ، د هغۀ د ښځې، د هغۀ د نوکرانو، د هغۀ د څاروو، خرونو او د هغه یو شی لالچ هم مۀ کوئ کوم چې ستاسو د ګاونډی
وی."

د خلقو وېره

(١٨) چې کله خلقو د تندرونو او د بیګل آواز واورېدو او برېښناګانې او د غرۀ لوګی یې ولیدل، هغوئ د یرې نه ولړزېدل او
لرې ودرېدل. (١٩) هغوئ موسیٰ ته ووئیل، "کۀ تۀ زمونږ سره خبرې کوې نو مونږ به ورته غوږ ونیسو، خو کۀ خُدائ پاک
زمونږ سره خبرې وکړی نو مونږ یریږو چې مړۀ به شو." (٢٠) موسیٰ ورته وفرمائیل، "یرېږئ مه، خُدائ پاک خو صِرف دې
له راغلے دے چې تاسو وآزمائی او خپله یره ستاسو په زړونو کښې واچوی چې تاسو ګناه نۀ کوئ." (٢١) خو خلق هم هغه
شان لرې ولاړ وُو او صِرف موسیٰ هغه تکې تورې تیارې له نزدې ورَغلو چرته چې خُدائ پاک وو.

د قربان‌ګاه په حقله قانون

۲۲ بیا مالِک خُدائ موسىٰ ته حُکم وکړو چې، ”بنى اِسرائيلو ته ووائى، تاسو وليدل چې ما مالِک خُدائ ستاسو سره د
آسمان نه څنګه خبرې کړې دى. ۲۳ د خپلو ځانونو دپاره د سپينو زرو يا د سرو زرو بُتان مۀ جوړَوئ چې زما په ځائ د
هغوئ عبادت وکړئ. ۲۴ زما دپاره د خاورې نه يوه قربان‌ګاه جوړه کړئ او په دې باندې خپل ګډان، چېلى او غويَان د
پوره سوزېدونکې قربانو او د سلامتىٔ د قربانو په توګه حلالوئ. د خپل عبادت دپاره کوم ځائ چې زۀ درته وښايم نو هغه
ځائ ته به زۀ تاسو له درځم او برکت به درکوم. ۲۵ کۀ تاسو زما دپاره د کاڼو نه يوه قربان‌ګاه جوړَوئ، نو هغه د تراشلے
شوى کاڼو نه مۀ جوړَوئ، ځکه چې کله تاسو په هغه کاڼو آوزار لګوئ، نو هغه به ناپاکه کړئ. ۲۶ زما دپاره داسې
قربان‌ګاه مۀ جوړَوئ چې تاسو بره په پوړو ورخېژئ، ګنې ستاسو د سَتر اندامونه به بربنډ شى.“

د نوکرانو سره سلوک

۲۱ ۱ ”د بنى اِسرائيلو دپاره دا قانون مقرر کړه چې، ۲ کۀ تاسو يو عبرانے غلام واخلئ، هغه به شپږ کاله ستاسو
خِدمت کوى. او په اوۀم کال به بغېر د څۀ څيز درکولو نه آزاد شى. ۳ چې کله هغه د وادۀ نه مخکښې ستاسو غلام شوے
وى، نو د آزادېدو په وخت به د ځان سره ښځه نۀ بوځى، خو چې کله هغه ستاسو غلام کېدلو او وادۀ يې کړے وو، نو هغه
خپله ښځه د ځان سره بوتلے شى. ۴ کۀ مالِک ورله وادۀ وکړى او د هغۀ زامن يا لوڼه پيدا شى، نو هغه ښځه او د هغۀ
بچى به د مالِک وى او هغه سړے چې آزاد کړے شى نو هغه يواځې تلے شى. ۵ خو کۀ غلام صفا ووائى چې زۀ د خپل
مالِک سره، خپلې ښځې او خپلو بچو سره مينه لرم او آزادېدل نۀ غواړم، ۶ نو خپل مالِک به هغه د قاضيانو ځائ ته
بوځى. هلته به يې د دروازې يا چوکاټ په مخکښې ودروى او په ستن دې د هغۀ په غوږ کښې سورے وکړى. نو ټول عُمر به
يې غلام وى. ۷ کۀ يو سړے خپله لور د وينځې په توګه خرڅه کړى، نو هغه به د نرانو نوکرانو په شان نۀ شى آزادولے.
۸ کۀ هغه په يو داسې کس خرڅه کړے شى چې هغه يې د ښځې کولو اراده لرى، خو د هغۀ دا خوښه نۀ وى، نو خپل پلار
به دا واپس اخلى، د هغې مالِک دا په پردو خلقو نۀ شى خرڅولے، ځکه چې هغۀ د دې سره ټګى کړې ده. ۹ کۀ يو سړے
د خپل زوئ دپاره وينځه واخلى، نو هغه به د هغې سره د لور په شان سلوک کوى. ۱۰ کۀ يو سړے دويمه ښځه وکړى، نو
هغه به خامخا د خپلې وړومبۍ ښځې د مخکښې په شان د هغې د خوراک، جامو او د وادۀ د حقُونو خيال ساتى. ۱۱ کۀ
هغه ورسره دا درې ذمه وارىٔ نۀ پوره کوى، نو هغه به يې خامخا بغېر د څۀ قيمت نه آزاده کړى.

د بدو عملونو په حقله قانون

۱۲ چې څوک يو کس ووهى او هغه وهلے شوے کس مړ شى نو هغه وهونکے به خامخا وژلے شى. ۱۳ خو کۀ دا د
خُدائ پاک نه راپېښه شوې وى او هغۀ دا قصداً نۀ وى وژلے، نو هغه به د پناه دپاره يو داسې ځائ ته وتښتى چې کوم درته
زۀ ښايم او هلته به په پناه کښې وى. ۱۴ خو کۀ يو کس غصه شى او قصداً بل څوک قتل کړى، نو هغه به خامخا وژلے
شى، تر دې پورې کۀ هغه زما قربان‌ګاه ته هم د پناه دپاره تښتېدلے وى. ۱۵ چې څوک هم خپل پلار يا خپله مور ووهى نو
هغه به خامخا وژلے شى. ۱۶ کۀ څوک يو کس اغوا کړى او بيا يې خرڅ کړى يا يې د ځان سره وساتى، نو هغه اغواکار به
خامخا وژلے شى. ۱۷ هر څوک چې خپل مور پلار ته بددرد وائى هغه دې قتل کړے شى. ۱۸-۱۹ کۀ په جګړه کښې يو
کس بل کس په کاڼى يا په سوک ووهى او مړ نۀ شى، نو وهونکى له دې سزا نۀ شى ورکولے. چې کوم وهلے شوے وى او

د کټ نه د پاڅېدو نۀ وی، خو وروستو بیا هغه د پاڅېدو او د امسا په مدد سره د بهر ګرځېدو جوګه شی، نو چا چې وهلے
وی نو هغه به ورله د بېروزګاره پاتې کېدلو مزدوری ورکوی او تر هغه پورې به د هغۀ خیال ساتی چې پوره روغ شوے نۀ
وی. ۲۰ کۀ یو کس خپله وینځه یا خپل غلام په کوتک ووهی او هغه هم په هغه ځائ مړ شی، نو مالِک له به یې خامخا سزا
ورکولے شی. ۲۱ خو کۀ وهلے شوے کس یوه یا دوه ورځې ژوندے وی، نو مالِک له به یې سزا نۀ شی ورکولے، ځکه
چې هغه یې خپل تاوان وو نو دا سزا یې بس ده. ۲۲ کۀ څۀ کسان په جګړه وی او یوه اُمیدواره ښځه ووهی او چې د هغې
اولاد وغورزېږی، خو بل ځائ یې زخمی نۀ وی، نو چا چې هغه وهلې وی هغه به دومره جرمانه کېږی چې څومره جرمانه د
هغې ښځې خاوند غواړی او چې قاضیان ووائی چې دا جرمانه صحیح ده. ۲۳ خو کۀ هغه ښځه په خپله هم زخمی وی، نو
سزا به د ژوند په بدل کښې ژوند وی، ۲۴ د سترګې په بدل کښې سترګه، او د غاښ په بدل کښې غاښ، د لاس په بدل کښې
لاس، د پښې په بدل کښې پښه، ۲۵ د سوزولو په بدل کښې سوزول، د زخم په بدل کښې زخم، د کوږو په بدل کښې کوږې
وهل دی. ۲۶ کۀ یو کس د خپل غلام یا خپلې وینځې په وهلو سره سترګه ویاسی، نو د سترګې په بدل کښې به هغه غلام یا
وینځه آزادولے شی. ۲۷ کۀ هغه د خپل غلام یا وینځې غاښ مات کړی، نو د غاښ په بدل کښې به هغه غلام یا وینځه
آزادولے شی.

د مالِکانو ذمه واری

۲۸ کۀ یو غوَیے څوک په ښکر ووهی او هغه مړ شی، نو هغه غوَیے به خامخا سنګسارولے شی او د دې غوښه به نۀ شی
خوړلے، خو د غوَیی مالِک خلاص دے. ۲۹ خو کۀ دې غوَیی مخکښې هم خلق وهل او مالِک له یې خبردارے ورکړے
شوے وی او هغۀ دا غوَیے تړلے نۀ وی ساتلے او دا څوک ووهی او مړ شی، نو غوَیے به سنګسارولے شی او مالِک به یې
هم وژلے شی. ۳۰ خو کۀ د مالِک نه د خپل ژوند بچ کولو تاوان وغوښتلے شی، نو هغه به پوره تاوان ورکوی. ۳۱ کۀ یو
غوَیے هلک یا جینۍ ووژنی، نو هم دغه شان فیصله به پرې کېږی. ۳۲ کۀ غوَیے یو غلام یا وینځه ووژنی، نو د غوَیی مالِک
به د هغه غلام یا وینځې مالِک له د سپینو زرو دېرش سیکې ورکوی او غوَیے به هم سنګسارولے شی. ۳۳ کۀ یو کس یوه
کنده کولاو پرېږدی یا کنده وکنی او دا پټه نۀ کړی او یو غوَیے یا خر ورغورزېږی، ۳۴ نو هغه کس به خامخا د دې ځناور
مالِک ته تاوان ورکوی. هغه به یې مالِک ته د دې قیمت ورکړی او هغه مړ ځناور به د هغۀ شی. ۳۵ کۀ د یو کس غوَیے د
بل چا غوَیے ووهی او هغه مړ شی، نو هغوئ دواړه دې هغه ژوندے غوَیے خرڅ کړی او هغه پېسې دې په خپلو کښې تقسیم
کړی، او هغه مړ ځناور دې هم په خپلو کښې تقسیم کړی. ۳۶ خو کۀ دا پته لګېدلې وی چې دې غوَیی مخکښې هم وهل
کول او مالِک دا تړلے نۀ ساتلو، نو هغه به د غوَیی په تاوان کښې هغه بل کس له ژوندے غوَیے ورکوی او هغه مړ ځناور به
د هغۀ شی.

د تاوان په حقله قانون

۲۲ ۱ کۀ یو کس یوه غوا یا ګډه پټه کړی او حلاله یې کړی یا یې خرڅه کړی، هغه به خامخا د یوې غوا په بدل کښې
پینځۀ غواګانې ورکوی او د یوې ګډې په بدل کښې به څلور ګډې ورکوی. ۲-۴ هغۀ چې څۀ پټ کړی وی نو خامخا به د هغې
تاوان ورکوی. کۀ هغه هیڅ هم نۀ لری، نو هغۀ چې څۀ پټ کړی وی د هغې په تاوان کښې به هغه د غلام په توګه خرڅولے
شی. چې کوم ځناور یې پټ کړی وی، کۀ هغه غوا، خر او یا ګډه وی او د هغۀ سره ژوندے وموندے شی نو هغه به د دې
یو په دوه ورکوی. کۀ یو غل د یو کور کنډر کولو په وخت د شپې ونیولے شی او د وهلو په وجه مړ شی، چا چې هغه وژلے

وی نو هغه به د دې خُون ذمه وار نهٔ وی. خو کهٔ دا کار د ورځې شوے وی، نو هغه به د دې خُون ذمه وار وی. (۵) کهٔ یو
کس خپل څاروی په یو پټی یا د انګورو په باغ کښې څروی او دا خوشے لاړ شی او د بل چا په پټی کښې فصل وخوری، نو
هغه به خامخا په تاوان کښې د خپل پټی یا د انګورو باغ نه د ټولو نه ښهٔ پېداوار ورکوی. (۶) کهٔ څوک په خپل پټی کښې
اور ولګوی او اور د واښو په ذریعه د بل چا پټی ته ورسیږی او د هغهٔ ګېډۍ شوے، رېبلے شوے، یا داسې فصل وسوزوی
چې ولاړ وی، چا چې دا اور لګولے وی هغه به یې پوره تاوان ورکوی. (۷) کهٔ یو کس د بل چا پېسې یا قیمتی څیزونه د
امانت په توګه د هغهٔ دپاره کېږدی او د هغهٔ د کور نه غلا وشی او هغه غل ونیولے شی نو یو په دوه به ترې نه اخستلے شی.
(۸) خو کهٔ غل ونهٔ نیولے شی، نو د چا سره چې امانت پروت وو هغه به خامخا د قاضیانو په مخکښې حاضر شی او هلته
به قسم وکړی چې دغه پردے مال دهٔ پخپله نهٔ دے پټ کړے. (۹) د مال او سامان هر قِسم لانجې، کهٔ هغه د څاروو،
خرونو، ګډو، جامو، یا د بل ورک شوی څیز په حقله وی، چې دوه کسان په کښې دعویٰ لری هغوئ دې خپلې لانجې د
قاضیانو په مخکښې پېش کوی. هغوئ چې چا ته پړ ووائی نو هغه به هغه بل ته یو په دوه ورکوی. (۱۰) کهٔ یو کس بل کس له
خپل خر، غوا، ګډه یا بل څاروے امانت ورکړی او هغه مړ یا زخمی شی یا په داسې وخت کښې وتښتولے شی چې هیڅ
څوک یې هم ونهٔ وینی، (۱۱) نو هغه کس به ورته د مالِک خُدائ په نوم قسم کوی چې د هغه بل کس څناور یې نهٔ دے پټ
کړے. کهٔ هغه څناور چا نهٔ وی پټ کړے، نو هغه مالِک دې دا قسم ومنی او تاوان ورکولو ته ضرورت نشته، (۱۲) خو کهٔ
څناور چا پټ کړے وی، نو هغه کس به خامخا مالِک ته د هغې تاوان ورکوی. (۱۳) خو کهٔ هغه څنګلی څناور وژلے وی،
نو هغه کس به د هغې پاتې حِصه د ثبوت دپاره راوړی، نو هغهٔ له د هغه څناور د تاوان ورکولو ضرورت نشته کوم چې
څنګلی څناورو وژلے وی. (۱۴) کهٔ یو کس د بل کس نه یو څاروے وغواړی او هغه په داسې وخت کښې زخمی یا مړ شی
چې مالِک یې موجود نهٔ وی، نو هغه به یې خامخا تاوان ورکوی. (۱۵) خو کهٔ دا کار په داسې وخت کښې شوے وی چې
مالِک یې حاضر وی، نو هغهٔ ته د تاوان ورکولو ضرورت نشته. کهٔ څناور یې په مزدورۍ راوستلے وی، نو هغه به صِرف د
مزدورۍ پېسې په تاوان کښې ورکوی.

اخلاقی او مذهبی قانون

(۱۶) کهٔ یو سړے یوه پېغله دوکه کړی چې هغه کوژدن شوې هم نهٔ وی او د هغې سره څملی، هغه دې خامخا د هغې حق
مهر ورکړی نو ښځه به یې شی. (۱۷) خو کهٔ پلار یې هغهٔ له د ورکولو نه اِنکار وکړی، نو هغه به خامخا د هغې پېغلې پلار له د
حق مهر برابر قیمت ورکوی. (۱۸) کومه ښځه چې کوډې کوی هغه ژوندۍ مهٔ پرېږدئ. (۱۹) هغه کس به خامخا وژلے شی
کوم چې د څناور سره زنا وکړی. (۲۰) څوک چې د مالِک خُدائ نه بغیر بل خُدائ ته قربانی پېش کوی هغه دې هلاک کړے
شی. (۲۱) د یو مسافر سره بد سلوک یا زیاتے مهٔ کوئ، هغه رایاد کړئ چې تاسو په خپله د مِصر په مُلک کښې مسافر وئ.
(۲۲) د کونډې یا یتیم سره بد سلوک مهٔ کوئ. (۲۳) کهٔ تاسو د هغوئ سره بد سلوک وکړو او چې کله هغوئ ما مالِک خُدائ
ته د مدد دپاره فریاد وکړی نو زهٔ به د هغوئ فریاد اورم، (۲۴) او زهٔ به په قهر شم او تاسو به په جنګ ووژنم. ستاسو ښځې
به کونډې شی او ستاسو بچی به یتیمانان شی. (۲۵) کهٔ تاسو زما د خلقو نه یو کس له قرض ورکړئ چې هغه غریب وی، د
هغهٔ سره د یو قرض ورکوونکی په شان عمل مهٔ کوئ او سود ترې نه مهٔ غواړئ. (۲۶) کهٔ تاسو د قرض په ضمانت کښې د
چا نه چُوغه واخلئ، دا به تاسو د نمرپرېواتو نه مخکښې هغهٔ له واپس ورکوئ، (۲۷) ځکه چې د هغهٔ سره د ځان پټولو دپاره
صرف یوه چُوغه وه، د دې نه بغیر هغه په څهٔ کښې اودهٔ شی؟ چې کله هغه ما ته سوال زاری وکړی، زهٔ به د هغهٔ فریاد اورم
ځکه چې زهٔ رحیم یم. (۲۸) د خُدائ پاک په حق کښې بدې ردې مهٔ وایئ او د خپل قوم مشرانو ته ښېرې مهٔ کوئ. (۲۹) خپله
غله، مے او خپل د زیتُونو تېل ما ته ښهٔ په وخت پېش کوئ. تاسو خپل مشران زامن ما له راکړئ. (۳۰) تاسو د خپلو

ځاروو او د خپلو ګډو وړومبی پیدا شوی بچی ما ته وقف کړئ. هر یو وړومبے پیدا شوے نر بچے به اووۀ ورځې د خپلې مور سره ایساریږی او په اتمه ورځ به هغه ما ته پېش کوئ. ۳۱ تاسو به زما مقدس خلق یئ، نو د داسې ځناور غوښه مۀ خورئ چې هغه ځنګلی ځناور وژلے وی، هغه سپو ته اچوئ.

عدل او اِنصاف

۲۳ ۱ د دروغو خبر مۀ خوروئ او د دروغو ګواهۍ په ذریعه د یو مجرم کس مدد مۀ کوئ. ۲ د ډېرو خلقو په بد عمل کښې یا د قانون ماتولو په ګواهۍ کښې ملګرتیا مۀ کوئ او بې‌اِنصافی مۀ کوئ. ۳ په یوه مقدمه کښې د یو غریب سړی ناجائزه طرفدارے مۀ کوئ. ۴ کۀ تاسو د خپل دشمن غوا یا خرووینئ چې لار یې غلطه کړې وی، نو هغۀ له یې خامخا واپس ورولئ. ۵ کۀ د هغۀ خر ووینئ چې د بار لاندې پرېوتلے وی، نو د خر په پاڅولو کښې د هغۀ مدد وکړئ، او ځان پرې مۀ ناغرضه کوئ. ۶ چې کله یو غریب سړے په عدالت کښې حاضر شی نو د هغۀ سره بې‌اِنصافی مۀ کوئ. ۷ د دروغو اِلزام مۀ لګوئ او یو صادق او بې‌ګناه سړے مۀ وژنئ، ځکه چې څوک داسې بد عمل وکړی نو زۀ به هغه نۀ پرېږدم. ۸ رشوت مۀ اخلئ، ځکه چې رشوت بینا خلق ړندوی او حق نۀ ګوری او رشوت د صادقانو په خبرو کښې هم چالاکی پیدا کوی. ۹ د یو مسافر سره بد سلوک مۀ کوئ، تاسو ته پته ده چې د یو مسافر په زړۀ څۀ تېریږی، ځکه چې تاسو هم د مِصر په مُلک کښې مسافر وئ.

د سبت ورځې دپاره قانون

۱۰ شپږ کاله خپله زمکه کَرئ او فصل ترې نه ربېئ. ۱۱ خو په اوؤم کال یې شاړه پرېږدئ او چې څۀ په کښې شوی وی هغه ترې نه مۀ ربېئ، چې څۀ په کښې پاتې وی نو هغه به غریبانان خلق او ځنګلی ځناور وخوری. د انګورو او زیتُونو د باغونو سره هم دغه شان وکړئ. ۱۲ په هفته کښې شپږ ورځې کار کوئ، خو په اوومه ورځ کار مۀ کوئ، د دې دپاره چې ستاسو غلامان او هغه مسافر چې ستاسو دپاره کار کوی او داسې ستاسو ځاروی به هم آرام وکړی. ۱۳ چې ما مالِک خُدائ تاسو ته څۀ وئیلی دی په هغې عمل کوئ. د نورو معبودانو عبادت مۀ کوئ او نۀ چې ستاسو د خولې نه د هغوئ د نومونو ذکر واورم.

درې اخترونه

۱۴ زما د درناوی دپاره په کال کښې درې ځله اختر کوئ. ۱۵ چې ما څنګه حُکم درکړے دے هم هغه شان د ابیب په میاشت کښې، تاسو د پتیرې روټۍ اختر کوئ، دا هغه میاشت ده چې تاسو په کښې د مِصر نه راووتلئ. د دې اختر په اووۀ ورځو کښې تاسو پتیره روټۍ خورئ. او هیڅ څوک به هم زما په حضور کښې خالی لاسونه نۀ حاضریږی. ۱۶ چې کله تاسو خپل فصلونه ریبل شروع کوئ، نو د لَو کولو اختر کوئ په خپلو پټو کښې چې تاسو کوم تخم کَرلے وی نو د هغه فصل وړومبے پېداوار پېش کوئ او چې کله تاسو خپل فصل د پټو نه راټول کړئ نو په خزان کښې د فصل راټولولو اختر کوئ. ۱۷ هر کال په دې دریو اخترونو کښې دې خامخا ستاسو ټول نران مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک عبادت له راځی. ۱۸ چې کله تاسو یو ځناور قربانی کوئ او د هغۀ وینه ما ته پېش کوئ نو خمبیره روټۍ ورسره مۀ پېش کوئ. په دې اخترونو کښې چې کوم ځناور ما ته قربانی شی د هغوئ وازګه دې د سحر پورې نۀ شی پرېښودلے. ۱۹ هر کال د

مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک، کور ته د خپلې زمکې نه ربېلے شوې وړومبی غله راوړئ. د چېلی بچے د خپلې مور په پیو کښې مۀ پخوئ.

لار ښودنه او وعدې

۲۰ گورئ، زۀ به ستاسو نه وړاندې یوه فرښته درولېږم چې په لار کښې ستاسو حِفاظت کوی او هغه ځائ ته مو راولی کوم چې ما تیار کړے دے. ۲۱ هغې ته پام کوئ او د هغې خبرې ته غوږ نیسئ. د هغې خِلاف بغاوت مۀ کوئ، ځکه چې هغې له مې پوره اختیار ورکړے دے او هغه به ستاسو بغاوت معاف نۀ کړی. ۲۲ خو کۀ تاسو په رښتیا سره د هغې خبره ومنئ او هغه هر څۀ وکړئ چې ما حُکم درکړے دے، نو زۀ به ستاسو د دشمنانو سخت دشمن یم. ۲۳ زما فرښته به ستاسو په وړاندې روانه وی او تاسو به د اموریانو، حِتیانو، فرزیانو، کنعانیانو، حِویانو او د یبوسیانو مُلک ته بوځی او زۀ به هغوئ تباه کړم. ۲۴ د هغوئ معبودانو ته سجده مۀ لگوئ او مۀ یې عبادت کوئ او د هغوئ طریقې مۀ خپلوئ او د هغوئ بُتان مات کړئ او د هغوئ د کاڼو مقدسې ستنې وغورزوئ. ۲۵ کۀ تاسو زما، مالِک خُدائ د ستاسو خُدائ پاک عبادت کوئ، نو زۀ به ستاسو په خوراک او اوبو کښې برکت واچوم او د ټولو بیماریانو نه به مو بچ وساتم. ۲۶ ستاسو په مُلک کښې به د یوې ښځې هم بچی نۀ ضائع کېږی او یوه ښځه به هم شنډه نۀ وی. زۀ به تاسو له اوږد عُمر درکړم. ۲۷ زۀ به په هغه خلقو خپله یره راولم چې کوم ستاسو مخالفت کوی، زۀ به هغه خلق په وارخطایۍ آخته کړم د کومو خلقو سره چې تاسو جنگ کوئ او زۀ به ستاسو ټول دشمنان ستاسو نه وزغلوم. ۲۸ زۀ به ستاسو په دشمنانو وارخطائی راولم، چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو زۀ به حِویان، کنعانیان او حِتیان ستاسو د مخې نۀ لرې کړم. ۲۹ زۀ به هغوئ په یو کال کښې نۀ وباسم، کۀ ما داسې وکړل، نو زمکه به ویجاړه شی او هلته به ډېر زیات ځنگلی ځناور وی. ۳۰ خو زۀ به هغوئ ورو ورو وباسم، تر دې پورې چې تاسو زیات شئ او هغه زمکه ستاسو خپله شی. ۳۱ زۀ به ستاسو د زمکې سرحدونه د بحرِقُلزم نه واخله د مدیترانی د سمندر پورې او د بیابان نه د فرات سیند پورې خوارۀ کړم. زۀ به د هغې زمکې اوسېدونکی ستاسو په لاس کښې درکړم او چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو هغوئ به وشړئ. ۳۲ د هغوئ یا د هغوئ د معبودانو سره لوظ مۀ کوئ. ۳۳ هغوئ خپل مُلک کښې اوسېدو ته مۀ پرېږدئ، کۀ تاسو پرېښودل نو هغوئ به تاسو دوکه کړی او زما خِلاف گناه کولو ته به مو جوړ کړی. کۀ تاسو د هغوئ د معبودانو عبادت وکړئ نو دا به ستاسو دپاره یو دام جوړ شی."

پوخ لوظ کول

۲۴ ۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې، "ما ته تۀ، هارون، ندب، ابیهُو او د بنی اِسرائیلو اویا مشران بره غر ته راشئ، خو نزدې مۀ راځئ او د لرې نه ما ته سجده وکړئ. ۲ صِرف تۀ ما له راشه او هغه نور به ما له نزدې نۀ راځی. نور کسان به تا سره غرۀ ته نۀ راخېژی." ۳ موسیٰ راغلو او خلقو ته یې د مالِک خُدائ ټولې خبرې او ټول اصُول بیان کړل او ټولو خلقو په یو آواز جواب ورکړو، "څنگه چې مالِک خُدائ فرمائیلی دی نو مونږ به هم هغه شان کوُو." ۴ موسیٰ د مالِک خُدائ هغه ټولې خبرې ولیکلې. بل سحر وختی د غرۀ په لمن کښې هغۀ یوه قربانگاه جوړه کړه او د بنی اِسرائیلو د دولسو قبیلو په مطابق یې د هرې یوې دپاره دولس تیږې ودرولې. ۵ بیا هغۀ د بنی اِسرائیلو څۀ زلمی مقرر کړل او هغوئ مالِک خُدائ ته سوزېدونکې قربانۍ او څۀ خاروی د سلامتۍ قربانۍ په توگه پیش کړل. ۶ موسیٰ د ځناورو هغه نیمه وینه واخستله او په ښانکونو کښې یې واچوله، او هغه نوره نیمه یې په قربانگاه وشیندله. ۷ بیا هغۀ د لوظ کِتاب راواخستلو او حاضرو خلقو ته یې واورولو. هغوئ ووئیل، "مونږ به د مالِک خُدائ تابعداری کوُو او د هغۀ په ټولو خبرو به عمل کوُو."

(۸) بیا موسیٰ هغه وینه راواخستله چې په ښانکونو کښې وه او په خلقو یې وشیندله. هغهٔ وفرمائیل، "ګورئ، دا وینه د لوظ
د پوخوالی دپاره ده کوم چې مالِک خُدائ تاسو سره کړے دے چې کله هغهٔ دا ټول حُکمونه درکول." (۹) موسیٰ، هارون،
ندب، ابیهُو او د بنی اِسرائیلو هغه اویا مشران غرهٔ ته وختل. (۱۰) او هغه د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک یې ولیدلو. د هغهٔ د پښو
لاندې لکه د آسمان په شان د نیلم کانړی شین فرش وو. (۱۱) د خُدائ پاک د لاس نه د بنی اِسرائیلو هغه مشرانو ته ضرر ونهٔ
رسېدلو، هغوئ خُدائ پاک ولیدلو او بیا هغوئ خوراک څښاک وکړو.

حضرت موسیٰ د سینا په غرهٔ باندې

(۱۲) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، "ما له غرهٔ ته راوخېژه او چې کله تهٔ هلته یې نو زهٔ به تا له د کاڼو دوه تختې درکړم
چې په هغې باندې ما ټول اصُول او حُکمونه لیکلی دی چې تهٔ به دا خلقو ته بیانوې." (۱۳) موسیٰ د خپل مدد کوونکی یشوَع
سره روان شو او موسیٰ د خُدائ پاک غرهٔ ته بره ختلو. (۱۴) موسیٰ مشرانو ته وفرمائیل، "تاسو موږ ته دلته تر هغې پورې
اِنتظار کوئ چې موږ واپس نهٔ یُو راغلی. هارون او حُور به ستاسو سره وی، او کهٔ د چا څهٔ لانجه وی نو هغوئ له دې
ورځی." (۱۵) چې موسیٰ بره وختلو نو وریځې غر پټ کړو. (۱۶)-(۱۷) د مالِک خُدائ جلال په غرهٔ باندې خور شو. بنی
اِسرائیلو ته د مالِک خُدائ جلال داسې ښکارېدو لکه چې د غرهٔ په سر باندې اور بل وی. شپږ ورځې وریځې غر پټ کړے
وو او په اوومه ورځ مالِک خُدائ د وریځې د مینځ نه موسیٰ ته آواز وکړو. (۱۸) چې موسیٰ بره غرهٔ ته ورختلو نو د وریځې
مینځ ته ورننوتلو او څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې په غرهٔ کښې ایسار شو.

مقدسه خیمه

۲۵ (۱) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، (۲) "بنی اِسرائیلو ته ووایه چې ما ته یوه نذرانه پېش کړی. چې څوک د زړهٔ نه
ما ته څهٔ نذرانه پېش کول غواړی تهٔ یې ترې نه اخله. (۳) دا هغه نذرانې دی چې کومې به ترې نه تهٔ اخلې، سرهٔ زر، سپین
زر او زېړ، (۴) کتان، د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړی، د چېلو د وړی کپړه، (۵) سره رنګ شوې د ګډو
څرمن، ښهٔ څرمن، د کیکر لرګے، (۶) د ډیوو دپاره تېل، د غوړولو د تېلو دپاره مصالحې او د خوشبویۍ مصالحې، (۷)
اونیکس کانړی او نور قیمتی کانړی چې د مشر اِمام په مقدس واسکټ باندې چې پېش بند ورته وائی او د هغهٔ د سینې جېب
باندې ولګولے شی. (۸) او خلق به زما دپاره یوه مقدسه خیمه جوړه کړی، نو زهٔ به د هغوئ په مینځ کښې اوسېږم. (۹) دا
مقدسه خیمه او د هغې ټول سامان د هغې نقشې په مطابق جوړ کړئ کومه چې زهٔ درته ښایم.

د لوظ صندوق

(۱۰) هغوئ به زما دپاره د کیکر د لرګی نه یو صندوق جوړ کړی، چې پینځهٔ څلوېښت اِنچه اوږد وی، اوویشت اِنچه پلن او
اوویشت اِنچه لوړ وی. (۱۱) دننه او بهر ورباندې د سوچه سرو زرو پترے وخېژوه او د دې د سر نه ګېرچاپېره د سرو زرو
غاړه تاو کړه. (۱۲) د وړلو دپاره ورله د سرو زرو څلور ګول کړۍ جوړې کړه او دا ورله په څلورو پښو پورې ولګوه، چې
دوه کړۍ یو خوا وی او دوه بل خوا وی. (۱۳) د وړلو دپاره ورله د کیکر لرګی نه بازوګان جوړ کړه او د سرو زرو پترې
ورباندې وخېژوه (۱۴) او دا بازوګان د صندوق د وړلو دپاره په کړو کښې دواړو طرفونو ته وردننه کړه. (۱۵) هغه بازوګان
به په هغه کړو کښې پرېږدئ او وباسئ به یې ترېنه نه. (۱۶) بیا د لوظ صندوق کښې هغه د کاڼو دوه تختې کېږده کومې چې

زۀ درکوم، په کومو باندې چې حُکمونه ليکلى دى. ۱۷ د سوچه سرو زرو يو سر ورله جوړ کړه چرته به چې کفاره ادا
کيږى، چې پينځۀ څلوېښت اِنچه اوږد وى او اوويشت اِنچه پلن وى. ۱۸ د ټکېدلے شوو سرو زرو نه دوه د وزرو والا
مخلوق ورله جوړ کړه، ۱۹ يو وربانديِ په يو سر کښې او بل په بل سر کښې جوړ کړه نو چې دواړه د لوظ صندوق د
کفارې د سر سره يوه ټُکړه شى. ۲۰ د وزرو والا مخلوق دې د لوظ صندوق د کفارې په تخت باندې يو بل ته مخامخ وى او
د هغوئ خورې وزرې دې د صندوق د کفارې تخت پټ کړى او مخونه به يې لاندې وى. ۲۱ د کانى چې کومې دوه تختې
زۀ درکوم هغه د لوظ صندوق کښې کېږده او هغه د کفارې تخت د صندوق دپاسه کېږده. ۲۲ زۀ به تا سره هلته ملاقات
وکړم او د دې دوو وزرو والا مخلوق په مينځ کښې چې د کفارې صندوق د سر دپاسه دى زۀ به تا له د اِسرائيلو دپاره خپل
حُکمونه درکړم.

د پېش کېدونکې روټۍ مېز

۲۳ د کيکر لرګى نه يو مېز جوړ کړه، چې شپږ دېرش اِنچه اوږد وى، اتلس اِنچه پلن او اوويشت اِنچه لوړ وى. ۲۴ په دې
د سوچه سرو زرو پترے وخېژوه او د دې نه ګېرچاپېره د سرو زرو غاړه تاو کړه. ۲۵ ګېرچاپېره درې اِنچه پلنه يوه ژۍ
ورله جوړه کړه او ژۍ نه ګېرچاپېره د سرو زرو غاړه تاو کړه. ۲۶ د دې وړلو دپاره د سرو زرو څلور ګول کَړۍ جوړې
کړه او دا په هغه څلورو ګوټونو کښې ولګوه، چرته چې پښې دى. ۲۷ دا کَړۍ به د ژۍ سره نزدې ولګولے شى چې هغه
بازوګان ونيسى چې د کومو په ذريعه دا مېز وړلے شى. ۲۸ دا بازوګان د کيکر لرګى نه جوړ کړه او په دې باندې د سرو
زرو پترى وخېژوه. ۲۹ د سوچه سرو زرو نه رکېبۍ او لوښى جوړ کړه او دغه شان د نذرانو تويَولو دپاره منګى او جامونه
هم جوړ کړه. ۳۰ دا مېز به د لوظ صندوق په مخکښې کېښودلے شى او ما ته پېش کړے شوې مقدسه روټۍ به د همېشه
دپاره په مېز پرته وى.

ډيوټ

۳۱ د سوچه سرو زرو نه يو ډيوټ جوړ کړه. د دې بېخ او د دې ډنډا د ټکېدلے شوو سرو زرو نه جوړ کړه، د دې د ښۀ
ښکارېدلو دپاره ګلونه، سره د غوټو او پاڼو جوړ کړه، چې د دې سره يوه ټُکړه شى. ۳۲ د ډيوټ د اړخونو نه دې شپږ
څانګې وتلې وى، چې درې په يو طرف وى او درې په بل طرف وى. ۳۳ د دې شپږ واړو څانګو به درې درې د ښۀ
ښکارېدو ګلونه وى، دا به سره د غوټو او پاڼو د بادام د ګلونو په شان جوړ وى. ۳۴ د ډيوټ د ډنډې به د ښۀ ښکارېدو
څلور ګلونه وى، دا به سره د غوټو او د پاڼو د بادام د ګلونو په شان وى. ۳۵ د دې دريو واړو څانګو د هرې يوې لاندې به
يوه غوټۍ وى. ۳۶ دا غوټۍ، څانګې او دا ډيوټ به د ټکېدلے شوو سوچه سرو زرو د يوې ټُکړې نه جوړ وى. ۳۷ د ډيوټ
دپاره اووۀ ډيوې جوړې کړه او هغه داسې کېږده چې د ډيوټ مخامخ څليږى. ۳۸ د هغې سرپوښونه او مجمعې د سوچه
سرو زرو وى. ۳۹ پينځۀ دېرش کلو سوچه سرۀ زر په دې ډيوټ او د دې په ټول سامان جوړولو کښې استعمال کړه. ۴۰
ګوره چې دا د هغې نقشې په مطابق جوړ کړې چې کومه ما درته په غرۀ باندې ښودلې ده.“

د مالِک خُدائ د حضور خيمه

۲۶ ۱ او مالِک خُدائ وفرمائيل، ”د مقدسې خېمې يعنې زما د حضور خېمې دننه برخه د کتان د لسو پردو نه جوړه

کړه چې دا د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ د وړۍ نه تیاره وی. په دې باندې په ګُلکارۍ کښې د وزرو والا مخلوق
جوړ کړه. ۲ هره یوه پرده په برابر ناپ جوړه کړه چې څوارلس ګزه اوږده وی او دوه ګزه پلنه وی. ۳ پینځهٔ پردې په یو
ځائ وګنډه. او هغه نورې پینځهٔ پردې هم په یو ځائ وګنډه. ۴ په هره یوه جوړه کښې، د پردې په بهرنۍ غاړه د آسمانی
رنګ د کپړې کړۍ جوړې کړه. ۵ د وړومبۍ جوړې په وړومبۍ پرده پنځوس کړۍ او پنځوس کړۍ د دوېمې جوړې په
آخری پرده جوړې کړه چې دا کړۍ یو بل ته مخامخ وی. ۶ پنځوس د سرو زرو کُنډې جوړې کړه او هغه پردې د یوې بلې
سره مِلاو کړه نو ټوله مقدسه خېمه به یوه شی. ۷ د خېمې پټولو دپاره د چېلو د وړو نه جوړې شوې یوولس پردې واخله.
۸ دا ټولې په یو ناپ جوړې کړه، چې پینځلس ګزه اوږدې او دوه ګزه پلنې وی. ۹ پینځهٔ پردې په یو ځائ وګنډه او هغه
نورې شپږ هم یو ځائ وګنډه. شپږمه پرده د خېمې په مخکښېنۍ حِصه باندې غبرګه کړه. ۱۰ د یوې جوړې د آخری پردې
په غاړه پنځوس کړۍ جوړې کړه او د هغه بلې جوړې په غاړه هم پنځوس کړۍ جوړې کړه. ۱۱ د زېړو پنځوس کُنډې
جوړې کړه او هغه په کړو کښې واچوه چې هغه دوه جوړې مِلاو کړی نو داسې به دا د خېمې سره یو ځائ شی. ۱۲ هغه
زیاته شوې نیمه برخه به د خېمې شا ته ځوړنده وی. ۱۳ د پردو دواړو طرفونو ته چې په اوږدوالی کښې کوم نیم ګز زیات
شوے دے هغه به راځوړند وی چې خېمه پټه کړی. ۱۴ دوه نورې پردې هم جوړې کړه، یوه پرده د ګډو د څرمنې نه چې
سور رنګ ورکړے شوے وی او بله د ښې څرمنې نه جوړه کړه، چې د پاس نه پرې خېمه پټه کړے شی. ۱۵ خېمې له د
ودرولو دپاره د کیکر د لرګی نه چوکاټونه جوړ کړه. ۱۶ چې هر یو چوکاټ پینځلس فټه اوږد وی او اوویشت اِنچه پلن
وی، ۱۷ په ښېخ کښې ورله دوه یو شان تختې هم جوړې کړه چې چوکاټونه ونښلوی. د ټولو چوکاټونو دې دا تختې وی. ۱۸
د خېمې جنوب طرف دپاره شل چوکاټونه جوړ کړه ۱۹ او څلوېښت د سپینو زرو پښې چې ورلاندې شی، چې د هر یو
چوکاټ لاندې دوه دوه وی چې هغه دوه وړاندینۍ حِصې ونیسی. ۲۰ د خېمې د شمال په طرف هم شل چوکاټونه جوړ کړه
۲۱ او څلوېښت د سپینو زرو پښې جوړې کړه، چې د هر یو چوکاټ لاندې دوه دوه وی. ۲۲ د خېمې شا دپاره چې د
نمرپرېوانهٔ په طرف دے، شپږ چوکاټونه جوړ کړه، ۲۳ او دوه چوکاټونه د خېمې د ګوټونو دپاره جوړ کړه. ۲۴ د ګوټونو
دا چوکاټونه به په ښېخ کښې مِلاو وی او د لاندې نه واخله تر سره پورې به انښتی وی. دا دوه چوکاټونه به هم دغه شان
جوړولے شی چې د کومو نه دوه ګوټونه جوړولے شی. ۲۵ نو اتهٔ چوکاټونه او شپاړس د سپینو زرو پښې به وی، چې د
هر چوکاټ لاندې به دوه دوه وی. ۲۶ د کیکر لرګی نه پینځلس لاړی جوړ کړه، پینځهٔ د خېمې د هغه چوکاټونو دپاره چې په
یو طرف باندې وی، ۲۷ پینځهٔ د هغه چوکاټونو دپاره چې په بل طرف باندې وی او پینځهٔ د هغه چوکاټونو دپاره چې
نمرخاتهٔ طرف شا ته په آخر سر کښې وی. ۲۸ د چوکاټونو تیر به د یو سر نه تر بل سره پورې پوره رسېدلے وی. ۲۹ په
چوکاټونو د سرو زرو پترې وخېژوه او د سرو زرو کړۍ ورله جوړې کړه چې لاړې ونیسی، په لاړو به هم د سرو زرو پترې
خېژولے شی. ۳۰ دا خېمه د هغه نقشې په مطابق ودروه کومه چې ما تا ته په غرهٔ ښودلې وه. ۳۱ د کتان نه یوه پرده
جوړه کړه چې د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړۍ نه تیاره شوې وی. په دې باندې په ګُلکارۍ کښې د وزرو والا
مخلوق جوړ کړه. ۳۲ دا د کیکر لرګی په څلورو ستنو باندې، په کُنډو کښې راځوړنده کړه په کومو ستنو چې د سرو زرو
پترې خېژولے شوی وی او د سپینو زرو په څلورو پښو باندې به ولاړې وی. ۳۳ دا پرده د خېمې په چت کښې د کُنډو په
قطار کښې ځوړنده کړه او د پردې نه شا ته د لوظ صندوق کېږده چې په هغې کښې د کاڼو دوه تختې دی. دا پرده به مقدس
ځائ د زیات مقدس ځائ نه جدا کوی. ۳۴ د لوظ صندوق د کفارې په تخت بند کړه. ۳۵ د زیات مقدس ځائ نه بهر د
خېمې ښی طرف ته مېز او ګس طرف ته یې هغه ډیوټ کېږده. ۳۶ د خېمې د ننوتلو دروازې دپاره د کتان نه یوه پرده جوړه
کړه چې د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړۍ نه تیاره شوې وی او چې دا په ګُلکارۍ باندې ښائسته کړے شوے
وی. ۳۷ د دې پردې دپاره د سرو زرو کُنډې جوړې کړه او د کیکر لرګی نه پینځهٔ ستنې جوړې کړه چې د سرو زرو پترې
ورباندې خېژولے شوی وی، او د دې ستنو دپاره پینځهٔ د زېړو پښې جوړې کړه.

قربان‌ګاه

۲۷ ۱ د کيکر لرګى نه يوه قربان‌ګاه جوړه کړه. هغه به څلورګوټه وى، چې اووهٔ نيم فټه اوږده وى، اووهٔ نيم فټه پلنه او
څلور نيم فټه لوړه وى. ۲ د دې دپاره د څلورو ګوټونو دپاسه د ښکرو په شان څيزونه جوړ کړه چې د قربان‌ګاه سره يو
ځائ شى او په دې هر څهٔ باندې به د زيړو پترى وخېژولے شى. ۳ د ايرو د لرې کولو دپاره لوښى، بېلچې، جامونه، درې
غاښى او د ګرمې ايرې دپاره لوښى جوړ کړه. دا ټول سامان د زيړو نه جوړ کړه. ۴ او تهٔ د زيړو يوه جالى هم جوړه کړه
او د هغې په ګوټونو باندې د وړلو دپاره څلور د زيړو کړَئ ولګوه. ۵ دا جالى د قربان‌ګاه د ژئ لاندې کېږده نو چې د
قربان‌ګاه مېنځ ته ورسيږى. ۶ د وړلو دپاره د کيکر لرګى نه ورله بازوګان جوړ کړه او د زيړو پترى ورباندې وخېژوه،
۷ نو د قربان‌ګاه دواړو طرفونو ته چې کومې کړَئ دى په هغې کښې بازوګان ولګوه. ۸ قربان‌ګاه د تختو نه جوړه کړه
او تشه يې پرېږده، هم د هغې نقشې په مطابق چې ما درته په غرهٔ باندې ښودلې وه.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې دربار جوړېدل

۹ د کتان د پړدو نه زما د حضور خېمې دپاره دربار جوړ کړه چې د جنوب طرف يې پنځوس ګزه اوږد وى، ۱۰ دا به د
زيړو د شلو ستنو په ذريعه د زيړو په شلو پښو کښې، د سپينو زرو کُنډو او د سپينو زرو سيخونو په مدد سره ټينګولے شى.
۱۱ د دربار شمال طرف ته دې هم دغه شان وکړے شى. ۱۲ په نمرپرېواتهٔ طرف به د لسو ستنو او لسو پښو سره
پينځويشت ګزه اوږدې پړدې وى. ۱۳ نمرخاتهٔ طرف دربار به هم پينځويشت ګزه اوږد وى، چې هلته دروازه هم ده. ۱۴-
۱۵ د دروازې په دواړه طرف د درېو ستنو او درېو پښو سره اووهٔ نيم ګزه پړدې به هم وى. ۱۶ يواځې دروازې له دې لس
ګزه اوږده پړده وى چې د کتان نه جوړه شوې وى چې د آسمانى رنګ، کاسنى او د سور رنګ وړئ نه تياره شوې وى او په
ګُلکارئ باندې ښائسته کړے شوې وى. دا دې د څلورو ستنو او څلورو پښو په ذريعه ټينګه کړے شى. ۱۷ د دربار
ګېرچاپېره ټولې ستنې به د سپينو زرو د سيخونو سره انښلولے شى او د هغې کُنډې به د سپينو زرو وى او پښې به يې زيړو
نه جوړولے شى. ۱۸ دا دربار به پنځوس ګزه اوږد وى او پينځويشت ګزه پلن وى او دوه نيم ګزه لوړ وى. د دې پړدې به د
کتان نه او پښې به يې د زيړو نه جوړې وى. ۱۹ په خېمه کښې چې څومره سامان استعماليږى او د خېمې او دربار دپاره
ټول موږى به د زيړو نه جوړولے شى.

د ډيوې خيال ساتل

۲۰ بنى اِسرائيلو له حُکم وکړه چې د ډيوې دپاره د زيتُونو سوچه تېل درله راوړى، چې دا هره شپه بله وساتلے شى. ۲۱
هارون او د هغهٔ زامن دې هغه ډيوه زما د حضور په خېمه کښې د پړدې نه بهر ولګوى چې د لوظ صندوق ته مخامخ ده. دا
به هلته زما په حضور کښې د ماښام نه واخله تر سحره پورې بلېږى. بنى اِسرائيل او د هغوئ اولاد به همېشه دپاره دا حُکم
منى.

د اِمامانو خاص لِباس

۲۸ ۱ خپل ورور هارون او د هغهٔ زامن، ندب، ابيهُو، اِلىعزر او اِتمر ځان له راوله. هغوئ د بنى اِسرائيلو د مېنځ نه
رابېل کړه، چې د اِمامانو په توګه زما خِدمت کوى. ۲ د خپل ورور هارون دپاره د اِمامانو جامې جوړې کړه، چې هغهٔ ته

عزت او ښائست مِلاو شی. ۳ ټول ماهِر خلق راوغواړه کومو له چې ما مهارت ورکړے دے او هغوئ ته ووایه چې د
هارون جامې جوړې کړی، نو چې هغه د یو اِمام په توګه زما خِدمت ته وقف شی. ۴ هغوئ ته ووایه چې یو د سینې جېب،
یو پېش بند، یوه چُوغه، یو قمیص چې ګُلکاری ورباندې شوې وی، یو پټکے او یو کمربند جوړ کړی. هغوئ به د اِمامانو دا
جامې ستا ورور هارون او د هغهٔ زامنو له جوړوی، چې دوئ د اِمامانو په توګه زما خِدمت وکړی. ۵ هغه ماهِر خلق به د
آسمانی رنګ، کاسنی او سور رنګ وړی، د سرو زرو تار او د کتان نه کار اخلی. ۶ هغوئ به پېش بند د آسمانی رنګ،
کاسنی او سور رنګ وړی، د سرو زرو تار او د کتان نه جوړوی، چې په ګُلکاری باندې ښائسته کړے شوے وی. ۷
دواړو طرفونو ته دې ورباندې د اوږې پټی لګېدلې وی، چې د دې په ذریعه تړلے شی. ۸ یو ښهٔ ګُلکاری شوے کمربند
چې د سرو زرو آسمانی او کاسنی او سور رنګ تارونو نه جوړ وی هغه دې د پېش بند سره ونښلولے شی. ۹ دوه
اونیکس کانی واخله او په هغې باندې د یعقوب د دولسو زامنو نومونه پاخهٔ ولیکه، ۱۰ د هغوئ د پېدایښت په مطابق چې
شپږ نومونه په یو کانی او شپږ په بل کانی باندې وی. ۱۱ په هغه دوو کاڼو باندې د یعقوب د زامنو نومونه د یو ماهِر زرګر
په ذریعه ولیکه او دا کانی په سرو زرو کښې ګېر کړه. ۱۲ دا د پېش بند د ولی په پټو باندې ولګوه چې د بنی اِسرائیلو د
دولسو قبیلو نمائندګی کوی. نو داسې هارون به د هغوئ نومونه ګرځوی، نو زهٔ، مالِک خُدائ به خپل خلق همېشه دپاره یاد
ساتم. ۱۳ د سرو زرو دوه نور ځیزونه جوړ کړه چې دا کانی په کښې ګېرولے شی ۱۴ او دوه د سوچه سرو زرو
زنځیرونه جوړ کړه چې د تارونو په شان تاو شوی وی او د سرو زرو په دې ځیزونو پورې یې ونښلوه.

د مشر اِمام د سینې جېب

۱۵ د مشر اِمام دپاره یو د سینې جېب جوړ کړه چې د خُدائ پاک رضا معلومولو دپاره یې استعمالوی. دا به هم د هغه
کتان نه جوړ وی د کوم نه چې پېش بند جوړ دے او هم هغه شان ګُلکاری به ورباندې شوې وی. ۱۶ دا به څلورګوټه او
دوه غبرګه وی، نهٔ اِنچې به اوږد او نهٔ اِنچې پلن وی. ۱۷ په هغه څلور قطاره قیمتی کانی ولګوه، په اول قطار کښې
یاقوت، یو طوپاز او یو لعل ولګوه، ۱۸ په دویم قطار کښې یو زمرد، یو نیلم او یوه هیره ولګوه، ۱۹ په دریم قطار کښې یو
کائنائټ، یو عقیق او یو کټیله ولګوه، ۲۰ او په څلورم قطار کښې یو ایکوامرین، یو اونیکس کاڼے او یو جاسپر ولګوه. دا
به په سرو زرو کښې ګېر شوی وی. ۲۱ په دې دولسو کاڼو به هر یو کانی باندې دې د یعقوب د یو زوئ نوم لیکلے وی،
چې د بنی اِسرائیلو د دولسو قبیلو نمائندګی وشی. ۲۲ د سینې جېب دپاره د سوچه سرو زرو زنځیرونه جوړ کړه، چې د
تارونو په شان تاو شوی وی. ۲۳ د سرو زرو دوه کړۍ جوړې کړه او د سینې د جېب په برنو ګوټونو پورې یې ونښلوه،
۲۴ او د سرو زرو هغه دوه زنځیرونه په هغه کړو پورې وتړه. ۲۵ د زنځیرونو دوه سرونه په هغه دوه ځیزونو پورې وتړه
چې په هغې کښې کانی ګېر کړے شوی دی او دا د پېش بند د اوږې په پټو باندې مخکښې طرف ته ونښلوه. ۲۶ بیا دوه د
سرو زرو کړۍ جوړې کړه او دا د سینې د جېب لاندې ګوټونو دننه غاړې ته د پېش بند څنګ پورې ونښلوه. ۲۷ دوه د
سرو زرو نورې کړۍ هم جوړې کړه او دا په لاندېنۍ حِصه پورې د پېش بند د ولی دوه پټو په مخکښې ونښلوه چې ګنډ ته
نزدې وی او په ګُلکاری ښائسته کړے شوی کمربند دپاسه وی. ۲۸ د سینې د جېب کړۍ د پېش بند کړو پورې د آسمانی
رنګ مزی سره وتړه، نو چې د سینې جېب په کمربند باندې پروت وی او ترې نه لرې نهٔ شی. ۲۹ نو چې کله هارون مقدس
ځائ ته ورننوځی، هغه به د سینې جېب د ځان سره وړی چې په کوم باندې د بنی اِسرائیلو د دولسو قبیلو نومونه لیکلے
شوی دی، نو زهٔ مالِک خُدائ به خپل خلق همېشه دپاره یاد ساتم. ۳۰ د اُوریم او تمیم کانی د سینې په جېب کښې کېږده،
چې کله هارون زما پاک حضور ته راځی نو هغه به د ځان سره دا راوړی. په داسې وختونو کښې به هغه خامخا د سینې
جېب اغوندی، چې د بنی اِسرائیلو دپاره د مالِک خُدائ رضا معلوموی.

د اِمامانو نور لِباس

۳۱ چې کومه چُوغه د پېش بند لاندې اغوستلے کيږی هغه به ټوله د آسمانی رنګ د وړی نه جوړولے شی. ۳۲ په هغې
کښې به د سر دپاره يو سورے وی، چې غاړه يې مضبوطه ګنډلے شوی وی چې ونهٔ شلېږی. ۳۳-۳۴ د دې په لاندې پېنځه
باندې د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ تار انار جوړ کړه او د هر انار په مينځ کښې دې د سرو زرو ټلی وی. ۳۵ چې
کله هارون د اِمام په توګه خِدمت کوی نو هغه به دا چُوغه اغوندی. چې کله هغه زما په حضور کښې مقدس ځائ ته ننوځی
يا ترې نه وځی، نو د ټلو آواز به اورېدلے شی او هغه به نهٔ مړ کيږی. ۳۶ د سوچه سرو زرو نه يوه نښه جوړه کړه او په
هغې باندې وليکه، "مالِک خُدائ ته وقف شوے." ۳۷ دا د يو آسمانی رنګ مزی سره د پټکی مخې ته وتړه. ۳۸ هارون به
دا په خپل تندی باندې وتړی، نو زهٔ مالِک خُدائ به هغه نذرانې قبلوم چې بنی اِسرائيل يې ما ته وقف کوی، کهٔ خلق د دې په
پېش کولو کښې څهٔ غلطی هم کوی. ۳۹ د هارون دپاره د کتان نه يو قميص جوړ کړه او د کتان نه ورله پټکے جوړ کړه او
يو کمربند هم جوړ کړه چې ګُلکاری ورباندې شوې وی. ۴۰ د هارون د زامنو دپاره قميصونه، کمربند او ټوپۍ جوړې
کړه، چې هغوئ ته عزت او ښائست مِلاو شی. ۴۱ دا جامې خپل ورور هارون او د هغهٔ زامنو ته ورواغونده. بيا هغوئ
مقرر کړه او هغوئ ما ته وقف کولو دپاره د زيتُونو په تېلو غوړ کړه، نو داسې به هغوئ د اِمامانو په توګه زما خِدمت وکړی.
۴۲ هغوئ له د کتان نه جانګې جوړ کړه، چې د ملا نه د پنډو پورې رسيږی، نو چې د هغوئ د سَتر ځايونه برېنډ نهٔ شی.
۴۳ هارون او د هغهٔ زامن به خامخا هميشه دپاره دا اغوندی چې کله هغوئ زما په حضور کښې خېمې ته ننوځی يا چې په
مقدس ځائ کښې د اِمامانو په توګه خِدمت کوی او قربانګاه ته ورنزدې کيږی، ګنې د سَتر ځايونو برېنډولو په وجه به
ګناهګار شی او ويه وژلے شی. د هارون او د هغهٔ د اولاد دپاره به دا حُکم د هميشه دپاره وی.

د حضرت هارون او د هغهٔ زامن د اِمامانو په توګه مقرر کېدل

۲۹ ۱ هارون او د هغهٔ زامن د اِمامانو په توګه زما په خِدمت کښې وقف کولو دپاره داسې وکړه چې يو سخے او دوه
ګډان راونيسه چې هيڅ عيب په کښې نهٔ وی. ۲ د غنمو د ټولو نه ښهٔ اوړهٔ واخله، خو چې خميره په کښې نهٔ وی او درې
قِسمه روټۍ ترې نه پخې کړه چې د څهٔ سره د زيتُونو تېل ګډ وی، څهٔ چې سپورې وی او څهٔ په تېلو غوړې وی. ۳ دا په
شکور کښې کېږده او چې کله هغه سخے او هغه دوه ګډان ما ته قربانی کړې نو دا هم ورسره راوړه. ۴ هارون او د هغهٔ
زامن زما د حضور خېمې دروازې ته راوله او هغوئ له غسل ورکړه. ۵ بيا هارون ته د اِمامانو دا لِباس ورواغونده،
قميص او چُوغه چې کومه د پېش بند لاندې اغوستلے کيږی، پېش بند او د سينې جيب د ښهٔ ګُلکاری شوی کمربند سره
وتړه. ۶ هغهٔ ته پټکے وريه سر کړه او په دې باندې د سرو زرو پټۍ وتړه چې هغه نښه ورباندې لګېدلې وی. ۷ بيا د
زيتُونو تېل واخله او د مقررولو د نښې په طور د هغهٔ سر مسح کړه. ۸ د هغهٔ زامن راوله او قميصونه ورواغونده، ۹
هغوئ ته دا کمربند وتړه او ټوپۍ وريه سر کړه. نو تهٔ به هارون او د هغهٔ زامن مقرر کړې. هغوئ او د هغوئ اولاد به د
اِمامانو په توګه هميشه دپاره زما خِدمت کوی. ۱۰ هغه سخے زما د حضور خېمې مخې ته راوله او هارون او د هغهٔ زامنو
ته ووايه چې خپل لاسونه د هغې په سر کېږدی. ۱۱ سخے د خېمې په دروازه کښې زما په حضور کښې حلال کړه. ۱۲ د
خپلې ګوتې سره د سخی څهٔ وينه واخله او د قربانګاه د ځلورو ښکرونو په شان څيزونو پورې يې وسُوله. بيا هغه پاتې
وينه د قربانګاه په بيخ کښې توئ کړه. ۱۳ بيا، هغه ټوله وازګه واخله کومه چې په کولمو پرته وی، د اينې ښهٔ حِصه او
دواړه ګردې سره د هغه وازګې چې ورباندې پرته وی او د يوې نذرانې په توګه يې په قربانګاه باندې ما ته وسوزوه. ۱۴ خو
د سخی غوښه، څرمن او د هغهٔ سوټې د خېمو نه بهر وسوزوه. دا د اِمامانو د ګناه معاف کېدلو دپاره يوه نذرانه ده. ۱۵ د

هغه ګډانو نه يو ګډ راونيسه او هارون او د هغهٔ زامنو ته ووايه چې خپل لاسونه د هغهٔ په سر باندې کيږدى. ١٦ هغه حلال
کړه او وينه يې واخله او د قربانګاه څلورو واړو طرفونو ته يې وشينده. ١٧ ګډ ټوټې ټوټې کړه، د هغهٔ کولمې او وروستو
پښې ووينځه او دا د ګډ سر او د نورو ټوټو سره کيږده. ١٨ ټول ګډ په قربانګاه باندې وسوزوه، دا مالِک خُدائ ته په اور
سوزيدونکې نذرانه ده. د دې خوشبوئى په هغهٔ ښهٔ لګى. ١٩ هغه بل ګډ هارون او د هغهٔ زامنو له راوله او هغوئ دې خپل
لاسونه د هغې په سر کيږدى. ٢٠ ګډ حلال کړه او څهٔ وينه يې واخله او دا د هارون او د هغهٔ د زامنو د ښى غوږُونو په نرمو
ځايونو پورې، د هغوئ د ښى لاسونو په غټو ګوتو پورې او د هغوئ د ښى پښو په غټو ګوتو پورې ولګوه. بيا هغه پاتې وينه د
قربانګاه څلورو واړو طرفونو ته وشينده. ٢١ څهٔ وينه واخله چې کومه په قربانګاه باندې پرته وى او څهٔ د غوړولو تيل
واخله او دا د هارون او د هغهٔ په جامو او د هغهٔ زامنو او د هغوئ په جامو باندې وشينده. نو هغه، د هغهٔ زامن او د هغوئ
جامې به ما ته وقف شى. ٢٢ د ګډ وازګه، لم، هغه وازګه چې په کولمو پرته وى، د اينې ښهٔ حِصه، دواړه ګردې سره د هغه
وازګې چې ورباندې وى او ښے پټُون دا ټول پرې کړه. ٢٣ د روټۍ هغه شکور چې کوم ما ته پيش کړے شوے دے، د هر
يو قِسمه روټۍ نه يوه يوه روټۍ راواخله. ٢٤ دا ټول د هارون او د هغهٔ د زامنو په لاسونو کښې کيږده او هغوئ ته ووايه چې
دا ټول د دې ښکاره کولو دپاره اوچت کړى چې دا مالِک خُدائ ته د خاص نذرانې په توګه وقف کوى. ٢٥ بيا دا د هغوئ
د لاسونو نه واخله او دا په قربانګاه باندې د سوزيدونکې نذرانې سره وسوزوه. د دې خوشبو هم په مالِک خُدائ باندې ښهٔ
لګى. ٢٦ تهٔ به د دويم ګډ پوښتۍ وخورې، خو تهٔ به وړومبے دا اوچتې کړې چې ښکاره کړې چې دا غوښه ما ته وقف
کيږى. ٢٧ کله چې اِمامان مقررولے شى هغه د ګډ پوښتۍ او پټُون کوم چې د مقررولو دپاره استعماليږى هغه به اوچت
کړے شى او د هارون او د هغهٔ د زامنو دپاره به بېل کړے شى. ٢٨ دا زما نهٔ بدليدونکے قانون دے چې کله بنى اِسرائيل د
سلامتۍ قربانۍ پيش کوى، د څناور پوښتۍ او پټُون به د اِمامانو وى. دا زما د خلقو د طرف نه مالِک خُدائ ته نذرانه ده.
٢٩ د هارون د اِمامت لِباس د هغهٔ د مرګ نه پس به د هغهٔ زامنو ته ملاويږى، څکه چې کله هغوئ مقررولے شى نو هغوئ
به دا اغوندى. ٣٠ د هارون کوم زوئ چې د هغهٔ په ځائ اِمام شى او چې هغه زما د حضور خيمې ته د خِدمت دپاره
ننوځى نو هغه به دا لِباس اووهٔ ورځې اغوندى. ٣١ د ګډ هغه غوښه واخله کومه چې د هارون او د هغهٔ د زامنو په مقررولو
کښې استعمال شوې وى او په يو پاک ځائ کښې يې اوايشوه. ٣٢ هارون او د هغهٔ زامن به هغه غوښه زما د حضور خيمې
په دروازه کښې د هغه روټۍ سره خورى کومه چې په شکور کښې پاتې وى. ٣٣ د مقرر کيدلو په وخت کښې چې د کفارې
د رسم ادا کولو دپاره څهٔ استعمال شوى وُو هغوئ به هغه خورى. صِرف اِمامان به دا خوراک خورى څکه چې دا خوراک
مقدس دے. ٣٤ کهٔ څهٔ غوښه يا څهٔ روټۍ تر سحره پورې پاتې شى، نو هغه به سوزولے شى، هغه به نهٔ شى خوړلے، څکه
چې مقدسه ده. ٣٥ د هارون او د هغهٔ د زامنو د مقرر کيدلو رسمونه دې اووهٔ ورځې کولے شى هم هغه شان چې څنګه ما
حُکم درکړے دے. ٣٦ هره ورځ خامخا يو سخے د نذرانې په توګه قربانى کوئ، نو چې د ګناه کفاره ادا کيږى. دا به
قربانګاه پاکه کړى. د مقدس کولو دپاره يې د زيتُونو په تيلو غوړه کړئ. ٣٧ هره ورځ تر اووهٔ ورځو پورې تهٔ کفاره ادا
کوه. نو قربانګاه به بيخى مقدسه شى او هر څوک يا هر څيز چې د هغې سره ولګى نو هغه به هم مقدس شى.

د هرې ورځې نذرانې

٣٨ تهٔ هميشه دپاره هره ورځ ما ته دوه ګډورى په قربانګاه پيش کوه چې د يو کال وى. ٣٩ يو ګډُورے د سحر په وخت
کښې د قربانۍ په توګه پيش کوه او بل په ماښام کښې. ٤٠ د وړومبى ګډُورى سره يو کلو د غنمو ښهٔ اوړهٔ پيش کړه چې د
زيتُونو يو ليټر سوچه تيل ورسره ګډ وى. او يو ليټر مے د نذرانې په توګه پيش کړه. ٤١ دويم ګډُورے په ماښام کښې
قربانى کړه او د سحر په شان هم هغه هومره اوړو سره، د زيتُونو تيلو او مے سره يې پيش کړه. دا مالِک خُدائ ته په اور

سوزېدونکې نذرانه ده او د دې خوشبو په هغهٔ ښهٔ لګی. ۴۲ په راتلونکی ټولو وختونو کښې، دا سوزېدونکې نذرانه زما د
حضور خېمې د دروازې په خولهٔ کښې به پېش کولے شی. چې هلته به تاسو د مالِک خُدائ سره ملاقات وکړئ او تا سره
به خبرې وکړی. ۴۳ هلته به بنی اِسرائيل زما سره ملاقات وکړی او زما د حضور جلال به هغه ځائ مقدس کړی. ۴۴ زهٔ
به خېمه او قربانګاه مقدس کړم او زهٔ به هارون او د هغهٔ زامن رابېل کړم چې د اِمامانو په توګه زما خِدمت وکړی. ۴۵
زهٔ به د بنی اِسرائيلو په مينځ کښې اوسېږم او زهٔ به د هغوئ خُدائ پاک يم. ۴۶ هغوئ ته به پته ولګی چې زهٔ مالِک خُدائ د
هغوئ خُدائ پاک يم چا چې هغوئ د مِصر د مُلک نه راوويستل چې زهٔ د هغوئ په مينځ کښې اوسېږم. زهٔ مالِک خُدائ د
هغوئ خُدائ پاک يم.

د خوشبويۍ قربانګاه

۳۰ ۱ د خوشبويۍ سوزولو دپاره، د کيکر د لرګی نه يوه قربانګاه جوړه کړه. ۲ دا به څلورګوټه وی، چې اتلس
اِنچې اوږده، اتلس اِنچې پلنه او يو ګز اوچته وی. د ښکرو په شان څلور ګوټونه ورله جوړ کړه چې ورسره يو ځائ شی.
۳ د هغې په چت، څلورو واړو طرفونو او د هغې د ښکرونو په شان څيزونو باندې د سوچه سرو زرو پترې وخېژوه او
ګېرچاپېره ترې نه د سرو زرو غاړه شان تاو کړه. ۴ د وړلو دپاره دوه د سرو زرو ګول کړی ورله جوړې کړه او لاندې يې
دواړو طرفونو ته د غاړې سره وتړه چې هغه بازوګان ونيسی چې د کومو په ذريعه دا وړلے شی. ۵ بازوګان د کيکر د
لرګی نه جوړ کړه او په دې باندې د سرو زرو پترې وخېژوه. ۶ دا قربانګاه د هغې پردې نه بهر کېږده کومه چې د لوظ
صندوق مخې ته ځوړنده ده. دا هغه ځائ دے چې چرته به زهٔ تا سره ملاقات کوم. ۷ هر سحر وختی چې هارون کله د
ډيوو تيارولو له راځی، هغه به په دې باندې خوشبويۍ سوزوی. ۸ چې کله هغه په ماښام کښې ډيوې بلوی نو هم دغه شان
به کوی. دا د خوشبويۍ نذرانه به په راتلونکی ټولو وختونو کښې جاری ساتلے شی. ۹ په دې قربانګاه باندې حرامه
خوشبوئی مهٔ پېش کوئ او د يو ځناور نذرانه، يا د غلې نذرانه مهٔ پېش کوئ او يا د څښلو څهٔ نذرانه هم په دې مهٔ توَيوئ.
۱۰ په کال کښې يو ځل به هارون د قربانګاه د کفارې رسم ادا کوی، چې کله د ګناه دپاره د قربان شوی ځناور وينه د
قربانګاه د ښکرو په شان څيزونو باندې توَيولے شی نو دا پاکيږی. په راتلونکی ټولو وختونو کښې به دا د کفارې رسم هر
کال ادا کيږی. دا قربانګاه به پوره مقدسه وی، ځکه چې دا ما مالِک خُدائ ته وقف ده.“

د مالِک خُدائ د حضور خېمې دپاره د کفارې محصُول

۱۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۱۲ ”کله چې تهٔ د بنی اِسرائيلو مردمشماری کوې، نو هر يو سړے به ما له د خپل
ژوند قيمت راکوی، چې کله مردمشماری کيږی، نو هيڅ بلا به ورباندې نهٔ راځی. ۱۳ هر يو کس چې په دې مردمشماریٰ
کښې شامليږی نو هغه به خامخا د منلے شوی معيار په مطابق هغه مقرر شوے قيمت ورکوی. هر يو کس به دا مالِک
خُدائ ته د نذرانې په توګه ورکوی. ۱۴ هر يو کس به په دې مردمشماریٰ کښې شميرلے شی، د هر يو کس عُمر چې شل
کاله يا د شلو کالو نه زيات وی، نو هغه به دا قيمت ورکوی. ۱۵ چې کله هغوئ مالِک خُدائ ته د خپل ژوند قيمت ادا
کوی نو مالدار او غريب به يو برابر ورکوی. ۱۶ د بنی اِسرائيلو نه د کفارې دا پيسې راټولوه او زما د حضور په خېمه يې
خرچ کوه. دا محصُول به د هغوئ د ژوند قيمت وی او زهٔ، مالِک خُدائ به هغوئ ياد ساتم او د هغوئ حِفاظت به کوم.“

د زېړو ښانک

۱۷ او مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائیل، ۱۸ ”د وینځلو دپاره د زېړو یو ښانک جوړ کړه چې ښخ یې هم د زېړو وی. دا د
خېمې او د قربانګاه په مینځ کښې کېږده او په هغې کښې اوبۀ واچوه. ۱۹ هارون او د هغۀ زامن به په دې اوبو خپل
لاسونه او پښې وینځی ۲۰ د هغې نه مخکښې چې هغوئ خېمې ته ننوځی یا چې قربانګاه ته د خوراک نذرانه پېش کولو
دپاره نزدې کېږی. نو هغوئ به نۀ مرۀ کېږی. ۲۱ هغوئ دې خامخا خپل لاسونه او پښې وینځی، چې مرۀ نۀ شی. دا یو
قانون دے چې هغوئ او د هغوئ اولاد به همېشه دپاره په دې عمل کوی.“

د غوړولو تېل

۲۲ بیا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائیل، ۲۳ ”دا ښې مصالحې واخله، شپږ کلو اوبۀ شوې خوشبوداره مُر، درې کلو
خوشبوداره دارچینی، درې کلو خوشبودار لرګے، ۲۴ او شپږ کلو د سناد د پاڼو مصالحه، دا ټول به د منلے شوی معیار
په مطابق تَللے شوی وی. څلور لیټره د زیتُونو تېل هم ورسره مِلاو کړه، ۲۵ او د غوړولو مقدس تېل ترې نه جوړ کړه،
داسې یې مِلاو کړه لکه چې د عطرو والا دا کار کړے وی. ۲۶ په دې باندې دا څیزونه غوړ کړه، زما د حضور خېمه، د
لوظ صندوق، ۲۷ مېز او د هغې ټول سامان، ډیوټ او د هغې سامان، د خوشبویۍ سوزولو قربانګاه، ۲۸ د سوزېدونکې
نذرانې قربانګاه، ورسره د هغې ټول سامان، او د وینځلو ښانک او د دې ښخ هم په تېلو غوړ کړه. ۲۹ په دې طریقه دا
څیزونه وقف کړه او دا به بېخی مقدس شی او هر څوک یا هر څیز چې د دې سره ولګی نو هغه به هم مقدس شی. ۳۰ بیا د
هارون او د هغۀ د زامنو سرونه په تېلو غوړ کړه او زما په خِدمت کښې یې د اِمامانو په توګه مقرر کړه. ۳۱ بنی اِسرائیلو ته
ووایه چې دا مقدس تېل به په راتلونکی ټولو وختونو کښې زما په خِدمت کښې استعمالېږی. ۳۲ دا به د یو عام سړی په بدن
باندې نۀ شی توېَولے او تاسو به د دې په شان خوشبویۍ نۀ جوړَوئ. دا مقدس دی او تاسو به خامخا دا مقدس ګڼئ. ۳۳
کۀ هر څوک د دې په شان خوشبوئی جوړه کړی یا یې څوک د یو اِمام نه بغېر په بل چا پورې ولګوی نو هغه به نور زما د
خلقو نه نۀ شی ګڼلے.“

خوشبوئی

۳۴ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائیل، ”د دې خوشبودارو مصالحو یوه یوه برابره حِصه واخله، مُر، صدف، کنډ او سوچه
لوبان. ۳۵ د دې نه عطر جوړ کړه، دا داسې مِلاو کړه لکه چې یو د عطرو والا دا کار کړے وی. مالګه په کښې مِلاو کړه
چې سوچه او مقدس وی. ۳۶ او د دې څۀ حِصه مېده مېده کړه، دا زما د حضور خېمې ته یوسه او دا د لوظ صندوق
مخې ته کېږده، هلته به زۀ تا سره ملاقات وکړم. دا پوره مقدس وګڼئ. ۳۷ د خپلو ځانونو دپاره داسې خوشبوئی مۀ
جوړَوئ چې دا څیزونه په کښې په دې طریقه استعمال شوی وی. دا یو مقدس څیز او دا مالِک خُدائ ته وقف وګڼئ. ۳۸
کۀ څوک داسې یو څیز هم جوړ کړی او د عطرو په توګه یې استعمال کړی نو هغه به نور زما د خلقو نه نۀ شی ګڼلے.“

د مالِک خُدائ د حضور د خېمې جوړولو هُنرمند کسان

۳۱ ۱ بیا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائیل، ۲ ”ګوره، ما د یهوداه قبیلې، بضلیایل غوره کړے دے، چې د اوری

زوئ او د حُور نمسے دے، ۳ او ما هغه د خپل روح نه ډک کړے دے. ما هغهٔ له پوهه، هُنر او د هر قِسم هُنر په کار
کښې قابليت ورکړے دے، ۴ د سرو زرو، سپينو زرو او د زېړو ښائسته کار کولو، ۵ قيمتى کانى پرې کولو او
تيارولو، د لرګى کار کولو، او د هر قِسم د هُنر کار دپاره. ۶ او ګوره، ما اهلياب هم خوښ کړے دے چې د اخيسمک
زوئ دے او د دان د قبيلې نه دے، چې هغوئ يو ځائ کار وکړى. ما نورو ټولو هُنرمندو له هم لوئ قابليت ورکړے دے،
چې هغوئ هغه څهٔ جوړ کړى چې ما حُکم ورکړے دے، ۷ يعنې زما د حضور خېمه، د لوظ صندوق او د کفارې تخت
چې وربانديې پروت دے، د خېمې نور ټول سامان، ۸ مېز او د هغې سامان، د سوچه سرو زرو ډيوټ او د هغې ټول
سامان، د خوشبويۍ د سوزولو قربانګاه، ۹ د سوزېدونکې نذرانې قربانګاه او د هغې ټول سامان، د وينځلو ښانک او د
هغې بېخ، ۱۰ د هارون او د هغهٔ د زامنو دپاره د اِمامانو ښائسته لِباس چې کله هغوئ د اِمامانو په توګه خِدمت کوى نو دا
دې استعمالوى، ۱۱ د غوړولو تېل او د مقدس ځائ دپاره خوشبويى. دا څيزونه دې هم هغه شان جوړ کړى چې څنګه ما
تا ته حُکم کړے دے.“

سبت، د آرام کولو ورځ

۱۲ بيا مالِک خُدائ موسىٰ له حُکم ورکړو ۱۳ چې، ”بنى اِسرائيلو ته ووايه، تاسو د سبت، يعنې د آرام کولو ورځ منئ، دا
به په راتلونکى ټولو وختونو کښې زما او ستاسو په مينځ کښې يوه نښه وى، چې تاسو ته پته ولګى چې ما مالِک خُدائ تاسو
خپل خلق جوړ کړئ. ۱۴ تاسو خامخا د سبت ورځ منئ، ځکه چې دا ستاسو دپاره مقدسه ده. چې څوک هم دا نهٔ منى او
په هغه ورځ کار کوى، نو هغه دې ووژلے شى. او څوک چې په هغه ورځ باندې کار کوى نو هغه به د بنى اِسرائيلو نه نهٔ شى
ګڼلے. ۱۵ ستاسو سره د خپل کار کولو دپاره شپږ ورځې شته، خو اوومه ورځ د سبت يعنې د آرام ورځ ده، هغه ما مالِک
خُدائ ته وقف شوې ده. هر څوک چې څهٔ قِسم کار هم په هغه ورځ وکړى نو هغه دې ووژلے شى. ۱۶ بنى اِسرائيل دې دا
ورځ د لوظ د يوې نښې په توګه همېشه دپاره منى. ۱۷ دا به همېشه دپاره زما او د بنى اِسرائيلو په مينځ کښې يوه نښه وى،
ځکه چې ما مالِک خُدائ په شپږ ورځو کښې آسمان او زمکه جوړ کړل او په اوومه ورځ ما کار بس کړو او څهٔ مې ونهٔ
کړل.“ ۱۸ چې کله خُدائ پاک د سينا په غرهٔ باندې د موسىٰ سره خبرې خلاصې کړې، نو هغهٔ له يې هغه د کانى دوه تختې
ورکړې چې په کومو باندې خُدائ پاک په خپله حُکمونه ليکلى وُو.

د سرو زرو سخے

۳۲ ۱ چې کله خلقو وليدل چې موسىٰ د غرهٔ نه راکوز نهٔ شو او ډېر وخت يې هلته تېر کړو، نو هغوئ په هارون راغونډ
شول او هغهٔ ته يې ووئيل، ”مونږ نهٔ پوهېږو چې په دې سړى، موسىٰ څهٔ وشول، چې مونږ يې د مِصر نه راوويستلو، مونږ له
معبودان جوړ کړه چې مونږ ته لارښودنه کوى.“ ۲ هارون هغوئ ته ووئيل، ”د خپلو ښځو، زامنو او د خپلو لوڼو نه د سرو
زرو والۍ راوباسئ او ما له يې راوړئ.“ ۳ نو ټولو خلقو خپلې د سرو زرو والۍ راوويستلې او هارون له يې راوړې. ۴
هغهٔ د هغوئ والۍ واخستلې، ويلې يې کړې او د سخى په شکل يې يو بُت ترې نه جوړ کړو. هغوئ ووئيل، ”اے بنى اِسرائيلو،
دا زمونږ خُدائ دے چې مونږ يې د مِصر د مُلک نه راوويستلو.“ ۵ بيا هارون د سرو زرو سخى په مخکښې يوه قربانګاه
جوړه کړه او اِعلان يې وکړو، ”سبا به د مالِک خُدائ دپاره اختر وى.“ ۶ بل سحر وختى هغوئ څهٔ ځناور راوستل چې د
سوزېدونکې نذرانې په توګه يې قربان کړى او چې نور د خوړلو د سلامتۍ نذرانې په توګه پېش کړى. هغه خلق د خوړلو او
څښلو دپاره کښېناستل او بيا هغوئ پاڅېدل، د مستۍ او عياشۍ سره ګډېدل. ۷ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل،

”سمدستی واپس لاندې کوز شه، ځکه چې ستا هغه خلق د ګناه په وجه خراب شوی دی، چې تا د مِصر نه راویستلی دی.
۸ چې په کومه لاره ما هغوئ له د عمل کولو حُکم ورکړے وو هغوئ زر د هغې نه بې‌لارې شوی دی، هغوئ د ویلې شوی
سرو زرو نه سخے جوړ کړے دے، د هغهٔ عبادت یې کړے دے او قربانۍ یې ورته پېش کړې دی. هغوئ وائی چې هغه یې
خُدائ دے چا چې د مِصر د مُلک نه راویستلی دی. ۹ ما ته پته ده چې هغوئ څومره ضدی خلق دی. ۱۰ اوس، تهٔ ما
مهٔ منعې کوه. زهٔ هغوئ ته په قهر یم او هغوئ تباه کوم. بیا به زهٔ تا او ستا د اولاد نه یو لوئ قوم جوړ کړم.“ ۱۱ خو موسیٰ
مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته سوال کولو او ورته یې وفرمائیل، ”مالِکه خُدایه، تهٔ ولې خپلو خلقو ته دومره په قهر یې، چې
هغوئ دې د خپل لوئ طاقت او خپل لوئ قُدرت سره د مِصر د مُلک نه راوویستل؟ ۱۲ مِصریانو ته دې د پېغور کولو
موقع مِلاو شی څهٔ چې ووائی چې تا خپل خلق د مِصر نه د دې دپاره راوویستل چې په غرونو کښې یې ووژنې او هغوئ
بېخی تباه کړې؟ خپل قهر بس کړه، خپله فېصله بدله کړه او په خپلو خلقو دا تباهی مهٔ راوله. ۱۳ خپل خِدمت کوونکی
اِبراهیم، اِسحاق او یعقوب رایاد کړه، تا چې د هغوئ سره کوم پوخ لوظ کړے دے هغه رایاد کړه چې هغوئ له به دومره ډېر
اولاد ورکړې چې په آسمان کښې څومره ستوری دی او چې د هغوئ اولاد له به هغه ټول مُلک ورکوې چې تا یې وعده کړې
ده چې هغه به همېشه دپاره د هغوئ وی.“ ۱۴ نو مالِک خُدائ خپله فېصله بدله کړه او په خپلو خلقو یې هغه تباهی رانهٔ
وستله د کومې په حقله وی چې هغهٔ فرمائیلی وُو. ۱۵ موسیٰ واپس د غرهٔ نه راکوز شو، د ځان سره یې هغه د کاڼو دواړه
تختې راوړې چې په دواړو مخونو یې حُکمونه لیکلے شوی وُو. ۱۶ خُدائ پاک په خپله هغه تختې تیارې کړې وې او
حُکمونه یې ورباندې لیکلی وُو. ۱۷ چې خلقو چغې وهلې نو یشوَع د خلقو شور واورېدو او موسیٰ ته یې وفرمائیل، ”په
خېمو کښې د جګړې شور دے.“ ۱۸ موسیٰ وفرمائیل، ”دا نهٔ د فتحې او نهٔ د شکست آواز معلومېږی، زهٔ چې څهٔ اورم دا د
هغوئ د سندرو آواز دے.“ ۱۹ چې کله موسیٰ خېمو ته ښهٔ رانزدې شو او هغه سخے او د خلقو ګډېدل یې ولیدل، نو
سخت په قهر شو. هغهٔ چې کومې تختې روانې کړې وې هغه یې هلته د غرهٔ په لمن کښې وغورزولې او ماتې یې کړې. ۲۰
هغوئ چې کوم سخے جوړ کړے وو هغه یې راواخستلو، په اور یې ویلې کړو او د اوړو په شان یې مېده مېده کړو او په
اوبو کښې یې واچولو. بیا هغهٔ دا په بنی اِسرائیلو باندې وڅښلو. ۲۱ هغهٔ هارون ته وفرمائیل، ”دې خلقو درباندې څهٔ کړی
دی، چې په دومره سخته ګناه دې آخته کړی دی؟“ ۲۲ هارون ورته وفرمائیل، ”زما نېکه، ما ته مهٔ په قهر کېږه، تا ته پته ده
چې دا خلق څومره بدکاره دی. ۲۳ هغوئ ما ته ووئیل چې مونږ ته پته نشته چې په دې سړی، موسیٰ باندې څهٔ شوی دی،
چې مونږ یې د مِصر مُلک نه راوویستلو، راځئ، چې معبودان جوړ کړُو چې مونږ ته لاربښودنه کوی. ۲۴ ما هغوئ ته ووئیل
چې ما له خپل د سرو زرو کالی راوړئ او چې د چا سره وُو نو هغه یې راوویستل او ما له یې راکړل. ما هغه کالی په اور
کښې واچول او دا سخے ترې نه پخپله جوړ شو.“ ۲۵ موسیٰ ولیدل چې هارون هغه خلق خپلې خوښې ته پرېښی وُو او د
قابو نه یې وتلی وُو او د خپلو دشمنانو په مخکښې یې خپل ځانونه شرمولی وُو. ۲۶ موسیٰ د خېمو ځائ د دروازې په خولهٔ
کښې ودرېدلو او آواز یې وکړو، ”هر څوک چې د مالِک خُدائ سره وی، ما له دې راشی.“ نو ټول لېویان هغهٔ ته راغونډ
شول، ۲۷ نو هغهٔ ورته وفرمائیل، ”مالِک خُدائ، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک تاسو هر یو کس ته دا حُکم کوی چې خپله تُوره
راوباسئ او د خېمو د یو سر نه تر بل سره پورې ځئ او هر یو کس دې خپل ورونړه، خپل دوستان او خپل ګاونډیان ووژنئ.“
۲۸ لېویانو د موسیٰ خبره ومنله او تقریباً درې زره کسان یې په هغه ورځ ووژل. ۲۹ موسیٰ لېویانو ته ووئیل، ”نن تاسو
خپل ځانونه د مالِک خُدائ په خِدمت کښې د اِمامانو په توګه وقف کړی دی، چې تاسو خپل زامن او ورونړه ووژل، نو مالِک
خُدائ تاسو له خپل برکت درکړے دے.“ ۳۰ په ورپسې ورځ موسیٰ خلقو ته وفرمائیل، ”تاسو یوه لویه ګناه کړې ده. خو
زهٔ به یو ځل بیا مالِک خُدائ له غرهٔ ته وخېژم، کېدے شی چې زهٔ ستاسو د ګناه کفاره ادا کړم.“ ۳۱ نو موسیٰ واپس
مالِک خُدائ ته ورَغلو او وې فرمائیل، ”افسوس، دې خلقو یوه لویه ګناه کړې ده. هغوئ د سرو زرو نه خُدائ جوړ کړے
دے او د هغهٔ عبادت یې کړے دے. ۳۲ اوس زهٔ تا ته سوال کوم چې د هغوئ ګناه معاف کړه، خو کهٔ تا داسې ونهٔ کړل،

نو بیا تهٔ زما نوم د هغه کِتاب نه وران کړه چې په هغې کښې دې د خپلو خلقو نومونه لیکلی دی.“ ۳۳ مالِک خُدائ موسیٰ
ته وفرمائیل، ”زهٔ به د خپل کِتاب نه د هغوئ نومونه وران کړم چا چې زما خِلاف گناه کړې ده. ۳۴ اوس لاړ شه، خلق هغه
ځائ ته بوځه کوم چې ما درته ښودلے دے. او گوره، زما فرښته به ستا لارښودنه کوی، خو هغه وخت راروان دے چې زهٔ
به دې خلقو له د هغوئ د گناه سزا ورکړم.“ ۳۵ نو مالِک خُدائ په هغه خلقو یو وبا راولیږله، ځکه چې د هغوئ په وجه
هارون د سرو زرو سخے جوړ کړے وو.

د مالِک خُدائ د سینا غرهٔ نه د تلو حُکم ورکول

۳۳ ۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”تهٔ او دا خلق چې تا د مِصر د مُلک نه راوویستل، د دې ځائ نه لاړ شئ او
هغه زمکې ته لاړ شئ د کومې چې ما اِبراهیم، اِسحاق او یعقوب او د هغوئ اولاد له د ورکولو لوظ کړے دے. ۲ زهٔ به
ستاسو نه مخکښې یوه فرښته ولیږم او زهٔ به کنعانیان، اموریان، حِتیان، فرزیان، حِویان او یبوسیان وشړم. ۳ تاسو هغه
زرخېزې زمکې له ورروان شئ. خو زهٔ به په خپله تاسو سره نهٔ ځم، ځکه چې تاسو ضدی خلق یئ او کېدے شی چې زهٔ
تاسو په لاره کښې تباه کړم.“ ۴ چې کله خلقو دا واورېدل، نو هغوئ په ژړا شروع وکړه او هغوئ نور کالی اچول بند
کړل. ۵ ځکه چې مالِک خُدائ موسیٰ ته فرمائیلی وُو چې هغوئ ته ووایه چې، ”تاسو ضدی خلق یئ. کهٔ زهٔ د لږ وخت
دپاره هم ستاسو سره تلے وے، نو ما به تاسو تباه کړی وئ. اوس خپل کالی لرې کړئ، نو زهٔ به فېصله وکړم چې ستاسو
سره څهٔ چل وکړم.“ ۶ چې کله اِسرائیلیان د سینا غرهٔ نه لاړل، نو هغوئ نور کالی اچول بس کړل.

د مالِک خُدائ د حضور خېمه

۷ چې کله به هم بنی اِسرائیلو خېمې ودرولې، نو موسیٰ به مقدسه خېمه وړله او د خېمو د ځائ نه لرِه لرې به یې ودروله.
او هغې ته به یې ”د مالِک خُدائ د حضور خېمه“ نوم اخستلو او چې چا به هم د مالِک خُدائ رضا معلومول غوښتل نو هغه
به ورتللو. ۸ چې کله به هم موسیٰ هلته تللو، نو خلق به پاڅېدل او د خپلو خېمو په خولهٔ کښې ودرېدل او موسیٰ ته به یې
تر هغې پورې کتل چې ورننه به وتلو. ۹ څنگه چې به موسیٰ دننه تلو نو د وریځې ستن به لاندې راتله او د خېمې د دروازې
په خولهٔ کښې به ودرېدله او مالِک خُدائ به د وریځې نه د موسیٰ سره خبرې کولې. ۱۰ چې څنگه به خلقو د خېمې د
دروازې په خولهٔ کښې د وریځې ستن ولیدله، نو هر یو کس به پاڅېدلو او د خپلې خپلې خېمې د دروازې په خولهٔ کښې به یې
سجده کوله. ۱۱ مالِک خُدائ به د موسیٰ سره مخامخ خبرې کولې، لکه چې یو کس یې د خپل ملگری سره کوی. بیا به
موسیٰ خېمو ته واپس راتلو. خو هغه زلمے، د نون زوئ، یشوَع چې د هغهٔ مددگار وو، هغه به په خېمه کښې ایسارېدلو.

د حضرت موسیٰ د مالِک خُدائ سره خبرې کول

۱۲ موسیٰ مالِک خُدائ ته وفرمائیل، ”گوره، تا ما ته فرمائیلی دی چې دا خلق به هغه زمکې ته بوځم، خو تا ما ته دا ونهٔ
فرمائیل چې زما سره به تهٔ څوک لېږې. تا ما ته فرمائیلی دی چې تا زهٔ ښهٔ پېژنم او ستا نه رضا یم. ۱۳ اوس زهٔ تا ته
سوال کوم، تهٔ ما ته خپلې ارادې وښایه چې زهٔ ستا خِدمت وکړم او تا رضا کړم. دا هم یاد ساته چې تا دا قوم خپل خلق
گڼلی دی.“ ۱۴ مالِک خُدائ وفرمائیل، ”زهٔ به په خپله تا سره ځم او زهٔ به تا له آرام درکړم.“ ۱۵ موسیٰ ورته وفرمائیل،
”کهٔ تهٔ مونږ سره نهٔ ځې، نو مونږ د دې ځائ نه مهٔ بوځه. ۱۶ چې تهٔ مونږ سره نهٔ ځې نو چا ته به څنگه پته ولگی چې تهٔ د

خپلو خلقو او زما نه رضا یې؟ تهٔ چې مونږ سره یې، نو چې د زمکې په مخ څومره خلق دی د هغوئ نه به مونږ بل شان
شُو.“ ۱۷ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”زهٔ به هم هغه شان وکړم لکه چې تا څنګه وئیلی دی، ځکه چې تا زهٔ ښهٔ پېژنم
او زهٔ ستا نه رضا یم.“ ۱۸ بیا موسیٰ وفرمائیل، ”ما له اجازت راکړه چې زهٔ ستا د حضور جلال ووینم.“ ۱۹ مالِک
خُدائ وفرمائیل، ”زما شان او شوکت به ستا په مخکښې تېر شی او ستا په مخکښې به زهٔ خپل مقدس نوم واخلم کوم چې
مالِک خُدائ دے. زهٔ مالِک خُدائ یم او څوک چې زهٔ غوره کړم زهٔ هغوئ ته خپل رحم او ترس ښایم. ۲۰ تهٔ به زما دیدار
ونهٔ کړې، ځکه چې دا نهٔ شی کېدے چې څوک ما وګوری او ژوندی پاتې شی، ۲۱ خو ګوره، زما سره نزدې یو ځائ دے،
تهٔ هلته په یو ګټ باندې ودرېدے شې. ۲۲ کله چې زما د حضور جلال هلته تېرېږی، نو زهٔ به تا د ګټ په یو غښ چاود
کښې واچوم او زهٔ به تا په خپل لاس سره تر هغې پورې پټ کړم چې تېر شم. ۲۳ بیا به زهٔ خپل لاس لرې کړم او تهٔ به زما
شا ووینې خو زما مخ به نهٔ لیدلے کېږی.“

د کاڼو نوې تختې

۳۴ ۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”د اولنو په شان دوه د کاڼی تختې جوړې کړه او زهٔ به په هغې باندې هم هغه
حُکمونه لیکم کوم چې په اولنو تختو باندې وُو، کومې چې تا ماتې کړې وې. ۲ سبا سحر تیار شه او د سینا غرهٔ ته
راوخېژه او د غرهٔ په سر ما ته حاضر شه. ۳ هیڅ څوک به تا سره نهٔ راخېژی، په ټول غرهٔ باندې چې یو کس هم ونهٔ
لیدلے شی، او نهٔ چې د غرهٔ په لمن کښې ګډې یا څاروی وڅرېږی.“ ۴ نو موسیٰ د اولنو په شان دوه د کاڼو نورې تختې
جوړې کړې او سحر وختی هغهٔ دا د سینا غرهٔ ته د ځان سره وخېژولې، لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۵
او مالِک خُدائ په وریځ کښې راکوز شو او د هغهٔ سره هلته ودرېدلو او خپل مقدس نوم ”مالِک خُدائ“ یې واخستلو. ۶
مالِک خُدائ د هغهٔ په مخکښې تېر شو او دا آواز یې وکړو، ”زهٔ، مالِک خُدائ، هغه خُدائ پاک یم چې د رحم او ترس نه ډک
یم، په آسانئ سره نهٔ غصه کېږم او ډېره مینه او وفاداری ښایم. ۷ زهٔ د خپلو خلقو د زرګونو نسلونو سره نهٔ بدلېدونکې
مینه کوم او زهٔ بدی، بغاوت او ګناه هم معاف کوم. خو زهٔ مجرم نهٔ معاف کوم خو کهٔ څوک جرم وکړی نو زهٔ به د هغوئ
بچو، نمسو درېم او څلورم نسل له هم سزا ورکوم.“ ۸ موسیٰ سمدستی خپل سر زمکې ته ټیټ کړو او سجده یې وکړه.
۹ هغهٔ وفرمائیل، ”اے مالِکه خُدایه، کهٔ تهٔ په رښتیا زما نه رضا یې زهٔ تا ته سوال کوم چې تهٔ مونږ سره لاړ شه. زمونږ دا
خلق ضدیان دی،خو زمونږ بدی او ګناه معاف کړه او مونږ د خپلو خلقو په توګه قبول کړه.“

د لوظ نوی کېدل

۱۰ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”اوس زهٔ د بنی اِسرائیلو د خلقو سره یو لوظ کوم. زهٔ به د دوئ په مخکښې داسې
عجیبه عجیبه کارونه وکړم چې په ټوله دُنیا کښې به په یو ځائ کښې او په یو قوم کښې کله هم نهٔ وی شوی. ټول خلق به
وګوری چې زهٔ، مالِک خُدائ څهٔ عجیبه کارونه کولے شم،ځکه چې زهٔ ستاسو دپاره لوئ لوئ کارونه کوونکے یم. ۱۱ نن
چې زهٔ تاسو له کوم قانون درکوم هغه ومنئ. چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو زهٔ به اموریان، کنعانیان، حِویان، فرزیان،
حِتیان او یبوسیان ستاسو د مخې نه لرې کړم. ۱۲ پام کوئ چې د هغه زمکې د خلقو سره لوظ ونهٔ کړئ چې تاسو ور
روان یئ، ځکه چې دا به ستاسو دپاره یو دام جوړ شی. ۱۳ د هغوئ د قربانئ ځایونه وران کړئ، د هغوئ مقدسې ستنې
تباه کړئ او هغوئ له د اشیرې د بُت نښې راوغورزوئ. ۱۴ د بل خُدائ عبادت مهٔ کوئ، ځکه چې د مالِک خُدائ نوم
غیرتی دے، هغه غیرتی خُدائ پاک دے. ۱۵ د هغه زمکې د خلقو سره چې لوظ ونهٔ کړئ، ځکه چې کله هغوئ د خپلو

معبودانو عبادت کوی او هغوئ ته قربانئ پېش کوی، نو تاسو له به هم دعوت درکړی چې د هغوئ سره شریک شئ، او
تاسو به په آزمېښت کښې پرېوځئ او خوراک به اوخورئ کوم چې هغوئ خپلو معبودانو ته پېش کوی. ١٦ کېدے شی چې
د هغوئ لوڼه تاسو خپلو زامنو ته وادهٔ کړئ، نو د هغوئ په وجه به ستاسو زامن نافرمانه شی او د هغوئ به د معبودانو
عبادت شروع کړی. ١٧ د ویلې کړے شوو ځیزونو نه معبودان مهٔ جوړوئ او مهٔ یې عبادت کوئ. ١٨ تاسو د پتیرې روټئ
اختر کوئ. لکه څنګه چې ما حُکم درکړے دے، د ابیب په میاشت کښې اووهٔ ورځې پتیره روټئ خورئ، ځکه چې دا هغه
میاشت ده چې تاسو په کښې د مِصر نه راووتلئ. ١٩ هر یو مشر زوئ او هر وړومبے پېدا شوے نر څاروے زما دے، ٢٠
خو تاسو به د هر یو وړومبنی پېدا شوی خر په بدل کښې یو ګډُورے پېش کوئ. خو کهٔ تاسو دا واپس نهٔ اخلئ، نو څټ یې
مات کړئ. هر یو وړومبے پېدا شوے زوئ به په بیعه اخلئ. هیڅ څوک به زما په حضور کښې خالی لاسونه نهٔ حاضرېږی.
٢١ ستاسو سره شپږ ورځې شته چې په هغې کښې خپل کار کولے شئ، خو په اوومه ورځ کار مهٔ کوئ، د یوې او د لَو په
وخت هم تاسو په اوومه ورځ آرام کوئ. ٢٢ چې کله تاسو د غنمو وړومبنے فصل رېبل شروع کوئ نو د لَو کولو اختر
کوئ او په خزان کښې د فصل راټولولو اختر کوئ. ٢٣ په کال کښې درې ځل ستاسو ټول نران دې زما مالِک خُدائ، د
بنی اِسرائیلو خُدائ پاک عبادت له راځی. ٢٤ د هغې نه پس چې کله زهٔ قومونه ستاسو د مخې نه لرې کړم او ستاسو علاقه
زیاته کړم، نو د دې درېو اخترونو په دوران کښې به د هیچا دا طمع پېدا نهٔ شی چې ستاسو زمکه ونیسی. ٢٥ کله چې تاسو
ما ته یو څناور قربانی کوئ نو خمبیره شوې روټئ ورسره مهٔ پېش کوئ. کوم څناور چې د فسحې په اختر کښې حلال
شوی وی نو د هغې یوه برخه هم د بل سحر پورې مهٔ پرېږدئ. ٢٦ هر کال د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک کور ته د
خپلې زمکې نه رېبلے شوې وړومبۍ غله راوړئ. د چېلئ بچے د خپلې مور په پیو کښې مهٔ پخوئ.“ ٢٧ مالِک خُدائ
موسیٰ ته وفرمائیل، ”دا خبرې ولیکه، ځکه چې د دې حُکمونو په بنیاد باندې زهٔ ستا او د بنی اِسرائیلو سره یو لوظ کوم.“
٢٨ موسیٰ هلته د مالِک خُدائ سره څلوېښت ورځې او شپې ایسار شو، هغهٔ نهٔ څهٔ خوړل او نهٔ یې څهٔ څښل. هغهٔ په هغه
تختو باندې د لوظ خبرې یعنې لس حُکمونه ولیکل.

د حضرت موسیٰ د سینا غرهٔ نه راکوزېدل

٢٩ چې کله موسیٰ د لسو حُکمونو د دوو تختو سره د سینا غرهٔ نه راکوز شو، نو د هغهٔ مخ ځلېدلو ځکه چې هغهٔ د مالِک
خُدائ سره خبرې کړې وې، خو هغه ترې نه خبر نهٔ وو. ٣٠ هارون او ټولو خلقو موسیٰ ته وکتل او وې لیدل چې د هغهٔ
مخ ځلېدلو او هغوئ موسیٰ له نزدې ورتلو نه یرېدل. ٣١ خو موسیٰ هغوئ راوغوښتل، نو هارون او د قوم مشران هغهٔ له
راغلل او موسیٰ د هغوئ سره خبرې وکړې. ٣٢ د هغې نه پس، ټول بنی اِسرائیل د هغهٔ نه راټول شول او موسیٰ هغوئ له
هغه ټول حُکمونه ورکړل کوم چې مالِک خُدائ د سینا په غرهٔ باندې ورکړی وُو. ٣٣ چې کله موسیٰ د هغوئ سره خبرې
ختمې کړې، نو هغهٔ په پړده باندې خپل مخ پټ کړو. ٣٤ چې کله هم موسیٰ د مالِک خُدائ د حضور خېمې ته ننوتلو، نو
هغهٔ به پړده لرې کوله. او چې هغه به راووتلو، نو بنی اِسرائیلو ته به یې هغه هر څهٔ وفرمائیل چې هغهٔ له به یې د وئیلو حُکم
ورکړے شوے وو، ٣٥ او هغوئ به دا لیدل چې د موسیٰ مخ ځلېږی. نو هغهٔ به په خپل مخ واپس هغه پړده اچوله تر هغه
وخته پورې چې بل ځل به هغه د مالِک خُدائ سره خبرو کولو له تلو.

د سبت ورځ دپاره اصُول

٣٥ ١ بیا موسیٰ د بنی اِسرائیلو ټول قوم راغونډ کړو او هغوئ ته یې وفرمائیل، ”تاسو به د مالِک خُدائ په دې حُکمونو

باندې عمل کوئ. ۲ د خپل کار دپاره ستاسو سره شپږ ورځې شته، خو اوومه د سبت مقدسه ورځ يعنې د آرام ورځ ده، هغه ما مالِک خُدائ ته وقف شوې ده. هر څوک چې څۀ قِسم کار هم په هغه ورځ وکړى نو هغه دې ووژلے شى. ۳ د سبت په ورځ په خپلو کورونو کښې اور هم مۀ بلوئ.“

د مقدسې خېمې دپاره سامان راجمع کېدل

۴ موسىٰ د بنى اِسرائيلو ټول قوم ته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ د دې حُکم کړے دے چې، ۵ مالِک خُدائ ته يوه نذرانه پېش کړئ. د چا زړۀ چې غواړى نو داسې څيزونه په نذرانه کښې راوړلے شئ لکه سرۀ زر، سپين زر، يا زېړ، ۶ کتان، د آسمانى رنګ، کاسنى او د سور رنګ ورى، د چېلو د ورىَ نه جوړه شوې کپړه، ۷ سره رنګ شوې د ګډو څرمن، ښۀ څرمن، د کيکر لرګى، ۸ د ډيوو دپاره تېل، او د غوړولو تېلو دپاره د خوشبويۍ مصالحې، ۹ اونيکس کانى او نور قيمتى کانى چې د مشر اِمام په پېش بند او د هغۀ د سينې په جيب ولګولے شى.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې دپاره سامان

۱۰ ستاسو ټول کسبګر دې راشى او هغه هر څۀ دې جوړ کړى د کوم چې مالِک خُدائ حُکم درکړے دے، ۱۱ يعنې خېمه، د دې پرده او د دې پاسنۍ پرده، د دې کُنډې، چوکاټونه، د دې درشلې، ستنې او د دې پښې، ۱۲ د لوظ صندوق، د دې بازوګان، د دې د کفارې تخت او هغه پرده چې وربانديې پټيږى، ۱۳ مېز او د هغې ټول سامان، خُدائ پاک ته پېش کړے شوې روټۍ، ۱۴ د رڼا دپاره ډيوټ او د دې ټول سامان، ډيوې سره د تېلو، ۱۵ د خوشبويۍ سوزولو دپاره قربانګاه او د دې بازوګان، د غوړولو تېل، د خوشبويۍ مصالحه، خېمې ته د ننوتلو دروازې دپاره پرده، ۱۶ قربانګاه چې په کومه باندې نذرانې سوزولے شى، ورسره د دې د زېړو جالى، د دې بازوګان او د دې ټول سامان، د وينځلو دپاره ښانک او د دې ېښخ، ۱۷ د دربار دپاره پردې، د دې ستنې او پښې، دربار ته د ننوتلو دپاره پرده، ۱۸ د خېمې او د دربار د پردو دپاره موږى او رسى، ۱۹ او د اِمامانو ښائسته لِباس چې په مقدس ځائ کښې د خِدمت په وخت اغوستلے شى يعنې د هارون او د هغۀ د زامنو دپاره مقدس لِباس چې د اِمامانو په توګه خِدمت کوى.“

د خلقو نذرانې راوړل

۲۰ د بنى اِسرائيلو ټول قوم د موسىٰ د حضور نه لاړو، ۲۱ او چې د چا زړۀ هم غوښتل نو هغوئ مالِک خُدائ ته يوه نذرانه راوړه چې د مالِک خُدائ د حضور خېمه جوړه شى. هغوئ هغه هر څيز راوړو د کوم چې په عبادت کښې او د اِمامانو دپاره مقدس لِباس جوړولو کښې ضرورت وو. ۲۲ چې د چا زړۀ هم غوښتل، ټولو نرانو او ښځو ښائسته ستنې، والى، ګوتې، اميلونه او د هر قِسم د سرو زرو کالى راوړل او مالِک خُدائ ته يې وقف کړل. ۲۳ هر يو کس چې د هغۀ سره کتان وو، د آسمانى رنګ، کاسنى، يا د سور رنګ ورى، د چېلو د ورىَ نه جوړه کپړه، سره رنګ شوې د ګډو څرمن، يا ښۀ څرمن وه نو راېې وړل. ۲۴ د هر چا هم چې د سپينو زرو يا د زېړو د پېش کولو وس وو نو هغوئ د مالِک خُدائ دپاره خپلې نذرانې راوړې او چې د چا سره د کيکر لرګى وُو چې هغه د څۀ کار دپاره هم استعمالېدلے شو نو راېې وړل. ۲۵ ټولو کسبګرو ښځو د کتان تار او آسمانى رنګه، کاسنى او د ورىَ سور تار راوړلو چې هغوئ په خپله جوړ کړے وو. ۲۶ ټولو کسبګرو ښځو چې د هغوئ زړۀ غوښتل د چېلو د ورىَ نه جوړه کپړه يې هم راوړه. ۲۷ مشرانو اونيکس کانى او نور قيمتى کانى راوړل چې په پېش بند او د سينې په جيب يې ولګوى. ۲۸ او مصالحې او د ډيوو دپاره تېل، د غوړولو تېل او د

خوشبويۍ مصالحې يې هم راوړې. ٢٩ ټولو بنی اِسرائيلو، نرانو او ښځو چې د چا زړهٔ هم غوښتل مالِک خُدائ ته يې د هغه
کار دپاره خپلې نذرانې راوړې چې مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم ورکړے وو.

د حضرت موسیٰ ماهِر کسان مقررول

٣٠ موسیٰ بنی اِسرائيلو ته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ د يهوداه د قبيلې بضلی‌ايل غوره کړے دے، چې د اوری زوئ او د
حُور نمسے دے. ٣١ هغه خُدائ پاک د خپل روح نه ډک کړے دے او هغهٔ له يې پوهه، هُنر او د هر قِسم هُنر په کار کښې
قابليت ورکړے دے، ٣٢ د سرو زرو، سپينو زرو او زېړو شائسته کار کولو دپاره، ٣٣ د قيمتی کانړی پرې کولو او
تيارولو، د لرګی کار کولو، او د هر قِسم د هُنر کار دپاره. ٣٤ مالِک خُدائ هغهٔ له او د دان قبيلې، د اخيسمک زوئ اهلياب
له هم دا قابليت ورکړے دے چې خپل د هُنر کارونه نورو ته وښائی. ٣٥ هغهٔ هغوئ له په هر قِسم کار کښې مهارت
ورکړے دے چې هغوئ د زرګرانو، د ماهِرانو او د کتان، د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړی، او د نورې کپړې د
جوړونکی په توګه کار وکړی. هغوئ د هر قِسم کار مهارت لرونکی کاريګران او د نوۀ ځيزونو جوړولو اُستاذان دی.

٣٦

١ بضلی‌ايل، اهلياب او نورو ټولو ماهِرو کسانو له مالِک خُدائ مهارت او پوهه ورکړې ده چې هغوئ هغه هر څهٔ د
مالِک خُدائ د حُکم په مطابق جوړ کړی چې په مقدسه خېمه کښې يې ضرورت وی.“

د خلقو ډېرې زياتې نذرانې راوړل

٢ بيا موسیٰ بضلی‌ايل، اهلياب او نور ټول ماهِر کسان راوغوښتل چا له چې مالِک خُدائ قابليت ورکړے وو او چې د
هغوئ زړهٔ غوښتل چې کار وکړی او موسیٰ ورته وفرمائيل چې کار شروع کړئ. ٣ هغوئ د موسیٰ نه هغه ټولې نذرانې
اخستلې کومې چې بنی اِسرائيلو د مقدسې خېمې جوړولو دپاره راوړې وې. خو بنی اِسرائيلو به هر سحر خپلې نذرانې موسیٰ
له راوړلې. ٤ نو هغه ماهِر کسان د خپل کار نه لاړل. ٥ او موسیٰ ته يې ووئيل، ”مالِک خُدائ چې د کوم کار کولو حُکم
کړے دے خلق د هغه ضرورت نه زياتې نذرانې راوړی.“ ٦ نو موسیٰ اِعلان وکړو چې دا پېغام دې ټولو خېمو ته
ورسولے شی چې نور به هيڅ څوک د مقدسې خېمې دپاره هيڅ هم نهٔ راوړی، نو خلق د نورو نذرانو راوړلو نه منع کړے
شول. ٧ کوم سامان چې د مخکښې نه راوړلے شوے وو هغه د ټول کار ختمولو نه ډېر زيات وو.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې جوړېدل

٨ د ټولو نه تکړه کسانو د مالِک خُدائ د حضور خېمه جوړه کړه. هغوئ دا د مهينې لټې د لسو پردو نه جوړه کړه چې د
آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړی نه جوړې وې او په دې باندې په ګُلکاری کښې د وزرو والا مخلوق جوړ کړے
شوے وو. ٩ ټولې پردې په يو ناپ وې، هره يوه څوارلس ګزه اوږده او دوه ګزه پلنه وه. ١٠ هغوئ پينځهٔ پردې يو ځائ
وګنډلې او هغه نورې پينځهٔ يې هم يو ځائ وګنډلې. ١١ هغوئ په هره جوړه کښې د پردې په بهرنی غاړه د آسمانی رنګ د
کپړې کړی جوړې کړې. ١٢ هغوئ د وړومبۍ جوړې په وړومبۍ پرده پنځوس کَړی او پنځوس کَړی د دوېمې جوړې په
آخری پرده جوړې کړې چې دا کَړی يو بل ته مخامخ وې. ١٣ پنځوس د سرو زرو کُنډې يې جوړې کړې او هغه پردې يې د
يوې بلې سره مِلاو کړې نو داسې ټوله مقدسه خېمه يو ځائ شوه. ١٤ بيا هغوئ د چېلو د وړی نه جوړې شوې يوولس

پړدې واخستلې او د خېمې پټولو دپاره يې يوه پړده ترې نه جوړه کړه. ۱۵ هغوئ دا ټولې په يو ناپ جوړې کړې چې
پينځلس ګزه اوږدې او دوه ګزه پلنې وې. ۱۶ هغوئ پينځۀ پړدې يو ځائ وګنډلې او هغه نورې شپږ يې هم يو ځائ وګنډلې.
۱۷ د يوې جوړې د آخرى پړدې په غاړه يې پنځوس کړَئ جوړې کړې او د هغه بلې جوړې په غاړه يې هم پنځوس کړَئ
جوړې کړې. ۱۸ هغوئ د زېړو پنځوس کُنډې جوړې کړې او هغه يې په کړو کښې واچولې چې هغه دوه جوړې يې سره
مِلاو کړې نو داسې خېمه وتړلے شوه. ۱۹ هغوئ دوه نورې پړدې هم جوړې کړې، يوه پړده يې د ګډو د څرمنې نه چې
سور رنګ ورکړے شوے وو او بله يې د ښې څرمنې نه جوړه کړه، چې د پاس نه پرې خېمه پټه کړے شى. ۲۰ هغوئ د
خېمې د ودرولو دپاره د کيکر د لرګى چوکاټونه جوړ کړل. ۲۱ هر يو چوکاټ پينځلس فټه اوږد وو او اوويشت اِنچې پلن
وو، ۲۲ سره د دوه يو شان تختو، چې دا چوکاټونه په خپلو کښې ونښلوى. د ټولو چوکاټونو دا تختې وې. ۲۳ هغوئ د
خېمې جنوبى طرف دپاره شل چوکاټونه جوړ کړل ۲۴ او څلوېښت د سپينو زرو پښې چې ورلاندې شى، د هر يو چوکاټ
لاندې دوه دوه پښې چې هغه دوه وړاندينى حِصې يې نيولې وې. ۲۵ هغوئ د خېمې شمالى طرف دپاره هم شل چوکاټونه
جوړ کړل ۲۶ او څلوېښت د سپينو زرو پښې، چې د هر يو چوکاټ لاندې دوه دوه وې. ۲۷ د نمرپرېواتۀ په طرف خېمې
شا ته هغوئ شپږ چوکاټونه جوړ کړل ۲۸ او دوه چوکاټونه يې د خېمې د ګوټونو دپاره هم جوړ کړل. ۲۹ د ګوټونو دا
چوکاټونه په ببخ کښې مِلاو وُو او د لاندې نه واخله تر سر پورې خپلو کښې انښتى وُو. دا دوه چوکاټونه هم د ګوټونو د دوه
چوکاټونو په شان جوړ شوى وُو. ۳۰ نو اتۀ چوکاټونه او شپاړس د سپينو زرو پښې وې، چې د هر چوکاټ لاندې دوه دوه
وې. ۳۱ هغوئ د کيکر د لرګى نه پينځلس لاړى جوړ کړل، پينځۀ د خېمې د هغو چوکاټونو دپاره چې په يو طرف باندې وُو،
۳۲ پينځۀ د هغو چوکاټونو دپاره چې په بل طرف باندې وُو او پينځۀ د هغه چوکاټونو دپاره چې نمرخاتۀ په طرف شا ته په
آخر سر کښې وُو. ۳۳ تير د يو سر نه تر بل سره پورې پوره رسېدلے وو. ۳۴ هغوئ په چوکاټونو د سرو زرو پترى
خېژولې وُو او د سرو زرو کړَئ يې ورله جوړې کړې وې چې لاړى ونيسى، په لاړو باندې هم د سرو زرو پترى خېژولے
شوى وُو. ۳۵ هغوئ د کتان نه يوه پړده جوړه کړه چې د آسمانى، کاسنى او د سور رنګ وړئ نه تياره شوې وه او په دې
باندې يې په ګُلکارئ کښې د وزرو والا مخلوق جوړ کړے وو. ۳۶ هغوئ د کيکر د لرګى نه څلور ستنې جوړې کړې چې
پړده په کښې په کُنډو کښې راځوړنده شى، په دې ستنو باندې د سرو زرو پترى خېژولے شوى وُو. بيا هغوئ څلور د سپينو
زرو پښې ورله جوړې کړې چې ستنې ونيسى. ۳۷ هغوئ د خېمې د ننوتلو دروازې دپاره د کتان نه يوه پړده جوړه کړه چې
د آسمانى، کاسنى او د سور رنګ وړئ نه تياره شوې وه او چې په ګُلکارئ باندې ښائسته کړے شوې وه. ۳۸ د دې پړدې
دپاره هغوئ پينځۀ ستنې جوړې کړې چې کُنډې په کښې لګېدلې وې، د دې په سرونو او سيخونو د سرو زرو پترى خېژولے
شوى وُو او د دې ستنو دپاره يې پينځۀ د زېړو پښې جوړې کړې.

د لوظ صندوق جوړول

۳۷ ۱ بضلىاېل د کيکر د لرګى نه د لوظ صندوق جوړ کړو، چې پينځۀ څلوېښت اِنچې اوږد وو او اوويشت اِنچې پلن
او اوويشت اِنچې لوړ وو. ۲ بهر او دننه يې د سوچه سرو زرو پترى پرې وخېژول او ګېرچاپېره يې ترې نه د سرو زرو
غاړه شان تاو کړه. ۳ د وړلو دپاره هغۀ ورله د سرو زرو څلور کړَئ جوړې کړې او دا يې ورله په څلور پښو پورې
ولګولې، چې دوه کړَئ په يو خوا وې او دوه يې بل خوا وې. ۴ د وړلو دپاره يې ورله د کيکر د لرګى بازوګان جوړ کړل او
د سرو زرو پترى يې ورباندې وخېژول، ۵ او دا يې د لوظ د صندوق په کړو کښې دواړو طرفونو ته وردننه کړې. ۶ هغۀ
ورله د سوچه سرو زرو يو د کفارې تخت جوړ کړو، چې پينځۀ څلوېښت اِنچې اوږد وو او اوويشت اِنچې پلن وو. ۷ د

ټکېدلے شوو سرو زرو نه يې دوه د وزرو والا مخلوق جوړ کړل، ۸ يو يې په يو سر او بل يې په بل سر کښې پرې جوړ
کړو. هغهٔ دا داسې جوړ کړل چې دواړه د صندوق د کفارې د سر سره يو ځائ شول. ۹ د وزرو والا مخلوق د صندوق د
کفارې په تخت باندې يو بل ته مخامخ وُو او خورو وزرو يې د صندوق سر پټ کړے وو او مخونه يې لاندې وُو.

د مقدسې روټۍ دپاره مېز جوړول

۱۰ د کيکر د لرګى نه هغهٔ يو مېز جوړ کړو، چې شپږ دېرش اِنچې اوږد وو، اتلس اِنچې پلن او اوويشت اِنچې لوړ وو. ۱۱
په دې يې د سوچه سرو زرو پترى وخښول او ګېرچاپېره يې ورله د سرو زرو غاړه تاو کړه. ۱۲ ګېرچاپېره يې درې اِنچې
پلنه يوه ژۍ ورله جوړه کړه او د ژۍ نه ګېرچاپېره يې د سرو زرو غاړه تاو کړه. ۱۳ د وړلو دپاره يې ورله د سرو زرو
څلور ګول کَړۍ جوړې کړې او دا يې ورله په څلورو ګوټونو کښې ولګولې، چرته چې پښې وې. ۱۴ هغهٔ دا کَړۍ د ژۍ سره
نزدې ولګولې چې هغه بازوګان ونيسى چې د کومو په ذريعه دا مېز وړلے شو. ۱۵ دا بازوګان يې د کيکر د لرګى نه جوړ
کړل او په دې باندې يې د سرو زرو پترى وخښول. ۱۶ هغهٔ د مېز دپاره د سوچه سرو زرو نه دا لوښى جوړ کړل، جامونه،
کاسې، رکېبۍ او د څښلو نذرانو تويَولو دپاره منګى.

د ډيوټ جوړېدل

۱۷ د سوچه سرو زرو نه هغهٔ ډيوټ جوړ کړو. د دې بېخ او ډنډا يې د ټکېدلے شوو سرو زرو نه جوړه کړه، د دې د ښهٔ
ښکارېدلو ګلونه، سره د غوټيو او پاڼو، چې د دې سره يو ځائ شى. ۱۸ د دې د اړخونو نه شپږ څانګې وتلې وې، چې درې
په يو طرف وې او درې په بل طرف وې. ۱۹ د دې شپږ واړو څانګو درې درې د ښهٔ ښکارېدو ګلونه وُو دا سره د غوټيو او
پاڼو د بادام د ګلونو په شان جوړ وُو. ۲۰ د ډيوټ د ډنډې د ښهٔ ښکارېدو دپاره څلور ګلونه وُو، دا سره د غوټيو او پاڼو د
بادام د ګلونو په شان وُو. ۲۱ د څانګو د دې درېو جوړو د هرې يوې لاندې يوه غوټۍ وه. ۲۲ دا غوټۍ، څانګې او ډيوټ د
ټکېدلے شوو سوچه سرو زرو د يوې ټُکړې نه جوړ وُو. ۲۳ د ډيوټ دپاره هغهٔ اووهٔ ډيوې جوړې کړې او هغهٔ ورله د
سوچه سرو زرو نه ايره پاکوونکې چمتې او مجمعې جوړې کړې. ۲۴ هغهٔ پينځهٔ دېرش کلو سوچه سرهٔ زر په ډيوټ او د
دې ټول سامان جوړولو کښې استعمال کړل.

د خوشبويۍ قربانګاه جوړېدل

۲۵ د خوشبويۍ سوزولو دپاره هغهٔ د کيکر د لرګى نه يوه قربانګاه جوړه کړه. دا څلورګوټيه وه، اتلس اِنچې اوږده، اتلس
اِنچې پلنه او يو ګز اوچته وه. څلور د ښکرو په شان ګوټونه يې ورله جوړ کړى وُو چې د قربانګاه سره يو ځائ شوى وُو.
۲۶ هغهٔ د هغې په چت، څلورو طرفونو او د هغې د ښکرو په شان څېزونو باندې د سوچه سرو زرو پترى وخښول او
ګېرچاپېره يې ترې نه د سرو زرو غاړه شان تاو کړه. ۲۷ د هغې دپاره يې دوه د سرو زرو کَړۍ جوړې کړې او لاندې يې
دواړو طرفونو ته د غاړې سره وترلې چې هغه بازوګان ونيسى چې د کومو په ذريعه دا وړلے شوه. ۲۸ هغهٔ دا بازوګان د
کيکر د لرګى نه جوړ کړل او په دې يې د سرو زرو پترى وخښول.

د غوړولو تيل او خوشبوئى تيارول

۲۹ هغۀ د غوړولو مقدس تېل او سوچه خوشبوئی هم جوړه کړه، دا يې داسې مِلاو کړل لکه چې د عطرو والا دا کار کړے وی.

د سوزېدونکې نذرانې قربانګاه جوړول

۳۸ ۱ د سوزېدونکې نذرانې دپاره، د کيکر د لرګی نه بضلیایل يوه قربانګاه جوړه کړه. هغه څلورګوټه وه، چې اووۀ نيم فټه اوږده وه، اووۀ نيم فټه پلنه او څلور نيم فټه لوړه وه. ۲ هغۀ د څلورو ګوټونو دپاره د ښکرونو په شان څيزونه جوړ کړل چې د قربانګاه سره يې يو ځائ کړل. هغۀ په دې هر څۀ باندې د زېړو پترې خېژولې وُو. ۳ هغۀ د قربانګاه دپاره دا ټول سامان هم جوړ کړو، د ايرو د لرې کولو دپاره لوښی، بېلچې، جامونه، درې غاښی او د ګرمې ايرې لرې کولو دپاره لوښی. دا ټول سامان د زېړو نه جوړ وو. ۴ هغۀ د زېړو يوه جالۍ جوړه کړه او دا يې د قربانګاه د ژۍ لاندې کېښوده، چې د قربانګاه مينځ ته رسېدلې وه. ۵ هغۀ څلور کَړۍ جوړې کړې او په څلورو ګوټونو يې ورله ولګولې. ۶ هغۀ د وړولو دپاره د کيکر د لرګی نه ورله څلور بازوګان جوړ کړل او د زېړو پترې يې ورباندې وخېژول، ۷ او د قربانګاه دواړو طرفونو ته چې کومې کَړۍ وې په هغې کښې يې ولګولې. قربانګاه د لرګی تختو نه جوړه وه او د مينځ نه تشه وه.

د زېړو ښانک جوړول

۸ بضلیایل ښانک او د دې بېخ د زېړو نه جوړ کړل. د دې زېړ د هغې ښځو د ائينو نه مِلاو شوی وُو کومو چې د مالِک خُدائ د حضور خېمې په دروازه کښې خِدمت کولو.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې دربار

۹ هغۀ د کتان د پړدو نه د مالِک خُدائ د حضور خېمې دپاره دربار جوړ کړو. د جنوب په طرف پړدې پنځوس ګزه اوږدې وې، ۱۰ دا د زېړو شلو ستنو او د زېړو په شلو پېښو کښې، د سپينو زرو کُنډو او د سپينو زرو سيخونو په ذريعه تينګې کړے شوې وې. ۱۱ دربار د شمال په طرف هم دومره وو. ۱۲ د نمرپرېواتۀ په طرف هم پينځويشت ګزه اوږدې پړدې وې، سره د لسو ستنو او لسو پېښو او د کُنډو او سيخونو چې د سپينو زرو نه جوړ وُو. ۱۳ نمرخاتۀ په طرف، چرته چې دروازه وه، هلته هم دربار پينځويشت ګزه اوږد وو. ۱۴-۱۵ د دروازې دواړو طرفونو ته د درېو ستنو او درېو پېښو سره اووۀ نيم ګزه پړدې وې. ۱۶ د دربار ګېرچاپېره ټولې پړدې د کتان نه جوړې وې. ۱۷ د ستنو پېښې د زېړو نه جوړې کړے شوې وې او د دې کُنډې، سيخونه او د ستنو دپاسه سرونه د سپينو زرو نه جوړ وُو. د دربار نه ګېرچاپېره ټولې ستنې د سپينو زرو سيخونو سره انښلولے شوې وې. ۱۸ د دربار د دروازې پرده د مهينې لټې نه جوړه وه چې د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړی نه تياره شوې وه. او په ګُلکاری ښائسته کړے شوې وه. دا د دربار د پړدو په شان، لس ګزه اوږده او دوه نيم ګزه اوچته وه. ۱۹ دا د څلورو ستنو او د زېړو څلورو پېښو په ذريعه تينګه کړے شوې وه، کُنډې، د ستنو پاسنی سرونه او سيخونه يې د سپينو زرو نه جوړ وُو. ۲۰ د خېمې او د دربار دپاره ګېرچاپېره ټول موږی د زېړو نه جوړ شوی وُو.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې سامان

(۲۱) دا د هغه څيزونو تفصيل دے کوم چې د مالِک خُدائ د حضور په خېمه کښې استعمال شوى ؤو، چرته چې د کاڼو
هغه دوه تختې ساتلے شوې وې چې لس حُکمونه ورباندې ليکلے شوى ؤو. د تفصيل د تيارولو حُکم موسىٰ ورکړے وو او
د دې کار دپاره د ليويانو مشر اِتمر وو چې د هارون اِمام زوئ وو. (۲۲) د يهوداه د قبيلې، بضلىاېل، چې د اورى زوئ او د
حُور نمسے وو، هغه هر څۀ جوړ کړل چې مالِک خُدائ حُکم کړے وو. (۲۳) د هغۀ مدد کوونکے، د دان د قبيلې اهلياب د
اخيسمک زوئ وو، هغه زرګر وو، هغه ماهِر او د کتان او د آسمانى رنګ، کاسنى او د سور رنګ وړىٰ جوړوونکے هم وو.
(۲۴) مقدسې خېمې دپاره مالِک خُدائ ته وقف شوى ټول سرۀ زر زر کلو ؤو، چې د منلے شوى معيار په مطابق تَللے شوى
ؤو. (۲۵) د بنى اِسرائيلو د مردمشمارئ په وخت چې کوم سپين زر راجمع شوى ؤو، هغه درې زره څلور سوه او دېرش کلو
ؤو، (۲۶) کوم سړى چې په مردمشمارئ کښې شامل شوى ؤو هر يو کس د منلے شوى معيار په مطابق هغه مقرر شوے
قيمت ورکړو. په مردمشمارئ کښې شامل شوى سړى شپږ لاکه درې زره پينځۀ سوه پنځوس ؤو چې د هغوئ عُمر شل کاله
يا د دې نه زيات وو. (۲۷) درې زره او څلور سوه کلو سپين زر په کښې استعمال شوى ؤو د مقدسې خېمې د سلو پښو او د
پردې دپاره، د هرې يوې پښې دپاره څلور دېرش کلو استعمال شوى ؤو. (۲۸) د پاتې دېرش کلو سپينو زرو نه بضلىاېل
سيخونه، د ستنو دپاره کُنډې او د ستنو پاسنى سرونه جوړ کړل. (۲۹) کوم زېړ چې مالِک خُدائ ته وقف شوى ؤو هغه دوه
زره څلور سوه او پينځۀويشت کلو ؤو. (۳۰) هغۀ د دې نه د مالِک خُدائ د حضور خېمې د دروازې دپاره پښې، د زېړو
قربانګاه سره د زېړو جالئ او د قربانګاه دپاره نور ټول سامان جوړ کړو، (۳۱) د دربار ګېرچاپېره او د دربار د دروازې
دپاره پښې او د خېمې دپاره او ګېرچاپېره د دربار دپاره ټول مورى يې ترې نه جوړ کړل.

د اِمامانو دپاره لِباس جوړول

۳۹ (۱) د آسمانى رنګ، کاسنى او د سور رنګ وړىٰ نه هغوئ ښائسته لِباس جوړ کړو کوم به چې اِمامانو په مقدس
ځائ کښې د خِدمت کولو په وخت اغوستلو. هغوئ د هارون دپاره د اِمامانو لِباس جوړ کړو، هم هغه شان چې څنګه مالِک
خُدائ موسىٰ ته حُکم کړے وو. (۲) هغوئ د کتان، د آسمانى رنګ، کاسنى او د سور رنګ وړىٰ، او د سرو زرو تار نه پېش
بند جوړ کړو. (۳) هغوئ د سرو زرو پاڼې وټکولې او نرى نرى تارونه يې ترې نه جوړ کړل چې په کتان او د آسمانى رنګ،
کاسنى او د سور رنګ په وړىٰ جوړولو کښې ترې نه کار اخستلے شو. (۴) هغوئ د پېش بند دپاره دواړو طرفو ته د ولى
پټئ لګولې وې، چې د دې په ذريعه تړلے شو. (۵) يو ښۀ ګُلکارى شوے کمربند، چې هغه هم د هغه سامان نه جوړ وو،
هغه د پېش بند سره انښلولے شوے وو او ورسره يو ځائ شوے وو، هم هغه شان لکه څنګه چې مالِک خُدائ موسىٰ ته
حُکم کړے وو. (۶) هغوئ اونيکس کاڼى تيار کړل او په سرو زرو کښې يې ګېر کړل، په دې باندې د يعقوب د دولسو زامنو
نومونه د يو ماهِر زرګر په ذريعه ليکلے شوى ؤو. (۷) هغوئ دا د پېش بند د ولى په پټو باندې ولګول چې د بنى اِسرائيلو د
دولسو قبيلو نمائندګى کوى، هم هغه شان لکه څنګه چې مالِک خُدائ موسىٰ له حُکم ورکړے وو.

د سينې د جيب جوړول

(۸) هغوئ هم د هغه کتان نه د سينې جيب جوړ کړو چې د کوم نه پېش بند جوړ وو او هم هغه شان ګُلکارى پرې شوې وه.
(۹) دا څلورګوټه او دوه غبرګه وو، نهۀ اِنچې اوږد او نهۀ اِنچې پلن وو. (۱۰) هغوئ په دې باندې څلور قطاره قيمتى کاڼى

ولګول، په اول قطار کښې ياقوت، يو طوپاز او لعل، ۱۱ په دوېم قطار کښې، يو زمرد، يو نيلم او يوه هيره، ۱۲ په درېم
قطار کښې، يو کائنائټ، يو عقيق او يو کټيله، ۱۳ او په څلورم قطار کښې يو ايکوامرين، يو اونيکس کانړے او يو جاسپر
کانړے ولګولو. دا په سرو زرو کښې ګېر ؤُو. ۱۴ په دې دولسو کاڼو په هر يو کاڼی باندې د يعقوب د يو زوئ نوم ليکلے وو،
چې د بنی اِسرائيلو د دولسو قبيلو نمائندګی وشی. ۱۵ د سينې جيب دپاره هغوئ د سوچه سرو زرو زنځيرونه جوړ کړل،
چې د تارونو په شان تاو شوی ؤُو. ۱۶ هغوئ د کاڼو ګېرولو دپاره د سرو زرو دوه څيزونه جوړ کړل او د سرو زرو دوه
کړۍ او دا دوه کړۍ يې د سينې جيب په بره ګوټونو پورې ونښلولې. ۱۷ هغوئ د سرو زرو هغه دوه زنځيرونه په دوه کړو
پورې يې وتړل ۱۸ او د زنځيرونو نور دوه سرونه يې په هغه دوه څيزونو پورې وتړل چې په هغې کښې کاڼی ګېر کړے شوی
ؤُو او داسې يې دا د پېش بند د ولی په پټو پورې مخکښې ونښلول. ۱۹ هغوئ دوه د سرو زرو کړۍ جوړې کړې او دا يې د
سينې جيب لاندې ګوټونو دننه غاړې ته د پېش بند خوا کښې ونښلولې. ۲۰ هغوئ د سرو زرو دوه نورې کړۍ هم جوړې
کړې او دا يې په لاندې حِصه پورې د پېش بند د ولی دوه پټو په مخکښې ونښلولې چې ګنډ ته نزدې وې او په ګُلکارۍ
ښائسته کړے شوی کمربند دپاسه وې. ۲۱ هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم ورکړے وو، هغوئ د
سينې د جيب کړۍ د پېش بند کړو پورې د آسمانی رنګ مزی سره وتړلې، نو چې داسې د سينې جيب په کمربند باندې
پروت وی او چې ترې نه لرې کيږی نه.

د اِمامانو نور لِباس جوړېدل

۲۲ چې کومه چُوغه د پېش بند لاندې اغوستلے کيږی هغه ټوله د آسمانی رنګ وړۍ نه جوړه شوې وه. ۲۳ په هغې کښې
د سر دپاره يو سورے وو، چې غاړه يې مضبوطه ګنډلے شوې وه چې ونهٔ شلېږی. ۲۴-۲۶ د دې په لاندې غاړه باندې هغوئ
د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ تار انار جوړ کړل او د هر انار په مينځ کښې د سرو زرو ټلۍ وې، هم هغه شان چې
څنګه مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو. ۲۷ هغوئ د هارون او د هغهٔ د زامنو دپاره قميصونه جوړ کړل، ۲۸ او
پټکے، ټوپۍ او د کتان جانګی، ۲۹ او د کتان او د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړۍ نه يې کمربند جوړ کړو چې
ګُلکاری ورباندې شوې وه، هم هغه شان لکه چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو. ۳۰ هغوئ د سوچه سرو
زرو نه نښه جوړه کړه او په دې باندې يې وليکل "مالِک خُدائ ته وقف شوے." ۳۱ هغوئ دا د يو آسمانی رنګ مزی سره
د پټکی مخې ته وتړله، هم هغه شان څنګه چې مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو.

د کار سر ته رسېدل

۳۲ د مالِک خُدائ د حضور خېمې ټول کار په ښهٔ توګه سر ته ورسېدو. بنی اِسرائيلو هر څهٔ هم هغه شان وکړل چې څنګه
مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو. ۳۳ هغوئ خېمه او د هغې ټول سامان موسیٰ له راوړو، د دې کُنډې، چوکاټونه،
لاړې، ستنې او د دې پښې، ۳۴ د ګډو څرمنې نه جوړه شوې پرده چې سور رنګ ورکړے شوے وو، د ښې څرمنې نه
جوړه پرده، د پټولو والا پرده، ۳۵ د لوظ صندوق چې د کاڼو تختې په کښې پرتې وې، د دې د وړلو دپاره بازوګان او د دې
د کفارې تخت هم، ۳۶ ميز او د دې ټول سامان او خُدائ پاک ته پېش کړے شوې روټۍ، ۳۷ د سوچه سرو زرو ډيوټ، د
دې ډيوې او د دې ټول سامان او د ډيوو دپاره تېل، ۳۸ د سرو زرو قربان‌ګاه، د غوړولو تېل، د خوشبويۍ مصالحې، خېمې
ته د ننوتلو دروازې دپاره پرده، ۳۹ د زېړو قربان‌ګاه او ورسره د دې د زېړو جالۍ، د دې د وړلو دپاره بازوګان او د دې
ټول سامان، د وينځلو دپاره ښانک او د دې ببخ، ۴۰ د دربار دپاره پردې او د دې ستنې او پښې، دربار ته د ننوتلو دپاره

پړده او د دې رسۍ، د خېمې دپاره موږۍ، او هغه ټول سامان چې په خېمه کښې استعمالېدلو، (۴۱) او د اِمامانو ښائسته
لِباس چې په مقدس ځائ کښې د خِدمت په وخت اغوستلے شو. د هارون او د هغهٔ د زامنو دپاره مقدس لِباس وو چې کله
هغوئ د اِمامانو په توګه خِدمت کولو. (۴۲) بنی اِسرائیلو ټول کار هم هغه شان سر ته رسولے وو چې څنګه مالِک خُدائ
موسیٰ له حُکم ورکړے وو. (۴۳) موسیٰ هغه ټول کار ته وکتل او وې لیدل چې هغوئ دا په صحیح توګه هم هغه شان کړے
وو څنګه چې مالِک خُدائ حُکم کړے وو. نو موسیٰ د هغوئ دپاره برکت وغوښتلو.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې ودرول او وقف کول

۴۰ (۱) بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، (۲) ”د اولنی میاشتې په اوله ورځ مالِک خُدائ د حضور خېمه ودروه. (۳)
په دې کښې د لوظ صندوق کېږده په کوم کښې چې لس حُکمونه دی او د دې په مخکښې پړده ولګوه. (۴) هغه مېز دننه
راوړه او سامان ورباندې کېږده. ډیوټ هم دننه راوړه او ډیوې ورباندې کېږده. (۵) د لوظ صندوق په مخکښې د سرو زرو
قربانګاه کېږده کومه چې د سوزېدونکې خوشبوئۍ دپاره ده او د خېمې په دروازه باندې پړده ځوړنده کړه. (۶) د خېمې په
مخکښې د سوزېدونکې نذرانې قربانګاه کېږده. (۷) د خېمې او قربانګاه په مینځ کښې د وینځلو ښانک کېږده او اوبهٔ په
کښې واچوه. (۸) ګېرچاپېره پړدې ودروه او د دې په دروازه باندې پړده ځوړنده کړه. (۹) بیا د زیتُونو په تېلو باندې
غوړولو سره خېمه او د دې ټول سامان وقف کړه او داسې به دا مقدس شی. (۱۰) وریسې، د غوړولو د تېلو په ذریعه د
سوزېدونکې نذرانې قربانګاه او د دې ټول سامان وقف کړه او قربانګاه به پوره مقدسه شی. (۱۱) د وینځلو ښانک او د دې
بېخ هم په داسې طریقه وقف کړه. (۱۲) هارون او د هغهٔ زامن د خېمې دروازې ته راوله او هغوئ ته ووایه چې غسل وکړی.
(۱۳) هارون ته مقدسې جامې ورواغونده، سر یې په تېلو غوړ کړه او وقف یې کړه، نو هغه به د اِمام په توګه زما خِدمت
کوی. (۱۴) د هغهٔ زامن راوله او هغوئ ته چُوغې ورواغونده. (۱۵) بیا د هغوئ سر په تېلو غوړ کړه، هم هغه شان چې څنګه
دې د هغوئ د پلار سر غوړ کړے وو، نو چې د اِمامانو په توګه زما خِدمت وکړی. دا غوړول به هغوئ د راتلونکی ټولو
وختونو دپاره اِمامان جوړ کړی.“ (۱۶) موسیٰ هر څهٔ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. (۱۷) چې
کله هغوئ د مِصر نه راووتل نو د دوېم کال د اولنی میاشتې اوله ورځ وه چې د مالِک خُدائ د حضور خېمه ودرولے شوه.
(۱۸) موسیٰ د دې پېښې لاندې ولګولې، چوکاټونه یې ودرول، لارې یې ورسره ولګول او د دې ستنې یې ودرولې. (۱۹) هغهٔ په
خېمه باندې د پټولو دپاره پړده خوره کړه او دپاسه یې پرې بله پړده هم واچوله، لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم ورکړے
وو. (۲۰) بیا هغهٔ د کاڼو دوه تختې واخستلې او د لوظ صندوق کښې یې کېښودلې. هغهٔ د صندوق په کړو کښې بازوګان
واچول او د دې د کفارې تخت یې پرې کېښودو. (۲۱) بیا هغهٔ صندوق خېمې ته دننه راوړو او پړده یې ځوړنده کړه. نو داسې
هغهٔ صندوق پټ کړو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. (۲۲) د پړدې نه بهر شمالی طرف ته یې په
خېمه کښې مېز کېښودو، (۲۳) او په دې باندې یې مالِک خُدائ ته پېش کړے شوې روټۍ کېښودې، هم هغه شان چې څنګه
مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. (۲۴) مېز ته مخامخ، جنوب طرف ته، هغهٔ په خېمه کښې ډیوټ کېښودو، (۲۵) او هغهٔ هلته د
مالِک خُدائ په حضور کښې ډیوې بلې کړې، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. (۲۶) پړدې ته مخامخ،
هغهٔ په خېمه کښې د سرو زرو قربانګاه کېښوده، (۲۷) او هغهٔ ورباندې د خوشبوئۍ مصالحې وسوزولې، هم هغه شان چې
څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. (۲۸) هغهٔ پړده د خېمې په دروازه کښې ځوړنده کړه، (۲۹) او هلته پړدې ته مخامخ هغهٔ
د سوزېدونکې نذرانې قربانګاه کېښوده. او په هغې باندې یې سوزېدونکې نذرانې او د غلې نذرانې پېش کړې، هم هغه شان
چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. (۳۰) هغهٔ د وینځلو ښانک د خېمې او قربانګاه په مینځ کښې کېښودو او اوبهٔ یې

په کښې واچولې. ۳۱ موسیٰ، هارون او د هغهٔ زامنو هلته خپل لاسونه او پښې وينځلې ۳۲ چې کله هغوئ دننه خېمې ته يا
قربانګاه ته ورتلل، لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۳۳ موسیٰ د خېمې او قربانګاه نه ګېرچاپېره پردې
ودرولې او دربار ته د ننوتلو په دروازه باندې يې پړده څوړنده کړه. نو موسیٰ ټول کار سر ته ورسولو.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې دپاسه ورېځ

۳۴ بيا ورېځې خېمه پټه کړه او خېمه د مالِک خُدائ د حضور جلال نه ډکه شوه. ۳۵ نو په دې وجه موسیٰ خېمې ته دننه
نهٔ شو تلے. ۳۶ بنی اِسرائيلو صِرف په هغه وخت کښې په بل ځائ کښې کېمپ لګولو چې کله به ورېځ د خېمې نه پورته
شوه. ۳۷ تر کومې پورې چې به ورېځ هلته وه، نو هغوئ به د سفر دپاره خېمې نهٔ اوچتولې. ۳۸ چې هغوئ کوم ځائ ته
هم سفر کولو نو د ورځې به يې د مالِک خُدائ د حضور ورېځ د خېمې دپاسه ليدله او د شپې به يې په ورېځو کښې بل
شوے اور ليدلو.

pashtobibles.org © يوسفزی ۲۰۱۹